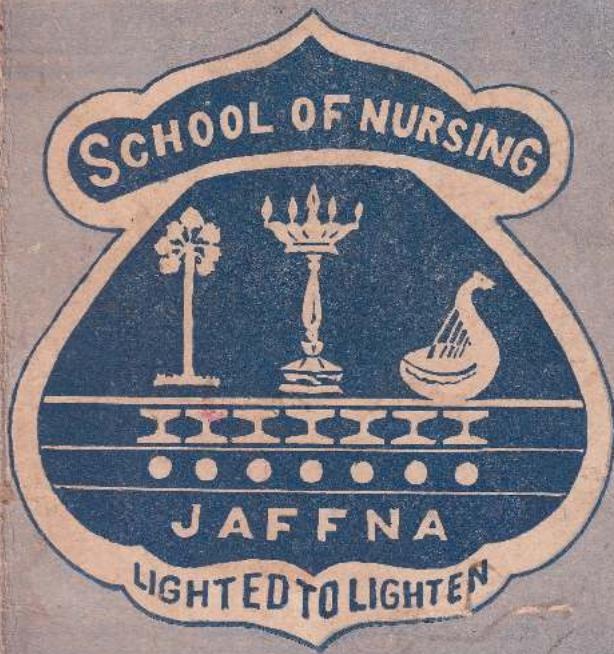

Student Nurses Journal

1969

மாணவ வைத்திய சார்னிகள் சுந்சிகை

Dial: 286

Donated by

K. T. M. JEWELLERS

67, KANNATHIDDY,

JAFFNA.

Over Half a Century of Loyal Service:

for Quality Selection and

Punctuality

Visit

A. K. S. & SONS

JEWEL HOUSE,

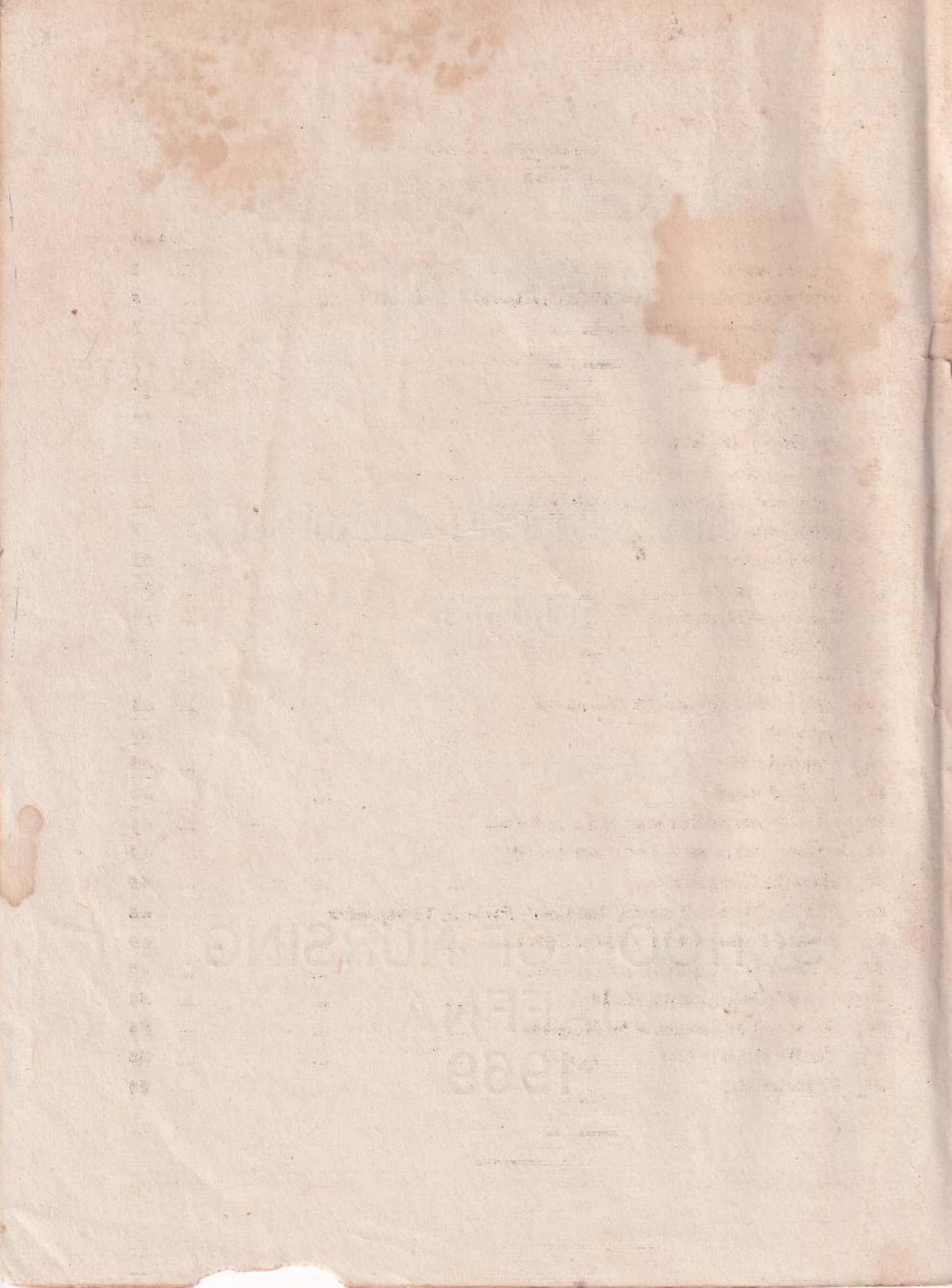
JAFFNA.

Dial : 519

STUDENT NURSES JOURNAL

**மாணவ வைத்திய சார்ணிகள்
சஞ்சிகை**

**SCHOOL OF NURSING
JAFFNA
1969**

பொருளாடக்கம்
[S.L.]

		பக்கம்
1:	எது கடமை?	1
2:	விசர்நாய்க் கடிநோய், நீர் வெறுப்பு நோய்	3
3:	குஷ்டரோசத்தில் நாம்	5
4:	தெய்வச் செயல்	7
5:	உடல் நலம் பேணல்	10
6:	சிரிப்பீர்களா?	11
7:	இடமின் என்ன விலை?	12
8:	கருப்பிய மொட்டு	13
9:	நான் கண்ட இருதய சந்திரசிகிச்சை	16
10:	உங்களுக்கு..... 14	19
11:	புகைக்கலாமா?	23
12:	வழி..... வழியே.....	24
13:	தொழுமும் தொழிலும்	25
14:	மலேரியா	27
15:	தொழில்கு..... 1	29
16:	அதிசயமான இச்சையில் செயல்கள்	31
17:	புலம்பல்	34
18:	எது இன்பம்	36
19:	தாதியர் சேவை	38
20:	மாணவ மன்றத்தின் வருடாந்த அறிக்கை	41
21:	மாணவ மன்ற அங்கத்தவர்கள் 68—69	42
22:	Sleep the Great Restorer	43
23:	The Thalidomide Tragedy, The Costly Error in Therapeutics	44
24:	Pre-and Post-operative Care of Patients	46
25:	A Heart at Peace Contentment Deep	49
26:	Towards Better Dental Health	52
27:	Service—The Essence of all Religious	54
28:	Yet We Hope to Live	55
29:	Poliomyelitis	56

Dial: 7168

T'grams: "RAJGO"

VISIT

for All of Your Textile
REQUIREMENTS

The Leading Textile Place of North

RAJGOPALS

36/I, Grand Bazaar,

JAFFNA.

நம்பிக்கையான இடம்!

நிதான விலை !!

123, பாங்ஷால் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 7148

வாடிக்கைகாரர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதே எமது நோக்கம் !

உங்கள் திருநாட்களுக்குத் தேவையான கேக்வகைகளுக்குரிய
சாமான்கள் எங்களிடம் குறைந்தவிலையில் மொத்தமாகவும்

சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கமலா ஸ்ரோரஸ்

கலாசாலைக் கீதம்

ஆழி சூழ் இலங்காபுரியாம் நம் நாட்டினிலே
அருள் ஓடுறை வழிபாடுடை அடியார் உறைதலமாம்
யாழை மீட்டிப் பாணன் பெற்ற யாழ்ப்பாணமிதுவே
அழியாதுயர் அறமே வளர்தவத்தோர் உறைவிடமாம்.

தேனினுமினிய தெள்ளாறும் தமிழ் மொழியாலே
திகழ் தாதிகள் மகிழ்வாசையால் தகுபயிற்சி பெறவே
ஞானமாக அமைத்தாரே இந்தச் சாலை நம்நாட்டினிலே
ஊனமுற்றீர்க்கான நல்ல உதவிகள் செய்திடவே.

அன்புத்தொண்டினிலே நல்லின்பும் கண்டிடுவோம்
அவனியோருறும் அல்லல் அகற்ற துணிந்திடுவோம்
அல்லும் பகலும் அயராதுழைக்க ஆசை கொண்டிடுவோம்.
அகமகிழ்வோடு அகிலத்தெங்கும் தொண்டுபுரிந்திடுவோம்.

ஆதரவளிப்பீர் எமக்கன்பால் உதவி செய்வீர்
அரும் போதனை தரும் யோசனை அரிய சலாக்கியமதே
ஒதும் எல்லாப் பொருளும் உணர்ந்து உவப்படைந்திடுவோம்
உற்றூர்போல் மற்றுரோடு உறவாடிடுவோம்.

Florence Nightingale's Pledge

I Solemnly pledge myself before God and in the presence of this assembly to pass my life in purity and practice my profession faithfully.

I abstain from whatever is deleterious and mischievous and will not take or knowingly administer any harmful drug. I will do all in my power to elevate the standard of my profession and will hold in confidence all personal matters committed to my keeping and all family affairs coming to my knowledge in practice of my profession.

With loyalty will I endeavour to aid the physician in his work and myself to the welfare of those committed to my care.

ஆசிரியர் கருத்து

வளர்ந்துவரும் கலைகளில் தாதியக் கலையும் ஒரு முக்கிய கலையாக வளர்ந்து வருவதை இன்றைய உலகில் நாம் காண்கின்றோம். “நோயற்ற வாழ்வு” என்னும் செல் வத்தை இழந்து தரித்திரணக மனிதன் மாறும்போது அவனுது டடல், மன, ஆத்மீக சொகரியங்களை இயன்றவரை மேம்பட்டதாக ஆக்கிக் கொடுக்கும் இக்கலையைப் பயிலும் மாணுகர்கள், இந்தக் கலையின் தன்மையை; இலக்கை; தாங்கள் மட்டும் புரிந்து கொள்வதாலோ அல்லது உணர்ந்து கொள்வதாலோ அவர்களின் சேவைக்குப் பூரண பலன் கிட்டிவிடாது. அவற்றைத் தாம் சேவை செய்யும் சமுதாயமும் புரிந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டியது அவர்களின் தலையாய் கடனாகும்.

இற்றைக்குப் பத்து— பன்னிரெண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் நமது பகுதிகளில் “தாதியத்தை”ப் பற்றி மக்கள் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயத்துக்கும் இன்று மக்கள் அதையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயத்துக்கு மிடையே பலத்த வேறுபாடு உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முற்படமாட்டார்கள் என எண்ணுகின்றேன்.

வடக்கு—கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆரம்பத்தில் இச் சேவைக்கு மாணுக்கர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது மிகக்கஷ்டமாக இருந்தது கண்கூடு. காரணம் பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை இச்சேவையில் விட விரும்பவில்லை. இன்று இந்நிலை சரிநேர் மாருனதாக மாற்றமடைந்துள்ளது.

எங்களது இந்தச் சஞ்சிகை மூலம் தாதியச் சேவையையிட்டுச் சமுதாயத்திற்கு ஓரளவு விளக்கம் கொடுப்பது மட்டுமல்லாது தனது 9-வது பராயத்தை முடித்துக் கொண்டு 10-வது வயதில் காலடி வைத்துநிற்கும் எங்கள் கலாசாலையின் கடந்த ஆண்டின் வளர்ச்சி, அதன் சாதனை என்பவற்றையும் விளக்கி நிற்கின்றோம்.

ஈற்றில், யாழ் தாதியப் பயிற்சிக் கலாசாலையின் மூன்றாவது குழந்தையான இந்தமலரை வாசகப் பெருந்தகையீர்களான தங்கள் கரங்களில் தவழவிட்டு அக்குழந்தையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கோருவது டன், குழந்தையின் குற்றம் நீக்கி மற்றவை கொள்வீர் என்ற கருத்துடன் விடை பெறுகின்றேன்.

Introduction

IT is not only a pleasure but it is my bounden duty to express my idea of the importance of a students' Magazine on the field of their study. A Magazine is not a store house for dogmatic principles, but it is a journal for transmitting and exchanging new ideas. It is through the columns of a students' Magazine the students can express their aquired knowledge and wisdom. I am happy to note that this Magazine incorporates the principles outlined. I wish to express my sincere thanks to the student body who strived to produce a worth while Magazine and also extend my thanks to those who had contributed articles which are fountain of knowledge to the students. I congratulate every one who contributed to make it a success.

PRINCIPAL,
School of Nursing,
Jaffna.

OUR PRINCIPAL

Mrs. N. VALLIPURAM
B. Sc. N; M. Sc. (Boston University U. S. A.)

எது கடமை?

“கன்னுக்குத் தெரியும் தேங்கூயும் பாம்பையும் விட கன்னுக்குத் தெரியாத நுண்ணிய நோய்க் கிருமிக்ட்ருத்தான் மருத்துவர்கள் அஞ்சிக்கிள்ளுர்கள். ஆம், கன்னுக்குத் தெரிபவைக்ட்கு மட்டும் அஞ்சிக்கடமையைச் செய்வோமாயின் உண்மையான கடமையைச் செய்வதை விட்டு அந்தந்தச் சமயங்களில் மட்டுமே கடமையைச் செய்தவர்களா வோம்.”

இன்றைய நாகரிக உலகம் தெரிந்தும் பல தவறுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. வேறு வழியில்லை என்ற சோர்வு மனப் பான்மையுடன் மீண்டும் மீண்டும் தவறுகளைச் செய்து கொண்டே வருகிறது. திருந்தவேண்டுமென்ற முயற்சிமேற்கொள்ளப்படாமலே தவறுகள் பெருகிவிடுகின்றன. தவறுகள் பெருகுவதற்கு கடமையில் தவறுதலே முக்கிய காரணமாகிறது. கடமையென்றால் என்ன என்பதை மனிதன் முற்றுக்கணர்ந்து விட்டால் மனிதன் தவறு செய்யக் காரணமில்லையெனலாம்.

அறிந்து செய்யவன் மனிதன், அறியாமல் செய்வது இயந்திரம். மனிதப் பண்புடன்ன் வரையில்தான் மனிதன் நல்லெண்ணத்தோடு அறிந்து கடமையைச் செய்ய முடியும். நெருக்கடியின் காரணமாக மனிதப் பண்பு மாறும்போது சமுதாயமே இயந்திரமாக மாறுகிறது. செய்வதறியாமல் உழலுகிறது: அப்படிப்பட்ட இயந்திர சமுதாயத்தில் கண்ணியமான கடமை வேர்கொள்ளப் போவதில்லை. இப்படிமனிதப் பண்பு மாடியும் போதுதான் யாரையார் நெருக்குவது என்று அறியாமல், எல்லோரும் சுரண்டுவதில் ஈடுபடுகிறார்கள். யாரையார் அடக்குவது என்று அறியாமல் ஏமாந்தவரை அடக்குவதிலும் எல்லோரும் மயங்கி ஈடுபடுகிறார்கள்.

இத்தகைய நிலையில்தான் கடமையின் தனிப் பண்பு மங்கி, மடிந்து, சீர்கெட்டு விடுகிறது. கடமையின் பண்பு சீர்கெட்டுப் போகும் நிலையில்தான் உலகம் பொல்லாதது என்ற வெறுப்பு சிலரிடையே ஏற்படுகிறது. உலகம் பொல்லாததாய் இருப்பதற்குரிய காரணம் என்ன வென்று ஆராய்ந்து, அதைத் திருத்தி அமைக்கும்

முயற்சி இப்போது எங்குமுள்ளது: சமூகம் நன்றாக அமைந்துவிட்டால் வாழ்க்கை நன்றாக அமையும், கடமையில் கண்ணியம் பெருகும் என்ற உண்மையை உணர்ந்த சிலர் துறவிகளாகி ஒதுங்கி விடுகின்றனர்: இன்னும் சிலர் ஒதுங்கி வாழ்வதைவிட்டு நகரங்களிலும் சிராமங்களிலும் நல்ல கடிடங்களை அமைத்துக் கொண்டு, மக்களுக்கு நடுவே வாழ்ந்து தொண்டு செய்து வருகிறார்கள். கல்விக் கூடங்கள் நடத்தியும், மருத்துவ சாலைகளை ஏற்படுத்தியும் மக்களின் அறியாமையையும், நோயையும் போக்குவதைப் பெரிய கடமையாகக் கருதிப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள்.

உலகம் பொல்லாதது, இது இப்படித்தான் இருக்கும் என்று கருதுவது உண்மையானால், மனிதர் பொல்லாதவர், அவர்களைத் திருத்தமுடியாது எனக் கூறுவதும் உண்மையாகிவிடும். மனிதரிடம் நல்ல பண்புள்ளது. சிலரிடத்தில் அது மிகுதியாகவுள்ளது. சிலரிடத்தில் அது குறைவாக உள்ளது. தன்னலமற்ற சிலர் பண்பாட்டிற்கே இருப்பிடமாக விளங்கி, கடமையே கண்ணியமாகக் கருதி, யேசு என்றும், புத்தர் என்றும், முசமது என்றும், அறவோர் என்றும், டாஸ்ல்டாய் என்றும், காந்தி என்றும் அறவாழ் வாழ் ந்து காட்டினார்கள். அவர்களின் சொல்லால் பலர் திருந்தினார்கள்: திருந்திவாழ்கிறார்கள். திருந்த முடியாதவர்களும் அந்தச்சான்னேருக்கு தலைவணங்கினார்கள்.

இப்புனிதர்கள் காட்டிய வழியை உண்மையிலே நாம் கருத்தில் கொள்வோமானால், நம் கடமையையும் நாம் செல்வனே செய்யப் பின்வாங்கமாட்டோம். கடமைகடமையென்று நாவினால் சொல்லிவிட-

டால் மட்டும் கடமை முடிந்துவிடுமா? அன்றேல் செய்வதை யெல்லாம் செய்து விட்டு ஏதோ நம் கடமை முடிந்துவிட்டதேயென்று நம் மனச்சாட்சியைக் கடினப் படுத்திக் கொள்வதால் மட்டும் கடமை முடிந்துவிடுமா? இல்லை. ஒரு போதும் இல்லை; நம் காலச்சக்கரம் கழுவுகிறது. அது நாளாகவோ, வாரமாகவோ, மாதமாகவோ, வருடமாகவோ கழுவுகிறது. இத்தகைய சுழற்சியிலேயே சுற்றி வரும் எந்தப் பொறுப்பும் நம் கடமையே. வாழ்க்கையில் தோன்றித் தோன்றி மறைந்துவிடுக் எந்தச் செயலும் நம் கடமையே. ஒவ்வொரு முச்சிலும் நம் கடமை தங்கியுள்ளது. எந்த வொரு அற்ப செயலாக இருந்தாலும் அதைக் கண்ணியமாகச் செய்து முடிப்பதில்தான் நம் கடமை தங்கியுள்ளது.

போவதெல்லாம் போகட்டும். இனி மேல் வருவதைப் பார்ப்போம். அன்றேல் இந்தவொரு தடவை போகட்டும் இனி மேல் வருவதைச் சரியாகச் செய்வோம் என்று இப்படி நம்மையே நாம் கடத்த முற்பட்டால், நம்கடமையை நாமே பாழாக்க முற்படுகிறோம். நம் வாழ்க்கையை நாமே கெடுக்கத் துணிகிறோம். இதை நாம் உணர்வதில்லை. உணர்ந்தும் அதைத் திருத்திவிட முயல்வதில்லை. இந்திலையில்தான் கடமை கெட்டுவிடுகிறது. மற்றொருக்கு அஞ்சவும் பிறருக்குப் பயப்படவும் வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. கடமையில் பிறழாதபோது நாம் மற்ற வர்கட்கு அஞ்சவேண்டியதில்லை. மனிதமனம் குரங்கைப்போன்றதென்கிறார்கள். மனிதன் பெலவினன் என்கிறார்கள். ஆம் மனிதன் தவறு செய்யாமல் இருக்கமுடியாது. அதேசமயம் செய்த தவறை உணராமல் இருப்பதுவும் முடியாது. உணர்ந்தபின் அதைத் திருத்த முற்படாமல் இருக்க முயல்வதும் பேதமை. மீண்டும் மீண்டும் தவறுகளை செய்வதனால்தான் கடமை

யின் புனிதத் தன்மை கெட்டுவிடுகிறது: கடமையென்றால் என்னள்பைதை மனிதன் முற்றுக உணர்ந்துவிட்டால் செய்துவிட்டதற்கு மீண்டும் ஒருமுறை செய்யமாட்டான்:

கண்ணுக்குத் தெரியும் தேளையும் பாம்பையும்விட கண்ணுக்குத் தெரியாத நோய்க் கிருமிகளுக்காகவே முற்றுவர்கள் அஞ்சகிறார்கள். ஆம், நம்கண்ணுக்குத் தெரிபவைகட்கு மட்டும் அஞ்சி நம் கடமையைச் செய்வோமானால் உண்மையான கடமையைச் சிரமேற் கொள்வதைவிட்டு அந்தந்தச் சமயங்களில்மட்டும் நம் கடமையைச் செய்ய முற்படுவோம். இந்த நிலைமாறவேண்டும்; முற்றுக ஒழிய வேண்டும். நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அன்புச் சக்திக்கு, மனச்சாட்சிக்கு நாம் பயப்படவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனக்குத் தனக்குப் பயந்தவராக, தனக்குத் தனக்குக்கட்டுப் பட்டவராக வாழ வேண்டும். அப்போதுதான் கண்ணியமான கடமை செயற்படும்.

நம் கடமையை நாம் கண்ணியமாகக் கருதுவோமானால், நம் கடமையைச் செவ்வனே செய்வோமானால் நம்வாழ்வில் அறநெறி வழுவு இடமேயில்லை; கண்ணியமான கடமைதான் நம்மை அன்பு வழியிலும், அகிம்சா நெறியிலும் நடத்திச் செல்லும் ஊன்றுகோல். இம்மையில் மட்டும் சிராய்வாழ வழிகாட்டுவது மட்டுமன்றி, மறுமையிலும் முத்தியின்பம் பெற ஏறிச் செல்லும் ஏனி. இந்த ஏனி வழியே நாம் ஏறி ஏறி உயரவேண்டும். மாருக இறங்கி இறங்கி விழுவோமானால் பாதாளமே நம் இறுதி முடிவு.

“நம் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.”

Miss J. P. Croes
A class 67

TUTORIAL STAFF

Standing Left to Right :-

Sister Mrs. K. Sinnarajah
" " P. Selvanayagam

Sitting Left to Right :-

Sister Miss I. P. Joseph
" " J. G. R. Paul

விசர்நாய்க் கடிநோய், நீர் வேறுப்பு நோய்

— டாக்டர் A. V. A. வேதநாயகம் —

யாழிப்பாணப்பிரதேசத்தில் விசர்நாய்க் கடிநோய் இன்று பிரச்சினைக்குரியதாகி விட்டது. கடந்த இருமாதங்களில் மாத்திரம் இந்நோயால் வருந்திய நால்வர் யாழ். பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டார்கள்;

விசர் நாய்க்கடி நோய்க்கு மாற்று மருந்து இல்லை என்பது யாவரும் நன்க நிந்த தொன்றாகும். இந்த நோயின் அறிகுறிகள் தோன்றியதும் அதன் முடிவு மாண்மோயாகும். எனவேதான் அந்த நோயைத் தடுப்பது இன்றியமையாததாகும்: இலங்கையில் இந்நோய் விசர் நாய்க் கடியால் பரவுகிறது. இந்நோய்க்குக் காரணமான வைரஸ் கிருமிகள் விசர் நாயின் எச்சிலில் ஏராளமாக இருப்பதால் நோயுற்ற நாய் மனிதரைக் கடிக்கும்போது அவர்களுக்கு இந்நோய் உண்டாகின்றது. உரைசல் காயங்களுள்ள தோலின்மேல் விசர் நாய் நஷ்டம்போதும் நோய் தொற்றுகிறது; நோயின் அறிகுறிகள் தோன்றுவதற்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன்பே அதன் எச்சில் நோயைப் பரப்பும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கும். நோயுற்ற நாயுடன் தொடர்பு கொள்பவர்களைக் கணக்கிடுவதற்கு இந்த உண்மையை மனதில் வைத்திருப்பது அவசியமாகும்.

நாயில் விசர் தோயின் அறிகுறிகள் :—

நாயின் நடமாட்டத்தில் மாற்றமும் மாறுபட்ட உணவில் விருப்பமுமே ஆரம்ப அறிகுறிகளாகும். (உதாரணமாக ஒரு நாய் மூலைகளில் ஒதுங்கிப் பதுங்கலாம். எஜயானுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருக்கலாம். அல்லது அதிகமான அன்பைக் காண்பிக்கலாம்.) பின்பு வெருட்சியான ஒரு நிலை தோன்றுகின்றது. அந்த நிலையில் திடீரென்று தாக்குதலோ தூண்டுதலோ இல்லாமல் கடித்தலும் காரணமில் வாமல் அலைதலும் விசேஷமாகக் காணக் கடிய தன்மைகளாகும். இப்போது நாயின் குரைப்பு மாறி இனிப்புத் தன்மையும்; விழுங்கப்படாத எச்சில் வாயால் வடித

லையும் காணலாம். நடையில் தள்ளாட்டம் ஏற்படும்: ஓரிகு நாட்களில் பாரிச வாதம் தோன்றும்: அப்பொழுது உயிரற்ற நிலையில் வால் தொங்கும். முதலில் பின்னங்கால்களையும் பின்பு முன்னங்கால் களையும் பாதிக்கும். கடைசியில் செயலற்று நாய் படுத்திருக்கும். அறிகுறிகள் தோன்றிப் பத்து நாட்களுக்குள் மரணம் சமீப விக்கும். விசர் பிடித்த நாயென்று ஒரு நாயைத் தனிமைப் படுத்தி 14 நாட்களுக்குப் பின்பும் அது உயிர்வாழ்ந்தால் அதற்கு விசர் நோய் இல்லையென்று நிச்சயமாகக் கூறலாம்.

மனிதனில் விசர் நாய்க்கடி நோயின் அறிகுறிகள் :—

விசர் நாய் கடித்ததற்கும் (அல்லது நக்கியதற்கும்) நோயின் அறிகுறிகள் தோன்றுவதற்கும் உள்ள இடைக்காலம் இரு மிழமைகள் தொடக்கம் பல மாதம் வரை ஆகலாம். (சில வேளைகளில் ஒரு வருடம் வரை ஆகலாம்) மூன்கிழுக் கிட்டுஉள்ள இடங்களில் உதாரணமாக முகம் போன்ற பாகங்களில் கடியேற்பட்டால் இந்த இடைக்காலம் குறைந்ததாக இருக்கும்: அதேபோல கணைக்கால் போன்ற பாகங்களில் கடி இருக்கும்போது இந்த இடைக்காலம் அதிகமாக இருக்கும்; விசர் நாய்க்கடி நோயால் பிடிக்கப்பட்ட ஒருவர் நாயைப்போலக் குறைப்பார் என்ற நம் பிக்கை தவறானதாகும்.

விசர் நாய்க்கடி நோயின் தடுப்பு :—

அலைந்து திரியும் தெரு நாய்களை ஒழிப்பது நோயைத் தடுப்பதில் ஒரு முறையாகும். விட்டு நாய்களுக்கு விசர்த் தடுப்பு ஷி போடப்பட வேண்டும். இந்த ஷி வருடம் தோறும் போடப்பட வேண்டும்: நாயினால் கடிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது நக்கப்பட்டவர்கள் நாய்க்கு நோய் இருப்பதாகச் சந்தேகித்தால் காயங்களைச் சவர்க்காரத்தாலும் நீராலும் கழுவவேண்டும்: அதன்பின் ஆஸ்பத்திரிக்கு அல்லது டிஸ்

பெண்சரிக்குச் சென்று காபோலிக்கால் கட வேண்டும். இதைத் தொடர்ந்து விசர் நாய்க்கடி தடுப்பு வக்ளின் பதினாற்கு நாட்களுக்கு அல்லது இருபத்தொரு நாட்களுக்குத் தினந்தோறும் போடவேண்டும். எத்தனைமுறை போடவேண்டு மென்பதை வைத்தியர் நிர்ணயிப்பார். விசர்நாய்க்கடி யின்பின் பல மாதங்களம் நல்லவென்றென்று— பன்றி இறைச்சி முதலியவற்றை உணவில் தவிர்க்கும் கிராமிய பழக்கவழக்கம் ஓரளவு நியாயமாகத் தோன்றினாலும் அதற்கு வைத்திய ஆதாரம் இல்லை.

விசர்நாய்க்கடி நோய்க்குத் தடுப்பு ஊசி போடப்படவேண்டிய முறையையும் அவசியத்தையும் பின்வரும் விபரங்கள் மூலம் அறியலாம்.

(அ) விசர்நாய்க்கடி நோய் ஊசி போட வேண்டியவர்கள் :

1. தெரு நாயினால் கடிக்கப்பட்டவர்கள்.
2. ஒருவித தூண்டுதலும் இல்லாமல் நாயினால் கடிக்கப்பட்டவர்கள்.
3. (கடித்தபின்) பத்துநாட்களுக்குப்பின் இரந்த நாயால் கடிக்கப்பட்ட வர்கள்.

குறிப்பு :

தலைக்கு அண்மையில் நாய் கடித்த பாகம் இருந்தால் நோய் தோன்ற அதிக சந்தர்ப்பம் இருப்பதுடன் நோயின் அறி குறிகளும் விரைவில் தோன்றுகின்றன.

கடுப்பிற்கு ஊடாக ஏற்படும் படியிலும் பார்க்க நேராகத் தோலில் ஏற்படும் கடி ஆபத்தானது. நாய்க்கடியின் காயம் அதிகம் கிழிந்திருந்தால் நோய் தோன்றக் கூடிய அதிக ஆபத்து உண்டு. (ஆனால் சிறு ஈராசல் காயங்களின்மேல் விசர் நாய்தக்

கின்னும்கூட நோய் தோன்றங்கம் என்பதை நாம் மறந்தலாகாது.)

(ஆ) விசர் நாய்க்கடி நோய்த் தடுப்பு ஊசி போடுவதைச் சிறிது தாமதிக்கக்கூடியவர்கள் :

கடித்த நாயைக் கட்டிவைத்து பத்து நாட்கள் பார்க்க முடியுமானாலும்; ஏதித்த காயம் தலையிலிருந்து தூரத்திலிருந்தாலும் (உதாரணமாக குதிக்கால்) தடுப்புசியைத் தாமதிக்கலாம். கடித்தபின் நாய் விசர்நாயானால் பத்து நாட்களில் இரக்கும்.

நாய் உயிர் வாழ்ந்தால் தடுப்புசி தேவையில்லை. தலை, முகம், கழுத்து முதலிய இடங்களில் கடியேற்பட்டால் டடனடியாகத் தடுப்பு ஊசி போடுவதை ஆரம்பிக்க வேண்டும். கடித்த நாய் பத்து நாட்களுக்குமேல் உயிர் வாழ்ந்தால் ஊசி போடுவதை நிறுத்தலாம்.

(இ) விசர் நாய்க்கடி நோய்த் தடுப்பு ஊசி தேவையில்லாதவர்கள் :

1. நாய் காவல் நாயாகவும் அது தூண்டுதலின் பின் கடித்திருந்தால் தடுப்புசி தேவையில்லை.
2. நாய் கடித்தபின் பத்து நாட்களுயிர் வாழ்ந்தாலும் தடுப்புசி தேவையில்லை.

(விசர் நாய்க் கடி நோய்த் தடுப்பு ஊசி ஆஸ்பததிரியில் Anti Rabies Vaccine எனப்படும். சுருக்கமாக A. R. V. எனபார். விசர் நாய்க்கடி நோய் — நீர்வெறுப்பு நோய் Hydrophobia என்றும் அழைக்கப்படும்)

குஷ்டரோகத்தில் நாம்....

“ குஷ்டரோகம் தொற்றக் கூடியவொரு வியாதி. தொற்றுமுன் அதைத் தடுப்பது எப்பொழுதும் சிறந்தது. நோய் தொற்றின மின் பும் உடனடிச் சிகிச்சையால் பூரண குணம் பெற வழியுண்டு. ”

குஷ்ட ரோகக் கிருமி மனித உடலில் எளிதாகத் தொற்றும் தன்மையற்றது: இவ்வியாதிக்கான காரணக்கிருமி, மைக் கோ பக்ரீரியம் லெப்ரே ரயாகும். இக் கிருமியின் கொடுரை தாக்குதலுக்கு உட்படுவோர் மனிதர் மட்டுமே என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இக் கிருமி கசரோக கிருமியைப் போன்ற தொற்றுமுடையது. ஆனாலும், திங்குவிளைப்பதில் தீவிரமானது. இவ்வியாதியை “ஹான்சன்” என்னும் டாக்டர் 1874-ம் வருடம் கண்டுபிடித்தார். இதன் காரணமாக ஹான்சன் நோய் என்றும் இவ்வியாதி அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. உலகின் பல பாகங்களிலும் இக்கொடிய வியாதி பரவிவருவதை நாம் அன்றும் இன்றும் அறிகின்றோம்; ஆனால் நம்நாட்டில் இவ்வியாதி ஒரு குறிப்பிட்ட இடங்களை மட்டும் அநேகமாகத் தாக்கி அப்பகுதி மக்களை துண்பத்தில் ஆழ்த்தி துயரத்தில் மூழ்க வைக்கின்றது. முக்கியமாக ஜன நெருக்கடியுள்ள எப்பகுதியும் அதிகம் பாதிக்கப்படும். இத்துடன் போவாக்குக் குறைவும் இந்நோய் பரவ உதவிபுரிகின்றது.

இவ்வியாதியானது சருமக் குஷ்டரோகம், நரம்புக் குஷ்டரோகம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது: சருமக் குஷ்டரோகம் தொற்றும் தன்மையானது; நரம்புக் குஷ்டரோகம் தொற்றும் தன்மையற்றது; குஷ்டரோக வியாதியுள்ளவர்களுடன் பாதுகாப்பற முறையில் நெருநாள் தொடர்பு கொள்வார்கள் அநேகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இக் கிருமியானது நோயாளியிடமிருந்து நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும், மற்றவர்களுக்குச் சரும மூலமும், சுவாச மூலமும் (முக்கின் சீதச் சவ்வால்); நரம்பு முடிவுகள் மூலமும் தொற்றுகின்றது. நரம்பி லுண்டாகும் குஷ்டரோகமானது ஆபத்தா

னதொன்றல்ல. நரம்புக் குஷ்டரோகி தன் நாளாந்த வேலைகளைக் கவனிக்க இயலுமான சக்தி வாய்ந்தவராகக் காணப்படுவார். இந்நோய்க்கான ஆரம்ப அறிகுறிகள் சருமத்திலும், நரம்பு முடிவிலும் காணப்படும். சருமத்தின் ஒரு பகுதியிலோ அன்றேல் பல இடங்களிலோ நிறமாற்றமும் அனுச் செறிவும் காணப்படும். இக் கிருமியானது நரம்பு முடிவுகளில் சென்ற வுடன் அந்தநம்பால் போவிக்கப்படும் சருமப் பகுதிகள், நிறம் மாறி உணர்ச்சியற்றுக் காணப்படும். இப்படியாக இந்நோய் ஆரம்பிக்கும்போது, வைத்தியர் உதவி பெற்றுத் தகுதியான சிகிச்சை பெறுவது இவ்வியாதியின்றும் நாம் எளிதில் காப்பாற்றப்பட ஏதுவாகின்றது. நோய்தொடங்கியவுடன் சிகிச்சை பெறத் தவறும் நோயாளி தன் உடல் முழுவதும் தாக்கப்படுவதுமன்றி மற்றையோர்க்கும் இந்நோயைப் பரப்பக் காரணமாக விளங்குவார், உணர்ச்சி நரம்பு இவ்வியாதியாற்றுக்கப் படும்போது அவரது உடலுறுப்புக்களின் தொழிற்பாடு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து ஈற்றில் உணர்ச்சி யற்றுத் தம் தொழிற்பாட்டுச் சக்தியை இழக்கின்றன. குஷ்டரோகம் எனவைத்தியரால் முற்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டதும் ஒழுங்கான சிகிச்சை பெறுதலும் அதற்கான பாதுகாப்புத் தடுப்பு முறைகளை நோயாளி அனுசரிப்பதும் அவனது சுயநலமும் பொது நலமுமான கடமையாகும்.

அறியாமையின் இருளகற்றி அவ்விடத்து முடக் கொள்கைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து நம்நாட்டு எதிர்கால இளம் சிருர்க்குப் புதுவாழ்வளிக்க வேண்டுமானால் முதலில் எம்மிடையே பரவிவரும் குஷ்ட வியாதிக்கு ஒரு முடிவு கட்டும் சிறந்த வைத்திபத்தையே நாம் நாடவேண்டும்; பக்கமையான எதிர்காலம் அன்றதான் நம்நாட்டில் உண்டாகும் வாழையடிவாழை

யாக கோழைகளாக மக்கள் வாழ்ந்துவிடக் கூடாது. ஒவ்வோர் ஏழையானாலும் சரி இலட்சா திபதியானாலும் சரி எந்த நோயினாலும் எந்நேரத்திலும் பாதிக்கப் படலாம். எனவே யாவரும் ஒவ்வோர் வியாதிபற்றியும் அதற்கான தடுப்பு முறைகளையும் சிகிச்சை முறைகளையும் அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். நாடெங்கிலும் சுகாதார போதனைகள் நடாத்தலும், திரைப்பட விமர்சனங்களைப் பொது ஜனங்களுக்கு வேண்டியபோது காண்பிப்பதும் இன்றிய மையாதனவாகும்:

நாம், குஷ்டரோகத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், இவ்வியாதி ஒரு வயது வரையறையற்ற எப்பாலாரையும் பாதிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததொன்றுகும். இந்நோயாளியைத் தனிமைப்படுத்தி வைத்தலும்; சிறந்த நோய்ச் சிகிச்சையளித்தலும்; புதிய குஷ்டரோகிகளை இலகுவாகக் கண்டு பிடித்து சிகிச்சையளித்தலும்; நோயாளியுடன் தொடர்புள்ளவர்களுக்குச் சிகிச்சையளித்தலும் இவ்வியாதி பரவாது தடைசெய்ய இலகுவானதாகும். எனவே இவை அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். தவிர, நாடெங்கிலும், பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதும், சத்துள்ள உணவை உண்டு ஆரோக்கியமாக வாழ்வதும், இட நெருக்கடியைத் தஸிர்த்து சுத்தமான குழநிலையில் திட்டமான குடும்பமாக வாழ்வதும், கயரோக பரிட்சையின் பின்பு பி.சி.ஐ.; பால் குத்துதலையும் நாம் பாதுகாப்புக்காகக் கையாளலாம். குஷ்டரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாகப் போதிய ஒழுங்கான சிகிச்சை பெற இலங்கையில் அநேக இடங்களில் போதிய வசதிகளுண்டு என்பதை ஒவ்வொருவரும் மறந்து விடக்கூடாது. இந்நோய்க்கான சிகிச்சை அளிக்க ஹெந்தலை—வத்தலை—மாந்திவ எனுமிடங்களில் அரசாங்க வைத்திய சாலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் ஞாபகத்திற் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வோர் இடங்களிலும் உள்ள அரசாங்க வைத்திய சாலைகளிலும், சௌகர்ய காரியாலயங்களிலும் நாட்டு மக்கள் இவை பற்றி இலகுவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். இதற்கான ஆலோசனைகளை இவ்ஸ்தாபன ஊழியர்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இப்படியான சிகிச்சா நிலையங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற இயலாத சந்தர்ப்பத்தில் அவரவர் வீடுகளில்

வைத்தே பொதுச் சௌகர்ய பரிசோதகர் கள் சிகிச்சை அளிப்பார்கள்;

தனது வீட்டில் வைத்தே பரிசோதனை செய்யப்பட விரும்பாத சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வோர் உள்ளூர் வைத்திய சாலைகளில், சௌகர்ய காரியாலயம் அல்லது மத்திய குஷ்டரோக சிகிச்சை நிலையம் — கொழும்பு, ஆகியவற்றில் முன் கூட்டியே ஒழுங்கு செய்து ஒவ்வொரு முறையைப் பரிசோதித்துக் கொள்ளலாம். இங்கு பரிசோதிப்பது மட்டுமல்லது அதற்கான சிகிச்சையும் அளிக்கப்படும். நோயாளருடன் நெருங்கிப் பழகுபவர்களும் மேற்படி ஸ்தாபனங்களில் ஏற்ற சிகிச்சை பெற ருக் கொள்ள முடியும். இந்நோய்பற்றிய பயங்கர நிலைங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவுள்ள அங்களைங்கள் தடை செய்யக் கூடியன: அத்துடன் தேகாப்பியாச சிகிச்சை முறையாலும், புனர்சத்திரசிகிச்சை முறையாலும் அங்களைங்களை நாம்குணமாக்கமுடியும்: அத்துடன் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளி மீண்டும் அவரது வாழ்க்கையைச் சந்தோஷமாகக் கழிக்க வேண்டிய புனர் வாழ்வு விடயமாக அரசாங்க உதவியும் இந்நோயாளருக்கு அளிக்கப்படுகின்றது:

இவ்வைத்திய சாலைகளில் சிகிச்சை பெற்றுக் குணமான நோயாளர்கள் மீண்டும் இவ்வியாதியாலும், இரண்டாம் தர நோய்ச்சிக்கல்களாலும் பாதிக்கப் படாதிருக்க ஏற்ற வைத்திய புத்திமதிகளை எந்த அரசாங்க வைத்தியப் பகுதியும் என்றும் நமக்களிக்கத் தவறமாட்டாது. அப்புத்திமதிகளை நாம் கேட்டு நன்மை பெறவும் தயங்கக் கூடாது. குஷ்டரோகத்தைக் கட்டுப்படுத்த இந்நோயின் உண்மைகள், இதற்கான காரணக்கிருமி, இதன் தாக்குதலின் தன்மை, பரவும் வகைகள், உடை முறைகள், சிகிச்சைகள் ஆகியவற்றைப் பத்திரிகைகளிலும், மற்றும் வெளியீடுகளிலும் அறிந்து கொவிதுவமட்டுமின்றி இந்நோய் ஒரு குணமாக்கக் கூடியதொன்றென்றும் நம் பிக்கையை மனதில் உண்டாக்கி, நாம் இவ்வியாதில்தார்களைப் புறக்கணியாது அன்பாகப் பழகி நோய் தீர்ப்பதும், சமூகத்தில் அவரும் ஒருவர் என்ற பரந்த நோக்கடன் பழகுதலும் அவர்க்கு ஏற்ற சிகிச்சை பெற வழிவகைகளைச் செய்தலும் நாம் நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் செய்யும் அளவிய சேவைகளில் ஒன்றாகும்.

தெய்வச் செயல்

வாழ்க்கையில் ஒரே விடயத்தில் ஒருவருக்கு ஒருமாதிரியும் இன் மூருவருக்கு இன்னொருமாதிரியும் தீப்புக் கொடுத்து, நாம் ஒன்றை நினோக்கத் தான் ஒன்றைச் செய்து முடிக்கும் இறைவனின் விசித்தி ரத்தை எண்ணும்போது . . . . .

இரவு மணி மூன்றரையிருக்கும் . . . . .

வைத்திய விடுதியின் பெரும்பாலான நோயாளர்கள் நோயின் காரணமாகச் சோர்வடைந்தோ அல்லது நித்திரையை வரவழைக்கும் மருந்துகளின் காரணமாக வோ உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர்.

யாரோ நோயின் காரணமாக உரத்து முன்கும் சத்தம் கேட்டது. நான் இருந்த பகுதியின் மறுபகுதியில் இருந்து அந்தக் குரல் கேட்டமையினால் எழுதிகொண்டிருந்த இரவு அறிக்கையைவிட்டு எனது டோர்ச் லைட்டுடைன் மறுபகுதிக்குச் சென்றேன். நோயாளியை விசாரித்து அதற்கான பரிகாரத்தைச் செய்து கொடுத்த பின்னர் மீண்டும் வந்து எனது இடத்தில் அமர்ந்து எழுதியதைத் தொடர்ந்தேன்:

கிறீச்... கிறீச்... கிறீச். எழுதியதை விட்டு நிமிர்ந்தேன்:

ஏதோ அவசரமான கேளாக இருக்க வேண்டும்: நான் எழும்பவும் தள்ளுவக்கடியுடன் நோயாளி என்னருகில் வரவும் சரியாக இருந்தது:

ஒருமங்கை நிறைமாதக் கர்ப்பினி: பிரசவ நோக்காடு கண்டிருந்தது. ஏதோ ஒரு சிறிய வைத்தியசாலையில் இருந்து இங்கே அனுப்பப்பட்ட நோயாளி. அந்தப் பெண்மனியின் தோற்றம் ஏழ்மையில் நிரம்பி இருந்தது:

கழுத்தில் அவள் ஒருவனுடன் வாழ் வில் பினைக்கப்பட்டமைக்கு அறிகுறியான மஞ்கள் கயிறு. கிழிந்து பொருத்தப்பட்ட ஆடை: வரண்டு பிகபிகத்த தலை. வெளி நிய உதடுகள். கண்கள் உள்ளிழுந்து உலகத்தின் துக்கங்களைக் காணச்சுகியாதது போல் காணப்பட்டது:

வயது நாற்பது எனக் குறிப்புத்தான் காட்டியது. ஏற்கனவே ஏழு பின்லைகட்டுத் தாய். இது எட்டாவது பிரசவம். அவளுடன் துணைக்கு ஒரு பெண்ணும் இன்னேரு ஆணும் வந்திருந்தனர். அந்தப் பெண் அவளின் தாயாக இருக்கவேண்டும். ஆன் அவளின் கணவன் எனவும் தெரிந்து கொண்டேன்.

குறிப்புத்தானை எடுத்து அதில் கண்டபடி உடனே வைத்தியருக்குத் தெரியப் படுத்திவிட்டு அவளைப் பிரசவ அறைக்குக் கொண்டு செல்லவதற்கான ஏற்பாடுகளில் முனைந்தேன்.

வைத்தியர் உடனடியாக வந்து நோயாளியைப் பார்வையிட்டார்:

இயற்கையான பிரசவத்திற்கான சாதகம் குறைவுபோலும்:

“ மிஸ்... இந்தக் கேஸை சிசேரியனுக்குத் தயார் செய்யுங்கள்...”

உம்... யாராவது சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் வரச் சொல்லுங்கோ.

நான் விரைந்தேன்: அவளின் கணவன் வந்தான். “ இவ்வக்கு இரத்தம் கொடுத்து ஒப்பிரேசன் செய்யவேணும்: இல்லாவிட்டால் உயிருக்கு ஆபத்து; உடனே இரத்தம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்.”

அவன் தானே இரத்தம் கொடுக்க முன்வந்தான். ஆதரவற்ற ஏழைகள் தங்கள் வாழ்வில் தாங்களே தங்களுக்கு துணையாக வேண்டியதுதான். அவர்கள் மற்ற வர்களின் துணையை வேண்டுவதும் இல்லை. எதிர்பார்ப்பதும் கிடையாது.

சிறிதுநேர இயந்திர இயக்கத்தின் பின்னர் அவளைத் தயார்செய்து சத்திர சிகிச்சை அறைக்கு அனுப்பிய பின்னர்...

மீண்டும் பெருமுச்சு ஒன்றை விட்டவாறு இருக்கையில் அமர்ந்து மீண்டும் எழுதத் தொடங்கினேன்:

எழுத்தில் மனம் செல்லவில்லை .....

தினம் தினம் இப்படி எத்தனையோ கஷ்ட பிரசவங்களைக் காண நேர்ந்தாலும் பெண் என்ற உணர்வில் என் மனம் சஞ்சலமடைந்தது:

வறுமை எங்கு அதிகம் இருக்கின்ற தோ.. அங்கு அதிகமாக ஆண்டவளின் மழைச் செல்வங்கள் உருக்கொள்வதை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன்:

அவர்கள் இதைப்பற்றி அதிகம் கிந்திப்பதுமில்லை. தாங்களே சமுதாயத்தில் தரமான வாழ்வு வாழ முடியாதவொரு நிலையில் இன்னும் தங்களால் வளர்க்கப்படவேண்டிய உயிர்களை, திட்டமின்றித் தோற்றுவிக்கும் அறியாமையை நினைந்து நான் மனம் நெகிழ்ந்தபோதும்.. அதற்காக அவர்களைக் குறைக்குற என் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

இந்தவகையில் இயற்கையின் வஞ்சலை ஏழைகளைத்தான் அதிகம் தாக்குகின்றது: இயற்கையை வெல்ல அவர்களுக்குப் போதிய வசதியோ, கல்வியறிவோ நம் சமுதாயத்தில் குறைவுதானே:

மில்லி..... மில்லி..... திடுக்கிட்டுத் தலை நிமிர்ந்தேன்:

அதிரே பழகிய ஒரு முகம்:

ஆம், ஒரு வைத்திய அதிகாரி:

தற்போது அவர் வேறு ஒரு வைத்திய சாலையில் கடமை புரிகின்றார்:

எழுந்து நின்று அவரை நோக்கினேன்: கண்கள் கலங்கியிருந்தன:

அண்மையில்தான் திருமணம் செய்து கொண்டவர். திருமண வீட்டுக்கு நான் கூடச் சென்றிருந்தேன்:

மில்லில்க்கு “ டெவிவரிப் பிரியட்” மில்; கொஞ்சம் சீரியல்; உடன் வைத் தியருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்:

அவரே தொலைபேசியுலம் எனது பகுதிப் பெரிய வைத்தியருடன் தொடர்பு கொண்டார்:

சிறிதுநேரத்தில் அவர் வந்து பார்வையிட்டு, மீண்டும் பழைய கட்டளை பிறந்தது: நானும் மீண்டும் இயந்திரமானேன்.

, வைத்திய அதிகாரியின் மனையியும் சத்திர வைத்திய அறைக்கு அனுப்பப்பட்டாள்.

அப்பா... தாய்மை என்ற மகத்தான நிலையை ஒரு பெண் அடைவதற்கு முன்னர் மரணத்தின் வாயிலுக்கே போய் வருகின்றார்கள் என்பது முற்றிலும் உண்மைதான்:

அதிகாலை 7 மணி .....

பகல் நேரக் கடமைக்கான மாணவ வைத்திய சாரணிகளும், பரிசாரகர்கள்—பொறுப்புத் தாதிகள் ஆகியோர் தங்கள் கடமைக்காக வரவும், நோயாளர் தங்கள் தங்கள் காலைக்கடன்களை முடிக்கத் தொடங்கவும்—ஆன ஒரு சுறுசுறுப்பான நிலையில் நானும் என் கடமைகளைப் பொறுப்புத் தாதிகளிடம் ஒப்படைத்து மேற்சொன்ன இரண்டு நோயாளர்களையும் பற்றிய விபரத்தையும் கூறிவிட்டு வெளியேறினேன்.

அன்று பகல்முழுவதும் நான் நித்திரையின் ஆட்சிக்குட்பட்டு விழித்தெழுந்த நேரங்களில் எல்லாம் அந்த இரண்டு பெண்களும் என் மனக்கண்முன் தோன்றி மறைந்தவள்ளன மிருந்தனர்:

மீண்டும் மாலை 7 மணி க்கு நான் வைத்திய விடுதிக்குச் சென்றபோது .....

இரண்டு நோயாளர்களும் அருகருகான கட்டிலில் கிடத்தப்பட்டிருந்தனர்.

என்னுடன் “Ward round” வந்த பொறுப்புத் தாதியிடம் அவர்களின் நிலையைக் குறித்து விணவினேன்:

அவர் எனக்குத் தெரிவித்த செய்தி மிகத் துக்கமானதாய் இருந்தது:

எந்தத் தாய் தனக்கு இருக்கும் மழைச் செல்வங்கள் போதும் ... இனி வேண்டாம் என்ற நிலையிலிருந்தாளோ ...

அவளின் கால்மாட்டில் தொட்டில் அருகே ஒரு பிஞ்சக் குழந்தை காலைக்கையை உதறியவன்னமிருந்தது,

வாழ்க்கையின் கடைசிப் படிகளில் இருக்கும் அந்தத் தாய் எட்டாவது இந்தக் குழந்தையையும் வளர்த் தெடுக்கவேண்டுமோ... என்ற பொறுப்பிலோ என்னவோ பெரிய பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டாள்...

எனக்கு அறிமுகமான அந்த வைத்தியரின் பணவியின் கட்டிலருகே உள்ள தொட்டில் வெறுமையாய் இருந்தது. அந்தப் பெண்மணியின் முகத்தில் உலகத்தின் சோகங்கள் யாவுமே ஒன்றுசேர்ந்து விட்டமை போன்ற ஒர் உணர்வு தென்பட்டது. அவனுக்குப் பிறந்த குழந்தை இறந்து பிறந்திருக்கின்றது. அதைவிட அவள் இனிக் கருத்தரிக்க முடியாதவாறு அவளின் கருப்பை சீர்க்கேட்டைந்திருப்ப தாகச் சத்திர சிகிச்சைக் குறிப்புக்கள் காட்டின. அவளால் இனி தாய் என்ற மகத்துவத்தைப் பெறமுடியாது. முதல் பிரசவம் அதுவே இறுதியானதும்கூட.

ஆனால் அந்த ஏழையான தாய்க்கு இது எட்டாவது பிரசவம். இனி குழந்தையைப் பெற இயற்கை துணையிருந்தாலும்..... அவளின் குடும்ப நலனை உத்தேசித்து செயற்கை முறையான கருத்தடை செய்யுமாறு அவனுக்குக் கூறப்பட்டது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு..... அவனுக்கு மிக்க அவசியமானதாய் இருந்தது.

என் மனம் சிறகடித்தது: வாழ்க்கையில் ஒரே விடயத்தில் ஒருவனுக்கு ஒரு

மாதிரியும் இன்னெருவருக்கு இன்னெருமாதிரியும் தீர்ப்புக் கொடுத்து நாம் ஒன்று நினைக்கத் தான் ஒன்றைச் செய்து முடிக்கும் இறைவனின் விசித்திரத்தை என்னும் போது..... என் மனம் விபரிக்க முடியாத வொரு வேதனை உணர்வினால் நிரம்பியிருந்தது.

எது தேவை என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோமோ அது நமக்குக் கிடைக்காத அதேநேரத்தில் மற்ற ஒருவருக்கு அதைக் கொடுத்து; அதே பொருளை அவர்கள் தேவையற்றதென ஒதுக்கும் காட்சியையும் நமக்குக் காட்டுகின்றாரேன். அதற்காக அந்த ஆண்டவேணை ஆயிரம் தடவைகள் சபிக்க வேண்டும்போல் இருந்தது.

'மில் ..... நான் மீண்டும் நானுணேன்'

இந்த கேஸ் இன்றைக்கு suture remove பண்ணவேண்டும். இது night fasting பகல் தாதி சொல்லிக் கொண்டு செல்வது செவி யில் கேட்டது:

ஆனால் மனம்!

ஆயிரம் தேள்கள் ஒரே சமயத்தில் கொட்டுவதுபோன்ற உணர்வில் தவித்தது.

பெருமூச்சு ஒன்றை விட்ட வாறு தொடர்ந்து நடந்தேன் .....

என்ன செய்வது பிறந்துவிட்ட குற்றத்திற்காக வாழ்க்கையை எந்த விதத்திலாவது வாழ்ந்துதானே ஆகவேண்டும்.

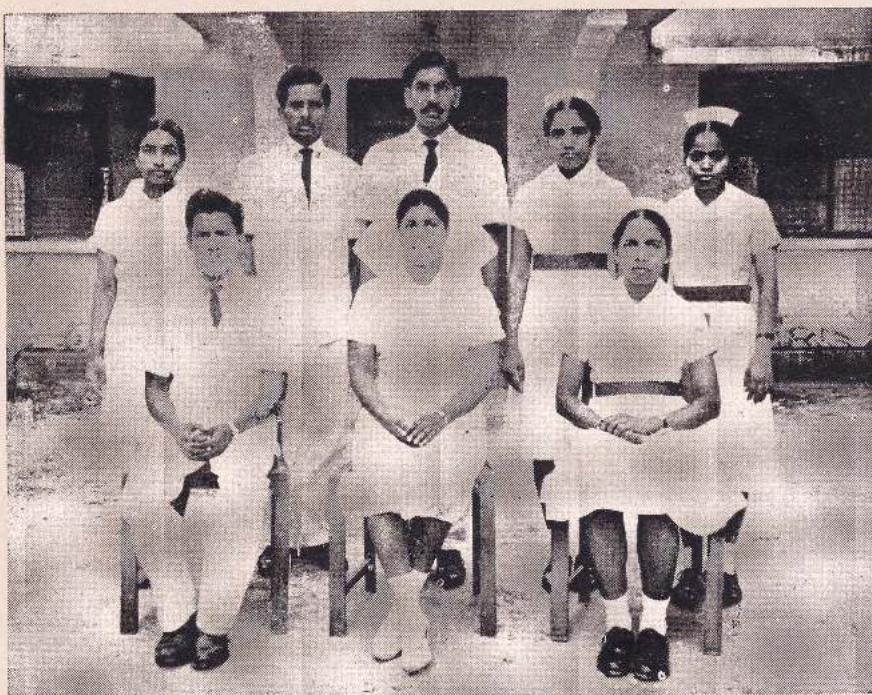
மு. ந. கனகரெத்தினம்,

"ஆ" வகுப்பு, 1967

உடல் நலம் பேணல்

உடலில் உறுதி உடையோரே
 உலகில் இன்பம் உடையராம்
 இடமும் பொருஞும் நோயாளிக்கு
 இனிய வாழ்வு தந்திடுமோ?
 சத்த முள்ள இடமெங்கும்
 சுகமும் உண்டு நீஅதனை
 நித்தம் நித்தம் பேணுவையேல்
 நீண்ட ஆயுள் பெறுவாயே
 காலை மாலை உலாவிநிதம்
 காற்று வாங்கி வருவோரின்
 காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு
 காலன் ஓடிப் போவானே
 ஆளும் அரசன் ஆனாலும்
 ஆக்கும் வேலை செய்வானேல்
 நாளும் நாளும் பண்டிதர்கை
 நாடி பார்க்க வேண்டாமே
 குழையே நீ குடித்தாலும்
 குளித்த பிறகு குடிஅப்பா
 ஏழையே நீ ஆனாலும்
 இரவில் நன்றாய் உறங்கப்பா
 மட்டுக் குணவை உண்ணுமல்
 வாரி வாரித் தின்பாயேல்
 திட்டு முட்டுப் பட்டிடுவாய்
 தினமும் பாயில் விழுந்திடுவாய்.
 தூய காற்றும் தண்ணீரும்
 சுண்டப் பசித்தயின் உணவும்
 நோயை ஓட்டி விடும்அப்பா
 நாறு வயது தரும்அப்பா
 அருமை உடலின் நலமெல்லாம்
 அடையும் வழிகள் அறிவாயே
 வருமுன் நோயைக் காப்பாயே
 வையகம் புகழ் வாழ்வாயே.

EDITORIAL COMMITTEE 1969

Sitting Left to Right :- Mr. M. M. N. Kanagaretnam (Editor)
Miss J. G. R. Paul (Acting Principal)
Miss S. Nesapackiam (Sub-Editor)

Standing Left to Right :- Miss N. Velupillai (Rep. A 68)
Mr. M. A. M. Latiff (Rep. A 67)
Mr. A. Yogaratnam (Rep. A 67)
Miss S. Mahaledchumy (Rep. A 67)
Miss Y. Viramuthu (Rep. B 66)

சிரிப்பீர்களா?

கசக் குறள் :

1. இருமுதல் கசத்திற்கு இன்பம்—அதற்கிண்பம்
இருமுதல் வாயை மறைத்து;
2. பளிச்சென்று துப்புவர் எச்சில்; பலநோய்
பளிச்சென்று தொற்றும் தொடர்ந்து.
3. பரம்பரை யென்பர் பாழ்காசம்; அல்ல
பரம்பரை என்பதற்க.
4. எக்ஸ்ரே எடுத்துப்பின் ஏற்ற மருந்துண்டால்
எட்டிப் பார்த்தோடும் இக்காசம்.
5. செய்க சிகிச்சை செய்வதைச் சீருறச்
செய்திடில் உய்வீர் நலம்.
6. மனத்தது கொள்ளீர் மகிழ்ச்சி; அதை விடுத்தால்
கனத்திடும் காசம் கணிந்து.
7. தூயவளி, ஒளி, நல்லுணவும் கிடைக்கு மெனில்
போயொழியும் காசம் புறத்தே.
8. இருமிச் சளியெங்கும் துப்பினால் காசம்
பரவியே பற்றும் மிகுந்து.
9. முத்தம் கொடுத்தல் முகநேர் இருமுதல்
காச நோயாளர் களைதல் சிறப்பு.
10. தூர்ப் பாக்கு, தாம்புலம் தொடர்பாகச் சப்பிப்பின்
துப்பாதீர் தாறும் மழைபோல்.

இடசின் என்ன விலை ?

1. Traction Portable நோயாளி:— மணறுடைகள் இறக்குமதி செய்யும் கப்பல்.
2. Operation Theatre:— நலீன் கசாப்புக்கடை;
3. Crutches — வயது முதிர்ந்த குழந்தைகள் நடைபழகும் கைத்தடி;
4. Dental Clinic — எல்லோரிடமும் இளித்துப் பல்லைக் காட்டுவார்கள் தெரியாத்தன்மையாக இங்கும் காட்டிப் பல்லை இழந்து தவிச்கும் இடம்;
5. Children Ward — குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு.
6. Plaster of Paris (P. O. P.) — முறிவு தெறிவு நோயாளருக்குப் போடப்படும் இங்கிலீசுப் “பத்து”.
7. Oxygen Cylinder :— ஆவி உடலை விட்டு வெளியேறும் சமயத்தில் அதை உள்ளே தள்ளிப் பிடித்துக் கொள்ள அருள் பாலிக்கும் வாயுபகவானின் அரியாசனம்;
8. X-Ray:— மேக் அப் போடாமல் எடுக்கும் போட்டோ;
9. Diet Trolley :— வயித்துமாரி அம்மனுக்குரிய அர்ச்சனை நைவேத்தியங்கள் வைத்துக் கொண்டுவர உதவும் “சக்டை”.
10. Injection Needle:— (Acting Bug) அயிடிடிங் மூட்டைப் பூச்சி—மூட்டைப் பூச்சி ஓய்வெடுக்கும்போது அதன் இடத்திற்கு இது அமர்த்தப்படுகின்றது.— வேலை செய்வதில் கட்டுரை மிக்கதும் கூட.
11. Appendicectomy :— “அப்பண்ர சைற்” என்று நம்மவர்களால் அழகாக அழைக்கப்படும் நோயில் செய்யப்படும் அறுவைச் சிகிச்சை.
12. Heart Transplantation :— இதய மாற்றுச் சிகிச்சை. இது மருத்துவத்துறையில் எவ்வளவோ முக்கியத்துவம் பெற்ற தென்னளவோ உண்மை யென்றாலும் “என் இதயத்தை உங்களுக்குப் பூரணமாக அர்ப்பணித்து விட்டேன்”. எனக்காதல் சோடிகள் வாய்க்காமல் சொல்லுவதை நிறுத்தி வைத்த பெருமை இதற்குரிய தென்பது மறக்க முடியாது.

A. S. Shanmugarajah,
A class, 67

A' வகுப்பு 67 மாணவிகளின் நாடகம்

கருகிய மொட்டு

“இன்பம் தரும் தென்றல் ஒருபோதும் துன்பம் தரும் புயலாக வேண்டாம் — வாழ்வு நல்கும் மழை ஒருபோதும் வென்னாம் போல் பொங்க வேண்டாம் — நோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒருபோதும் நம்மைக் கொல்ல வேண்டாம்.”

இயற்கையின் விந்தையால் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்தான் எத்தனை? இன்பம் தரும் தென்றல், துன்பம் தரும் புயல், வாழ்வு தரும் மழை, மிஞ்சினால் கொடுமை புரியும் வெள்ளம். நோய் தீர்க்கும் மருந்து ஏனுடை வேல் உயிர் நீக்கும் நஞ்சு. அவ்வாறே மனிதனும் அவன் வாழ்வும் விதி என்னும் வல்லவனின் வெயில் பட்டு உருகி உருக்குலைந்து போகின்றன. இது ஆண்டவனின் கட்டளை, உலகில் எவராலும் எச்சக்தியாலும் கூட்டவோ குறைக்கவோ முடியாத சர்வாதிகாரியின் கட்டளை.

ஆம்! இத்துயர் விதிக்கு இலக்கான வர்கள்தான் சுதாகரும்—ரமாவும். அன்று நடந்த சம்பவம் அவன் மனதில் என்றென்றும் உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது. அமைதிக்காக அவன் கடற்கரையை நாடினான். கோலமிட்ட நீல வானப் பரப்பு; அதில் நிதிலைத் தாரகைகள் ஆங்காங்கே கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன. இவை அவனைக் கேளி செய்வது போன்றிருந்தன. சுதாகரின் எண்ண அலைகளின் மோதலால் அவனது உள்ளாம் பெரும் போராட்டம் நடத்தியது. போராட்டத்தின் விளிம்பிலே எல்லைகாண முடியாது வெந்து, கருகிச் சாம்பலாகிக் கொண்டிருந்தான் அவன்;

கைபிடித்த பிரேமாவுடன் வாழ்வதா? அன்றேல் காலத்தின் கோலத்தால் விதி விளையாடிய அன்புக் காதலி ரமாவுடன் வாழ்வதா? அவனது உள்ளக் குழறல் எண்ணங்களாக வெளிப்பட்டது. “நினைவு என்பது ஒரு புன். ஏதாவது நிகழ்ச்சி என்ற அதிர்ச்சி போன்ற கல் பட்டால் பழைய எண்ணம் என்ற இரத்தம் ஒழுகீக் கொண்டே இருக்கும்.” அப்படித்தான் அன்று நடந்த நிகழ்ச்சி அலைகளால் மீண்டும் நினைவுப் புன் இரத்தம் கொட்ட ஆரம்பித்தது; நிம்மதியை இழந்தவன்

போல் நீண்ட பெருமுச்சுடன் கைக்கடிகாரத்தை முறைத்துப் பார்த்தான். கைக்கடிகாரத்தின் முட்கள் ஒன்றையொன்று நெருங்கிப் பங்கிரீஸ்டில் முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அமைதியான வாழ்வில் அன்புள்ளம் கொண்ட நமா வஞ்சகம் கிஞ்சித்துமின்றி வாஞ்சையுடன் வளர்ந்தான். துள்ளி ஒடுமெய்களிமான்போல — பறுவம் அவன் மேனியில் ஜாலம் காட்டி கோலமிட ஆரம்பித்த காலம். தாதியர் தேர்வுப் பரிட்சையை எழுதிவிட்டு மகிழ்ச்சியாக தண் நாட்களைக் கழித்தாள்.

சுதாகர்! காளைப் பருவத்தின் கட்டான ஒயிலுடன் பட்டாகத் திகழ்ந்தான். நமாவின் ஊருக்கு உத்தியோக மாற்றம் பெற்று கடமை புரிந்த வேண. பெற்றே ருக்கு அன்பு மகனைக் கடமை வீரங்க வளர்ந்த அவனுக்கு இம்மாற்றம் முதலில் வேதனையாக இருந்தது. ஆனால் இவ்வேதனைக் குழறவிடையே ஒரு மின்னலைக் கண்டு தன்னிதயத்தையே பறி கொடுத்தான். பஞ்சிலே தீவைக்க நிப்பந்தத்தை எவரும் நாடுவதில்லையே! அதைப் போன்று தான் ஆசையும். அது நிலைப் பெற்று, அங்கே அன்பு பூரண ஆட்சி புரியலாயிற்று. எச்சக்திக்கும் கட்டுப்படாத அவர்களின் அன்பு வெள்ளம் பொங்கி தடைகளையும் தாண்டி ஓடத் தொடங்கி யது.

கரைகானுத அவர்களின் இன்பத்திற்கு இடையே குறுக்கே வந்தது சுதாகரின் மாற்றல் கடிதம். அலைகடல் துரும் பென் அல்லற் பட்டாள் நமா. தீயிலிட்ட புழுப்போல துடியாய்த் துடித்தாள் அவன். கருத் தொருமித்த இளம் காதலருக்கு இப்படியும் ஒரு சோதனையா? ... வேதனையா? ... காந்தக் கல்லில் பிளவேற்

பட்டால் அதில் ஆகர்ஷனாக தன்மை இருப்பதில்லை என்பதை அறிந்த றமா வெதும்பினான்.

சுதாகர் செல்லக்கிளியிடம் விடை பெற்று சேவைக்காக விரைந்தான். உயிரற்ற கடிதங்கள் உள்ளங்களை எழுத்தில் வடித்தன. என்றாலும் அவர்களுக்கு இடையில் நீண்ட இடைவெளி தோன்றலாயிற்று. ஆண்கள் மனமே இப்படித்தான்.. என்று காதலால் கசிந்துருகிக் கொண்டிருந்த வேளை கடமை அவளைக் கரம் நீட்டி அழைத்தது. நம்பிக்கை ஒளியை மனதில் வேருஞ்சி றமா சேவைக்காகச் சென்றான்.

* * *

சொந்த ஊரில் கடமையேற்ற சுதா கருக்கு பெரிய பெரிய இடங்களில் மனம் பேசினார்கள் பெற்றேர். கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் உள்ளம் அவனை அனு அனுவாய்ச் சிதைத்தது. றமாவை என்னிய இதயத்தால் வேறொரு பெண்ணை எண்ணியும் பார்க்க முடியாத நிலையில் கதறினான். கண் கலங்கினான். இருந்தும் என்ன? செல்வச் செருக்கும், சிதனம் என்ற உயர் அந்தஸ்தும் சுதாகரை மறி இழக்கச் செய்தது. குற்றம் யாதுமற்ற செல்லக்கிளி றமாவை சில விழுடிகளில் மறந்தான் சுதாகர். பாவம் ஏழை றமா... எதற்கும் துணிந்தவளாக்கே! எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்தவளானால் இதையும் தாங்குவாளா? விதி யாரைத்தான் விட்டது? விதி அவர்களில் விளையாடியது! காலம் கடுகதியில் கரைந்து ஆண்டுகள் இரண்டோடி மறைந்தன. காலம் சுதாகரைப் பிரேமாவின் கண்ணிறைந்த கணவானுக்கியது: அத்தை மகனே அத்தானாக, மண்ணானுக்கிய பேதவிப்பில் பூரித்தாள் பிரேமா ...

அரசாங்கம் நடாத்திய வைத்தியப் பிரிவின் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த றமா தொடர்ந்து தன் முயற்சியில் முன்னேறி — உதவி டாக்டராக உபகார நிதியில் வெளி நாடு சென்றான். இலட்சியம் ஈடேறியதும் இதயத்தில் ஆட்சி செலுத்தும் சுதாகரைக் கெதியில் கரம்பற்றலா மெனக்கோட்டை கட்டி மகிழ்ந்தாள் பேதைப் பெண்; ஆனால் அவளின் சிந்தனைக்

கோட்டை இங்கே சரிந்து விட்டதை பாவம் அவளால் உணர்ந்து கொள்ள எப்படி முடியும்?

இங்கே தன் மனச்சாட்சிக்கு சமாதி கட்டியிட்டு, பெற்றே ரையும் பின் தொடர்ந்த மற்றொரையும் திருப்திப்படுத்த மனம் முடித்த சுதாகர் றமாவை என்னித் துடித்தான். மனதிலே நிறைந்த வள் அவளாக இருக்கும்போது மனத்தால் இனைந்த பிரேமாவை எங்களும் திருப்திப்படுத்துவான்? இதயத்து உணர்வுகளை தாலாட்டும் இரவுத் தாயிடமும், கடலை களிடமும் எடுத்துவரப்பான். இரவுக் கண்ணி தரும் இனப்ப போதையில் இனி மௌனன்ற தனி மையில் தன் துயரையே மறந்து விடுவான். மற்ற வேளையில் மதுவிற்கடிமையாகி மதியை மயக்கி மனக் கவலைகளை மாற்ற, மறக்க முயற்சிப்பாரன்.

வெளிநாடு சென்ற றமாவும் தன் இலட்சியத்தை முடித்துக் கொண்டு தன் சொந்த ஊருக்கே கடமைக்காக அழைக்கப்பட்டாள். கடமையில் அவள் கவனம் ஈடுபட்டிருந்தாலும் சுதாகரும் அடி மனத் தில் இருக்கவே செய்தான்; ஆபத்தான (கேஸ்) நோயாளி ஒருவரை அன்று கவனிக்க வேண்டிய நிலை றமாவுக்கு முதல் நாளே ஏற்பட்டுவிட்டது. தன் கடமையின் புதிய அனுபவமானபடியால் ஏனைய டாக்டர்களுடன் ஆஸ்பத்திரியைப்பார்வையிட்டுக் கொண்டே சென்றான். பரிதாபத் துக்குரிய நோயாளிகளைக் கணிவடன் நோக்கியவாறே நடந்தான். ஆபத்தான நிலையில் பரிதாபமாகக் கிடந்த ஒரு நோயாளியை அனுகினான் டாக்டர் றமா! அளவுக்கு மிஞ்சிய குடியினால் பாதையில் அடிப்பட்ட அவன் பிழைக்க முடியாத நிலையில் இருந்தான். உடனே ஏற்றப்பட்ட இரத்தத்தின் உதவேகம் கண்களைத் திறக்கச் செய்தது. சுதாகரின் மனதில் மேலும் குழப்பம் தாண்டவமாடியது. இங்கோண்பது கணவா... அன்றி நனவா? எனத்தினரிக் கொண்டிருந்தான். பிதற்றிக் கொண்டிருந்த அவன் ஏதோ தடு மாறினான். “ஸ்டெதல்கோப்பை” மாட்டிய வண்ணம் ஓயிலாக நடந்துவரும் “வேடி

டாக்டரை “க் கண்டதும் மகிழ்ச்சி பொங்க அவரை நோக்கினான். ரமாற்ற யில்லை. யாரைக் காண ஒடிவந்து, ஏற்றில் தலையில் கட்டோடு படுத்திருக்கின்றார்களே அவளையே கண்முன்னால் கண்டான்.

தன் காதலன்தான் கட்டிலில்புழுவென உழன்ற நோயாளி என்பதை அறிந்த றமா தன் மனதைக் கட்டுப்படுத்தப் பெறும்பாடு பட்டாள். ஒருவரை யொரு வர் அடையாளம் கண்டு மெளனமாயினர். அதே நேரத்தில் பிரேரமா தன் அன்புக் கணவனைக் காண ஒடோடி வந்தாள். அனுகினான். சுதாகர் ... | சற்று நேரத் தில் உண்மை வரப்போகின்றதே யென்று உள்ளம் குழுறினான். என்ன அலைகள் உள்ளக் குழுறலை மேலும் அதிகரித்தன. இதை றமா அறிந்தால் என்ன செய் வாளோ எனப் பேதவித்தான். பிரேரமா—கணவனைக் காப்பாற்றிய டாக்டர் றமா வக்கு நன்றிக் கடன் செலுக்கினான். சுதாகரின் இதயம் நின்றுவிடும் போலிருந்தது: குழலைப் புரிந்து கொண்ட டாக்டர் றமா சிந்தனைச் சுமைகளைச் சுமந்த வாறு சற்றே நகர்ந்தாள். கற்பனைக் கோட்டைகள் சுக்கு நூருகின. பிரமை பிடித்தபடி வெடித்துச் சிதறும் இதயத்தை அழுத்திக் கொண்டே பீறிடும் கண்ணீருக்கு அணைப்போட்டாள். ஆனால் அவனே தன்னிதயத்தில் இடம் கொண்டவளை சென்ற திசையை நோக்கியவனாம் இருந்தான். நினைக்கத் தெரிந்த மனதிற்கு மறக்கத் தெரியவில்லைப் போலும்.

* * *

தன் வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்துவிட்டு, தன்னை வஞ்சித்தவன் என்றும் பாராது உயிர்ப் பிச்சை ஈந்து சென்

ரூள் அன்புள்ளம் கொண்ட றமா. நாட்டு மக்களின் நலமே தன்னலம் எனக் கருதி தன் வாழ்க்கைப் பட்டகை திருப்பி—தூய தான் நினைத்தாள் றமா. வாழ்க்கை ஒரு மலர் ப்படுக்கையல்ல. (Life is not a bed of roses) அலர்ந்த ரேசாவைப் பறிப்பத னல் அதனுடன் கூடியிருக்கும் முட்களின் குற்றுதலையும் சகிக்கத்தானே வேண்டும்: பலா முள்ளு பார்க்க அருவருப்புத்தான்: ஆனால் உள்ளேயிருக்கும் தேன்களைகளைச் சுவைக்க யாரும் மறுப்பதில்லையே! இவ் வாறுதான் வாழ்வின் இன்னல்களான பிரிவு, வாட்டம், துணபம், தோல்வி அத் தனியையும் சுதித்துத்தானே ஆகவேண்டும்.

வாழ்க்கைக் கடவில் எல்லோருமே சிப்பி பொறுக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் முத்து கிடைப்ப தில்லையே. அவனும் (சுதாகர்) ஒரு சிப்பி பொறுக்கினான். அதுவும் முத்துச் சிப்பி; ஆனால் அதை அணியும் பாக்கியம்தான் இல்லை:

* * *

இன்பம் தரும் தென்றல்—ஒருபோதும் துணபம் தரும் புயலாக வேண்டாம்: வாழ்வு நல்கும் மழை—ஒரு முறையும் வெள்ளம் போன்று பொங்கவேண்டாம்: நோய் தீர்க்கும் மருந்து—ஒருபோதும் நம்மைக் கொல்ல வேண்டாம்.

முற்றியது:

M. A. M. Subaideen,
A class, 67

நன் கண்ட இருதய சத்தீரசிகிச்சை

(Mitral Valvotomy)

"புன்பட்ட இதயம் அந்தக் காயத்தையும் பொருட்படுத்தாது தன் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே இருக்கின்றது. எனினும் அந்த இதயத்துக்குரிய நோயாளியே அதன் வேதனை நாங்காது அவஸ்தைப் படுகிறேன்."

யாழ்: தாதியர் பயிற்சிக்காலைக்கு வந்து சராண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. இத்தனை காலமும் நாம் பயின்றவற்றை வைத்திய விடுதிகளிலும், ரணவைத்திய விடுதிகளிலும் செயல்முறையில் பயிற்சி செய்து வந்தோம். எத்தனைவித நோய்கள்; எத்தனை எத்தனை சிகிச்சை முறைகள். வைத்திய முறைப்படி மாற்ற முடியாத நோய்களை ரணசிகிச்சை மூலம் குணமளிக்க முடிகிறது. ரணசிகிச்சையளிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளோருக்குக் குணசிகிச்சை அளித்துத் தகுந்த உடல்நிலை வந்ததும் ரணசிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது:

இவ்வித இருவகைச் சிகிச்சைகளும் பெறும் நோயாளர் உள்ள விடுதிகளில் பராமரிப்புக் கலைப்பயிற்சியில் ஈடுபட்டிடிருந்த எனக்கு முதன் முறையாகச் சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்தில் வேலைசெய்யும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் மிக மகிழ்ச்சி கொண்டேன். இத்தனை நானும் ரணசிகிச்சை பெற்ற நோயாளரையே பராமரித்து வந்த எனக்கு எவ்வாறு இந்த ரணசிகிச்சைகள் செய்யப்படுகிறது என்பதை நேரில் கண்டறிய ஆவலாக இருக்காதா என்ன?

அன்றெருநாள் ரணசிகிச்சைக்காகச் சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்திற்கு அனுப்பப் பட்டிருந்த குறிப்பில் இருதய இருக்காதை கொட்டத்தில் செய்யப்படும் ரணசிகிச்சை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கக் கண்டேன்: அதனைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஆர்வத் துடன் காத்திருந்தபோது ரணவைத்திய நிபுணரும் தான் செய்யப்போகும் சத்திரசிகிச்சைக்காக வந்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வேளை சத்திரசிகிச்சை அறைபற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறுத்தான் வேண்டும்:

தரை, சுவர்கள் யாவும் எளிதில் கழுவக் கூடிய பளிங்குக்கற்களால் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை, உயிரனுக்கள் அற்ற நிலையில் இரசாயனத் திரவங்களால் கழுவப் பெற்றுச் சுத்தமாக இருக்கின்றன. யன்னால்கள் யாவும் பச்சைவர்ணாத் திரையிட்டு, வெளிச்சம் உட்செறியா வண்ணம் மறைக்கப்பட்டுள்ளன.

ரணசிகிச்சைக்கான உபகரணங்கள் யாவும் கிருமி நீக்கம் செய்யப்பட்டுத் தள்ளுவண்டிகளில் ஒழுங்கு முறையாக அடுக்கி, துவாய்களால் நன்கு மூடி ஒரு பக்கமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. குளிர்சாதனங்கும் டப்பட்டிருப்பதனால் அங்கு வெப்பமின்றிக் குளிர்மையாக இருக்கின்றது. மயக்கமருந்துாட்டும் வண்டி உறிஞ்சிகள் யாவும் ஆயத்தமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. தாதியர், மயக்கமருந்துாட்டும் நிபுணர், உதவி வைத்தியர்கள், மற்றும் பணியாளர்கள் யாபேரும் தலைக்குத் தொப்பியும் முகமுடியும் (Mask), கவசமும் (Gown) அணிந்து நிற்கின்றனர். மின் விளக்கொளி மட்டும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தள்ளுவண்டியிலிருந்து நோயாளி சத்திரசிகிச்சை மேசைக்கு மாற்றப்படுகிறார். ரணவைத்திய நிபுணர் வருகிறார்; நோயாளியுடன் சில வார்த்தைகள், அவருக்குத் தைரியம் உண்டாகும் வகையில் கூறுகிறார். மயக்கமருந்து ஊட்டப்பட்டதும், ரணசிகிச்சைக் கேற்ற நிலையில் நோயாளியை வைத்தபின் தமது கைகளைச் சுத்தம் செய்ய உதவியாளர் சகிதம், அதற்குரிய அறைக்குச் செல்கின்றார்:

அங்கே சுவர்க்காரமும், பிரசும் (Brush) கொண்டு நன்கு தேய்த்துக் கழுவியபின் கவசமும், கையின் நிலையில் மீள்கின்றனர்;

ரணசிகிச்சை ஆரம்பம் :

நெஞ்சுக்கூட்டில் செய்யும் சத்திர கிகிச்சை, அதனை முதன்முறையாகப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம், எனவே ஆவலோடு பார்த்திருக்கிறேன்; மனித இருதயம் துடித்துக்கொண்டிருக்கையில் அதில் செய்யப்படப்போகும் ரணவைத்தியத்தை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்திருக்கிறேன். கிருமி நாசினியும், மதுசாரமும் கொண்டு முதலில் குறிக்கப்பட்ட இடம் சுத்தம் செய்யப்பட்டபின் தொற்று நீக்கப்பட்ட துவாய்களால், ரணசிகிச்சைக்கு உரிய இடம் மட்டும் தெரியும்படி நோயாளி மூடப்படுகிறார்.

மார்பின் ஐந்தாம் விலாஸலும்பு மட்டத்தில் மூன்பக்கமிருந்து இடதுபக்கமாகக் கிறுகிறார் (Left Anterior Lateral Incision). சருமம், அடுத்துக் கொழுப்பிழையம் தெரிகிறது. இவற்றிலிருந்து குருதி வெளியாகிக் காயத்தைச் செந்திரமாக்குகிறது. இந்நிலையில் உதவியாளரின் கைகள் துரிதமாகச் செயல்படுகின்றன. இரத்தத்தை ஒற்றி இறுக்கியினால் குருதி வராது தடைசெய்கின்றனர்.

குடிய மின்சாரசுக்தி பாச்சி (Diathermy), குருதிப் பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். இதற்குக் கட்டுப்படாத குருதிக் குழாய்களுக்குக் கட்டுப் போடப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து மின்சார சக்தியினால் தைசையும் வெட்டப்படுகிறது.

விலாஸலும்பின் ஒருமுனை(மார்பெலும் புப்பக்கமாக) வெட்டப்பட்டு ஒரு கருவிமூலம் (Self-retaining Retractor) நெஞ்சறை விரிவாக்கப்படுகிறது.

அங்கே இளங்கிவப்பு நிறமுடைய பொருள், அதாவது நுரையீரல் விமியித்தனிகிறது. நுரையீரலை ஒரு பக்கமாக ஒதுக்குகிறார். நோயுற்ற நிலையிலும் தன் தொழிலைச் செய்துகொண்டு இருக்கும் இருதயம் துடித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. துடிக்கும் இருதயத்தில் கைவைத் துப் பார்க்கிறார் நிபுணர். இந்நிலையில் நோயாளிக்கு முதல் பைந்து குருதி ஏற்றப்படுகிறது; மிகக் கவனமாக இருதய உறையில் பல கட்டுகள் போட்டு, நிலைப்படுத்தி,

அதனைத் திறக்கிறார். இருதய உறை (Pericardium) திறக்கப்பட்டதும் இருதயம் தெளிவாகக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. முடியுந நாடி, (Coronary Arteries) பெருநாடி (Aorta) மற்றும் அமைப்புக்களை நிபுணர் காட்டி விளக்கம் தந்தார். தொடர்ந்து செய்யப்போவதையும் கூறிச் செயலில் ஈடுபட்டார்.

ரணசிகிச்சையின் முக்கிய கட்டம் ஆரம்பமாகிறது. குருதியழக்கம், நாடித் துடிப்புக்கள் கணிக்கப்படுகின்றன. விசேட இறுக்கி கொண்டு சோனையறையை (Left Atrium) இறுக்கி, அதில் ஒரு திறப்புச் செய்து, அதனாடாகத் தமது விரலை உட்செலுத்தியபின் இறுக்கியைத் தளர்த்துகிறார்.

விரலினால் இருகூர் கபாடத்தை (Mitrvalve) விரிவாக்கியதாகக் கூறிக்கொண்டு, இடது இருதய அறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு துவாரம் செய்ய நிச்சயிக்கிறார். அதன்படி குருதி வெளியாகாது. தடையொன்றை ஏற்படுத்தித் துவாரம் செய்கிறார். இதுவாரமுடாக ஒரு கருவியைச் செலுத்துகிறார். இருதய அறை சுருங்கும் நேரத்தில் சில நேரம் இத்துவாரமுடாகக் குருதி பாய்ந்து வருதலைக் காணும் போது மனதில் ஒருவகை அச்சம் ஏற்படச் செய்தது. ஆனால், மிகவிரைவில் கருவி அகற்றப்பட்டு அத்துவாரம் மூடப்பட்டது. சோனை அறையும் அப்படியே. வெளியாகிய குருதி உறிஞ்சியால் வெளியேற்றப்பட்டது. மார்பறையை நன்கு துப்புவாகக் கியபின் 8-ம், 9-ம் விலாஸலும்பு மட்டத்தில் ஒரு துவாரம் அமைத்து அதனாடாக ஒரு குழாய் செலுத்தினார். ஒரு தொற்று அகற்றப்பெற்ற, கீபங்கு நீர் கொண்ட போத்தலுடன் குழாயின் மறுமுனை இணைக்கப்பட்டது. இக்குழாய் நெஞ்சறையிலிருந்து வெளியாகும் குருதி மற்றும் கழிவுகள் வடியச் செய்வதற்காகவேயாகும்:

நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்டபின் காயம் ஒழுங்கு முறையாகத் தைக்கப்பட்டுச் சுருமம் மதுசாரத்தால் துடைத்துப் பந்த வைங்கள் வைத்துப் பிளாஸ்ரரினால் ஒட்டப்படுகிறது.

ரணசிகிச்சை முடிந்தது. மேற்கொண்டு நோயாளியைப் பராமரிக்கும் முறையினிலேயே அவரின் உடல் நலம்பெறுதல் தங்கி யிருக்கிறது. நெஞ்சுக்கூட்டு நோயாளருக்கென பிரத்தியேகமாக உள்ள விடுதிக்கு நோயாளியை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய ஒழுங்குகள் கவனிக்கப்பட்டன: ரணசிகிச்சை முடிந்த பின்னர் நோயாளிக்குப் பிரக்ஞை வரும்வரை அதற்குரிய அறையில் (Recovery Room) நோயாளியுடன் மயக்க மருந்துஅட்டும் நிபுணரும், மற்றும் தாதி மாரும், கண்ணுங் கருத்துமாகக் காத்து நிற்கின்றனர்.

குருதி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. பிராண்வாயு செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இடையிடையே வாய், தொண்டை இவற்றில் சேரும் சுரப்புகள் உறிஞ்சி மூலம் வெளியாக்கப்பட்டு, சுவாசக் கஷ்டம் ஏற்படாது கவனிக்கப்படுகிறது.

சிறிது சிறிதாக அறிவுவருகிறது. வேதனையுடன் புரள்கிறார். வைத்தியர் அடிக்கடி பரிசோதிக்கிறார். பிரக்ஞை வந்ததும் சுற்றிலும் தேடுகிறது நோயாளியின் கண்கள். ஆறுதலாகச் சில வார்த்தைகள் கூறுகிறார் ரணவைத்திய நிபுணர். புஸ்பட்ட இருதயம் அந்தக் காயத்தையும் பொருட்படுத்தாது. தன் வேலையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டே இருக்கிறது. எனினும், அந்த இருதயத்திற்குரிய நோயாளியோ வேதனையைத் தாங்க முடியாது அவஸ்தைப் படுகிறார்: இந்திலையில் 'பெதடின்' (pethidine) எனும் மருந்து அவரின் வேதனையைக் குறைப்பதற்காக ஊசிமூலம் செலுத்தப்படுகிறது: இதன் பின்னர் பிராண்வாயு சுவாசிக்க செய்த நிலையில் நோயாளி பராமரிப்பு விடுதிக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகிறார்.

இருக்கர் கபாடத்தில் எப்படி இந்நோய் நிலை ஏற்படுகிறது என்பதனைச் சிறிது கவனிப்பது இங்கு பொருத்தமானதாகும்:

நம்மைச்சுற்றி எமது கண்களுக்கு புலப்படாத பலவகைப்பட்ட சிற்றுயிரணுக்கள் உள்ளன. அவை நம் உடலில் செறிவதினால் பற்பல நோய்களை வருவிக்கின்றன. இத்தகைய உயிரணுக்களில் ஸ்ரெப்ட்ரோ மணிக்கிருமி (Streptococcus)யும் ஒன்றாகும்:

இக்கிருமி எமது தொண்டையில் தொற்றிக்கொள்கிறது. நமது உடல்நிலை இவற்றை அழிக்கக்கூடிய தன்மை பெற்றிருப்பின் நாம் தப்பினேம். ஆனால், இக்கிருமியின் உக்கிரத் தன்மைக்கு அதனால் தொண்டையில் அழற்சியுண்டாகுமோ அல்லது வந்தது ஆபத்து. சாதாரண தொண்டை நோவு தானே என்று தகுந்த சிகிச்சையை உரிய நேரத்தில் பெறுது விடுவோமோ அல்ல, மீண்டும் மீண்டும் இத்தகைய தொண்டையழற்சி ஏற்பட இடமுண்டாகிறது: ஒவ்வொரு முறையும் அழற்சியேற்படும்போது, இக்கிருமியினால் உண்டாக்கப்படும் நஞ்சு, குருதிச் சுற்றேட்டத்துடன் கலக்கிறது: நங்கத்தன்மை அதிகமாகும் போது காய்ச்சல் உண்டாகிறது. இந்த நஞ்சால் உண்டாகும் காய்ச்சலில் உள்ளாரு விசேட தன்மையாதனில் முட்டுக்களை தாக்குவதாகும். ஆகையால், இதனைச் சந்து வாதக்காய்ச்சல் (Rheumatic Fever) என்பர்.

சந்து வாதக்காய்ச்சல் ஏற்படும்போது அசட்டை செய்யக் கூடாது: தொண்டை நோவை அலட்சியம் செய்ததினால் ஏற்பட்ட நிலை சந்துவாதக் காய்ச்சலாகும்: இதனை அலட்சியம் செய்யின் உண்டாகும் வினைவோ மிகப் பாரதாரமானதாகும். ஒருவரின் எதிர்கால வாழ்வையே பாழாக்கிவிடக்கூடியது:

சந்துவாதக் காய்ச்சல் மூட்டுக்களைத் தாக்கினாலும் காய்ச்சல் மாறும்போது மூட்டுக்களுக்கு எதுவித பின்னைவுகளையும் விட்டுச் செலவதில்லை. ஆனால், நம்முடலின் முக்கிய உறுப்புக்களில் ஒன்றான இருதயத் தில் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது: இருதயத்தில் ஏற்படும் இந்த மாற்றத்தில் விசேடமாகப் பாதிப்பிற்கு உள்ளாவது இருக்காக் கபாடமேயாகும்: (Mitral valve) இக்கபாடத்தில் இருவித மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது. ஒன்று இவை சரிவர மூடப்படாத நிலை ஏற்படலாம்: இதனால் சுற்றேட்டத்திற்கு உந்தப்படும் குருதி சரிபான மார்க்கத்தில் செல்லா நிலையை உண்டாக்கிறது: (Mitral Incompetence) இரண்டாவதாக இக்கபாடங்கள் தடித்து, பருத்துக் காணப்படுவதால் இவைக்கிடையில் இருக்கவேண்டிய துவாரத் தின் அளவு குறைகிறது: (Mitral Stenosis)

சில சமயம் துவாரம் முற்றுக் கூடப்படவும் கூடும். இதனால் நோயாளியின் வாழ்வும் முற்றுப்பெறலாம்:

முன்பு ரணகிச்சைக்குள்ளான நோயாளிக்கு ஏழு வயதிலும், பதினாலு வயதிலும் சந்துவாதக்காய்ச்சல் வந்திருக்கிறது. காலத்தோடு தனுந்த சிகிச்சை பெறுமையினால் ஏற்பட்ட பரிதாப நிலையை என்ன வென்று கூறுவது.

ஆகவே எக்காரணம் கொண்டும் தொண்டை நோவை அலட்சியம் செய்தல் கூடாது. விசேஷமாகச் சிறுபராயத்தினரில் ஏற்படும் எவ்வித தொண்டை நோவையும் அலட்சியப்படுத்தாது தகுந்த சிகிச்சை உரிய காலத்தில் செய்வித்தல் வேண்டும்: இதனால் சந்துவாதக்காய்ச்சல் ஏற்படுவதையும் தடுக்க முடியும்:

E. T. Paramanathau
A class 67

உங்களுக்கு .... !!

மனிதன் அமைதி! அமைதி என்று கூவிக்கொண்டு அமைதி வாழும் இடங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டான். அவன் ஆற்றலை மீற அமைதி இன்றும் ஒர் இடத்தில்தான் வாழ்கிறது. அந்த இடம்தான் மயானம்.

மரணத்தின் மடியில் தாய் துவண்டு கொண்டிருக்கும்போது, மகவுன்று அவன் மடியில் தவழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்குப் பெயர்தான் பிறப்பு ...

இரவு மடிந்து காலை விடிந்ததுபோல் மரணப் படிகளில் பிறப்பு ஆரம்பிக்கிறது;

ஆண்டவனின் இம்மானிலத்தில் ஆரம்பித்த மனித வாழ்வு ...

சாவென்னும் மயானத்தில் முடிவடை கிறது.

தொடக்கி வைக்கும் மானிலத்தை விட முடித்து வைக்கும் மயானம் தனித் தன்மை வாய்ந்தது:

தொடக்கம் மனிதனை ஆர்ப்பாட்டத் தில் தன்னுகிறது:

முடிவு மனிதனை அமைதியில் வைக்கிறது.

தொடக்கம் குழப்பங்களைத் தருகிறது;

முடிவு அவைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறது:

தொடங்கிய வாழ்விற்கு அமைதிதேடி அலைந்த மனிதனுக்கு ...

முடிவுதான் அமைதியைத் தருகிறது. ஆரம்பத்தைவிட இறுதி இனிமையானது:

முதல் கேள்விக்குறி ... ?

முடிவு முற்றுப்புள்ளி.

தன் வாழ்வை ஆரம்பித்த ஆண்டவனின் மானிலத்தை மனிதன் கெடுத்துவிட்டான்;

தன் வாழ்வை முடிக்கப் போகும் அமைதியை அவனால் கெடுக்க முடியவில்லை. நன்ஸ்பர்களே ..... !

ஆண்டவனின் இம்மானிலத்தை—இப்பரந்த உலகை, இங்கிருந்து கொண்டே பார்க்கிறீர்கள்லவா ..... ?

தொடக்கத்திற்கு தாயின் முடியைத் தந்த ஆண்டவன்,

முடிவிற்கு ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமாய் ஒரு மயானமும் தந்துள்ளார்.

அமைதியே உறைவிடமான அவ்விடத் தைப் பார்க்க வேண்டாமா...?

பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிவிடுவோம்...
அஞ்சவேண்டிய தில்லை.

இவ்வுரை விட்டுப் பிரியும் ஒற்றையடிப் பாதையால் என்பின்னே வாருங்கள்... அவ்வமைதியின் உறைவிடத்தைக் காட்டுகிறேன்.

பாதை கற்களும் முட்களும் உள்ள வழி, காலடியைப் பார்த்து வாருங்கள்.

நன்பர்களே! சற்று நில்லுங்கள்.

இதோ... ஊரின் ஒதுக்குப் புறமாய் ஒரு மூலையில் கம்பீரமான சமாதிகள் பல நிறைந்து காட்சி தரும்; அதுதான் இச் சிற்றாருக்குரிய “மக்கள்” மயானம்:

இம்மயானத்தில்.....

மனம் பறப்பும் மலர்க்குளங்களில்லை.

தூபத்தின் நழுமணங்கிடையாது.

வேதாகமங்களின் ஒவிகள் இங்கே கேட்பதில்லை:

திரும்ரைகளின் பாராயணம் இங்கில்லை:

இம் மயானத்திற்கு, கதவில்லை—பூட்டில்லை. இது எவரின் உரிமையுமல்ல—பரம்பரைச் சொத்துமல்ல:

இங்கிருந்த எந்தத் தெய்வத்திற்கும் ஊர்வலம் தொடங்குவதில்லை. ஆனால், பல இடங்களில் தொடங்கும் ஊர்வலம் இங்கு வந்து முடிவடையும்.

ஆலய மணியற்ற இம்மயானத்தில், என்றும் பேரைமதி குடிகொண்டிருக்கும். அடியார் குழாமோ காலீ, மாலைத் தரிசனத் துக்கு வரும் பக்தர் கூட்டமோ கிடையவே கிடையாது. இம் மயானத்துக்கும் ஒரு காவல்காரன் இருக்கின்றான். அவன் பெயர் ஆனந்தன்:

ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கியிருக்கும் அவன் தன் ஒய்விற்கும், ஊதியத்திற்குமாய் அங்கு போவான்.

அவன் இங்கு வந்து எந்தத் துதிப் பாடலும் பாடமாட்டான். அமைதியின் உறைவிடமான இங்கு அமைதியாகவே உட்கார்ந்து கொள்வான். அமைதியோடு அமைதியாக இருந்து சிந்திப்பது “நலீல் தொறும் நூல் நயம் போல”, அவனுக்கு இனிமையாக இருக்கும்;

கண்களால் பேசிக் கொள்ளும் காதலர் களைப் போல அவன் மௌனமாக சமாதி கருடன் உரையாடுவான்.

ஒவ்வொரு சமாதியும், வகைவகையான வாழ்க்கைப் பாடங்களைச் சொல்விக் கொடுத்து அவனுக்கு ‘உண்மையை’ உணர்த்தும்.

மகான்களும், மகாத்மாக்களும், இறந்த கால இலக்கியங்களும், பேரறிஞர்களும், சொல்லமறந்தவைகளை இங்குதான் பாடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறான்.

விடை காணமுடியாத வினாக்களுக்கெல்லாம், அவன் இங்குதான் விடை காண்பான்.

முடிவே இல்லாத ஜயங்களுக்கெல்லாம், அவனுக்கு இங்குதான் தெளிவு கிடைக்கிறது.

புதிதாய்க் குடிவரப் போகும் வீட்டை அடிக்கடி சென்று பார்க்கும் மனிதனைப் போல என்றே ஒரு நாள் தான் வந்து சேரவேண்டிய இடத்தை அடிக்கடி வந்து காண்பது அவனுக்கு ஒரு மனநிறைவைத் தந்தது. உயிரற்ற தன் உடலைத் தழுவப் போகும் மண்ணை உயிரோடு இருந்து கொண்டே தொட்டுப் பார்ப்பதில் இனம் தெரியாத சுக்ததைக் கண்டான். இளைஞர், தன் காதலியைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்தல் போல் அவன் தன் சாவைப் பற்றி எண்ணிப் பார்ப்பான்டு.

விழாக் கோலம் பூண்ட திருமண வீட்டைவிட அமைதியான இவ்விடமே அழகானதாக அவனுக்குத் தெரிந்தது.

பகட்டும், படாடோபழும், பொய்யும் போலித் தனமும் ஆட்சி புரியும் இவ்வுலகில் அவன் மிக மிக விரும்பிய இடம் இது ஒன்றுதான். அதனுலேதான் காவலனுமானுள்.

முதுமையில் அரும்பவேண்டிய நிலை அவன் உள்ளத் தில் இளமையிலேயே மலர்ந்து விட்டது. ஒளியின் முடிவும் இருளின் தொடக்கமும், சந்திக்கும் இந்த நேரத்தில் அதோ.....

அவன் ஒரு சமாதியில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பது எங்களுக்குத் தெரிகிறதல்லவா?

எழுந்துவிட்ட இரவும் விழுந்துவிட்ட
பகலும் அவனிடம் மாற்றத்தைச் செய்ய
முடியவில்லை. மங்கிய ஒளியில் அவன்
ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான். நண்பர்
களே, மெதுவாக என்பின் வராருங்கள்;
அவன் என்ன எழுதுகிறான் பார்ப்போம்.

சமாதியின் பின்புறமாக நின்று சற்று
அவன் எழுதுவதை அவதானியுங்கள்.
தெளிவாய்த் தெரிகிறதல்லவா ...? சரி படி
யுங்கள் ... .

இறைவா !

நீ மனிதனுடன் சாவவப் படைத்தாய்;
நீ படைத்த சாவிற்கு, நீ படைத்த மனிதன் ஒரு மயானத்தை அமைத்தான்.
தான் அமைத்த இடத்தை மாற்றுமல்
வைத்துக் கொள்ளத் தெரிந்த மனிதனுக்கு
தன்னுல் அப்படியே இருக்க முடியவில்லை;
அவன் அடியோடு மாறிவிட்டான் ....

முதலும் முடிவும் வரைந்த வட்டத்
தினுள் ஆசைக் கயிற்றினால் கற்றி விடப்
பட்ட பம்பர மனிதனைப் பற்றி என்னும்
போது எனக்கு சிரிப்பு வருகிறது ....

விடியப்போகும் பொழுதுக்காகக் கவலைப்பட்டு, விடிந்துவிட்ட பொழுதை
வீணாக்குபவனுக மனிதன் இருக்கிறான்.

நாளை என்னும் இருள் இன்று என்னும் ஒளியைத் தின்பது தெரியாது வாழ்கிறான்.

செத்துவிட்டவன் சாகவிருப்பவனுக்கு
ஆசானாக அமைய முடிகிறது.

ஆனால், வாழ்பவன் .....

நான் இதனால்தான் சாகவிருப்பவனை
விடச் செத்துவிட்டவனைப் பாராட்டுகிறேன். மனிதன் அமைதி அமைதி என்று
கூவிக்கொண்டு அமைதி வாழும் இடங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டான். அவன்
ஆற்றலைமீறி, அமைதி இன்னும் ஒரே ஒர் இடத்தில்தான் வாழ்கிறது.

அந்த இடம்தான் இந்த மயங்கம்,

மனிதன் இங்கும் வந்து அமைதியை
அழித்திருப்பான். ஆனால் அவன் இங்கு
வரும் பொழுதே தான் யார்? என்பதை
உணர்ந்து கொள்வதால், வாயை முடிக்
கொண்டு திரும்பிவிடுகிறான்.

இறைவா !

தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றி
லையுடன் உண்பதிக்கு வந்து மீணும் மனி
தர்களின் உள்ளத்தில் நியாயமாகப் பிறக்க
வேண்டிய தெளிவு இப்போது பிறப்ப
தில்லை. ஆனால், சுவத்தோடு மயானத்துக்கு
வந்துபோகும் மனிதன் மனத்தில் பிறக்க
வேண்டிய தெளிவு இப்போது பிறக்கிறது;

மனிதன் மயானத்திற்கு நான் தோறும்
வந்து செல்லக் கற்றுக் கொண்டால் மனி
தன் மனிதனாகி விடுவான்.

பின் வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகவும்,
உலகம் உலகமாயும் இருக்கும்.

அமைதி வேண்டுமென்று அது இல்லாத இடமெல்லாந் தேடியலைந்து, இருந்த
அமைதியையும் அழித்துக் கொண்ட பரிதாபத்துக்குரிய மனிதர்களே!

ஏன் இம்மயானத்துக்கு வந்துபோகப்
பயப்படுகிறீர்கள் ?

இங்கு வந்து சென்றால் மனம் பண்பட்டு நல்லவர்களாகி விடுவோம் என்று
அஞ்சிகிறீர்களா ?

இம்மயானம் .....

தனிமையின் உருவாகவும் ...

நிம்மதியின் பிறப்பிடமாகவும் ...

அமைதியின் உறைவிடமாகவும் ...

விளங்குவது உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா ?

அரும்பு போன்ற குழந்தைகளும்,
பனிமலர் போன்ற கண்ணியரும் வாலி
பரும் ...

வாடியுதிர்ந்த மலர் போன்ற முதிய
வர்களும்,

இம்மயானத்திற்குன் அமைதி காண்கிறீர்கள்.

ஊருக்கு உழைத்தவனுக்கும் ஊரை
ஏமாற்றியவனுக்கும் இம்மயானத்திற்குன்
அமைதி கிடைக்கிறது.

கற்புக்காய் உயிர் விட்டவனும், கற்பை
விலைப் பொருளாக்கியவனும் இங்குதான்
அமைதி கொண்டனர். இது சமரச ழூமி,

வீரனுக்குக் கிடைத்த ஒரே அமைதி
கோழைக்கும் கிடைக்கிறது.

முதலாளி பெற்ற அமைதியைத் தொழிலாளியும் பெற்றுவிட்டான்.

கடன் கொடுத்தவனுக்குத் தரப்பட்ட அமைதி கடன் பெற்றவனுக்கும் தரப்பட்டுள்ளது.

துறவி கலந்த அமைதியில் இல்லறத் தானும் கலந்துள்ளான்.

அழுது கொண்டு வாழ்ந்தவனுக்கும் சிரித் துக் கொண்டு வாழ்ந்தவனுக்கும் ஒரே தன்மையான அமைதி ...

கை சிவக்கக் கொடுத்தவனும், கை வலிக்க பிச்சை வாங்கியவனும் சமமான அமைதியைத் தேடிக் கொண்டனர்.

ஆஸ்திகனும் நாஸ்திகனும் ஒரே அமைதி கண்டனர்.

இங்கு எவ்வாத் தரப்பினரும் ஒரே தன்மையான அமைதியில் வேறுபாடில்லாமல் தூங்குகின்றனர்.

அவர்கள் .....

ஓருவரை ஒருவர் ஏமாற்ற எண்ண வில்லை.

அதனால் ஏற்றத் தாழ்வுகளில்லை.

ஓருவரை ஒருவர் வெறுக்கவில்லை.

அதனால் வேறுபாடுகளில்லை.

ஓருவரிடமும் விருப்பு வெறுப்புகளில்லை.

அதனால் இன்பமும் துண்பமும் இல்லை.

அவர்களின் .....

கணக்கள் பார்க்கவில்லை;

அதனால் ஆசை பிறக்கவில்லை.

வாய் பேசவில்லை.

அதனால் வழக்கு வம்பு தோன்றவில்லை. மனம் சிந்தனையற்றுக் கிடக்கிறது.

அதனால் குழப்பங்களில்லை.

கையும் காலும் அசையவில்லை.

அதனால் போராட்டங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் அடங்கி விட்டன.

இப்படி ஒவ்வொன்றின் மூலகங்களும் ஒய்வு எடுத்துக் கொண்டதால் எங்கும் அமைதி நிறைந்து விட்டது.

பூந்தோட்டத்தைப் புழுதி மேடாக்கிப் போர்க்களம் கண்டவர்கள் இம்மானத் துக்கு வந்ததும் அமைதியின் காவலர்கள் ஆகிவிட்டனர்.

தாங்கள் கட்டிக் காத்த ஒவ்வொர் உறுப்புக்களையும் சிதறாப் போட்டு அவர்கள் அமைதி பெற்றுவிட்டனர்.

எந்த உடலை வளர்ப்பதற்காய் பேசக் கூடாதவற்றைப் பேசி, செய்யக் கூடாத

வற்றைச் செய்து, நடக்கக் கூடாதபடி யெல்லாம் நடந்தார்களோ, அந்த உடல் அவர்களால் காப்பாற்ற முடியாது உக்கி உருக்குவிந்து கிடக்கிறது.

எந்த மன்னின் துணையால் பசியைப் போக்கிக் கொண்டார்களோ, அந்த மன்னுக்கே இரையாகிவிட்டார்கள்.

மன் தான் வளர்த்த உடலைத் தானே அழித்துவிடுகிறது.

முதலே முடிவிற்கும் காரணமாகிறது; இறைவா!

இம்மானத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, எம்மனம் பசுமையான நினைவுகளில் குளித் தெழுக் காணகிறேன்.

இம்மானத்தில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்டால் எப்பொழுதும் குளிர்ந்த எண்ணங்கள் வீசிக்கொண்டிருக்குமல்லவா? அப்படி இங்கு நிரந்தரமாக யான் குடிவரு முன் .....

தன் சீர் இளமைத் திறன் இழந்து, நிலை கலங்கி, செயல் மறந்து நிற்கு மென் தமிழ்த் தாய்க்கும் குழந்தைகளுக்கும் என் பிறந்த பொன்னுட்டின் அரியணையில் சரி நிகர் சமானமும், தலை நிமிர்ந்து வாழும் தன்மானமும் பெற்றுக் கொடுக்கும் உச்சிப்படிக்கட்டிற்கு ஓர் அடிகல்லையாவதுள்ளது நான் சாந்து பூச வேண்டும்.

என் சவம் எனது பொது வாழ்வை மதிக்கும் நாலு பேரின் தோளில் எடுத்துச் செல்வதே எனக்குச் சம்மதமானது .....

பொதுமக்களின் கண்ணோரே முதலில் என் சமாதி மீது கிந்தவேண்டும். இந்த விருப்பங்கள் நிறைவேற்றும் முயற்சியிலே தான் நான் சாவேன்.

அழுது கொண்டே பிறந்தேன்;

சிரித்துக் கொண்டே சாவேன .....

இத்தோடு எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு எங்கோ பார்க்கிறேன்.

பேராந்தக் கடவில் மூழ்கியிருக்கும் ஆண்தனின் அமைதியைக் கலைக்க வேண்டாம்,

புறப்படுகள் போகலாம்.

நண்பர்களே !

இம்மானம் அவனுக்குத் துணிவையும் தெளிவையும் தந்திருக்கிறது .....

ஆனால் உங்களுக்கு ... ?

ஆக்கம் :- ஆ. பேரின்பநாதன்
A class 67

OUR EXHIBIT WON THE SECOND PRIZE
IN THE EXHIBITION HELD FOR THE CELEBRATION OF THE
SILVER JUBILEE OF THE CEYLON NURSES ASSOCIATION (COLOMBO)
NOVEMBER 1968

புதைக்கலை ?

பின்றைய உடலில் புதை மிதத்தனி நாளையை பழக்கவேண்டிய ஒள்ளுக்குப் பின்பற்ற வருவது சுவை ஏற்றவையும். ஆனால், புதையித்தனி உடல் நை ஸோச் சீர்குளைக்கும் கெட்ட பழக்கவேண்டிய ஒள்ளுக்கும். இப்பழக்கத்தினால் ஏற்படும் தீங்குகளை விட்டு ஒளிவிடும். வைத்திய நிபுணிக்கும் என்றிய வந்தபோதிலும் மக்கள் அவற்றை நிறுத்தாமல் தொடர்த்து உபயோகித்து வருகின்றனர். புதை மிதப்பதைப் பதைப்பட்ட மக்களும், பதைப்பட்ட வயதினரும் பக்கவை இடுக்களிலும் வைபவங்களிலும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். சிற்யாக்களும், மாணவர்களும் இதை உபயோகித்து நான்கு வாழ்க்கையைப் பாழ்க்குவது வந்தத்தக்க விடயம். இவ்வகை, இதை தீவிர பயப்பன் என்பதை உணர்த்தும், சுந்தரப்ப சூழ்களை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

புதையிலை நிக்கெட்டுத் தன்னும் கொடிய நச்சப் போருள் உண்டு. இதைபிட, புதையிலையைப் புதைக்குப்போது அநேக இரசாயன நஞ்சைப் போருட்கள் புதைக்கு உண்டாக்கப் படுகின்றன. அவற்றில் நிக்கெட்டுத், பிசெரிக் அமிலம், காபள் மெர்ஜென்ட்ஸெட்டு பிடிடு என்பன முக்கியமானவையாதும் இப்போருட்களைப் புதைப்பதற்கு ஏற்படும் அநேக கெடுதிகளுக்குக் காரணமித்தாக்களாகும். புதைக்கும்போது இவைகளினுடைப்பட்டு உடல் முழுவாவதும் பரவுகின்றன. புதைப்பவர்கள் தங்கள் வீரகை, உதட்டை, உடுப்பைச் சுடாவிட்டாலும் சுந்தகமாகத் தங்கள் நாம்புகளையும், இருதயத்தையும், கால்களையும் காவசப்பைகளையும் கடுகிறார்கள் என்பதை அறியவேண்டும். அவர்களின் அழிய இடங்கள் கறுப்பு நிறம் அடைவதுடன் அவர்களின் வரமிழங்கும் தூர்ந்தம் விசிகின்றது. இதனால் புதையிலைகள் தங்களுக்கு மட்டுமல்ல மற்றவர்களுக்கும் கெடுதியை விளையிக்கிறார்கள்.

மிகக் கூடுதலாகப் புதைப்பதைப் பார்க்க வைக்குறைவு தொண்டை வரட்சி, காவசப் பதையில் உழுத்தல், கூடிய இரக்க அழுக்கம், நோய் எதிரிப்பு புச் சுக்கி குறைவு, உடல் தடுக்கம் என்பன ஏற்படுகின்றன. புதையிலை மூலமின் உயிர்துறைகளைச் சரியாக அளர்விடாமல் தடித்து மந்தப்படுத்துவதை Dr. ஆன்வின் பேறிடேஷன் கூறுகிற்.

நிக்கெட்டுஞான கை, கால், மீர்ஸ்களில் உள்ள நைச்சு கவர்களைச் சுருக்கி அங்கு குறுதி வருத்தக் குறைப்பதனால் Burger's disease or Raynauds disease என்னும் வியாறி உண்டாகின்றது. இதனால் புதையிலை நைத் தை கால்கள் இழக்க வேண்டிய நீள சுற்படக்கூடும். அதுமட்டுமல்ல வயிறு, தொண்டை, உடலு, நூரையிரக் குழிய உழுப்புகளில் புற்றுவதையும் என்னும் பயங்கர வியாறி வருவதற்கு முக்காரணமியகவும் அதைக் கீழ்க்கண்டு கொள்ளுகிறேன்.

புதையிலையின் கெடுதி பற்றி Dr. பேஷெட் பார்சன் செய்த ஆராய்ச்சியில், “ஒரு சிகிட்ட செய்வதற்குத் தேவையான அளவு புதையிலையைத் தண்டிரில் காற்றையைத்தப்படு அத்துறை பூணையின் படலில் குத்திக் கொடுத்தப்பட்டது. சில நிமிடத்தில் பூணைக்கு வரி ஏற்பட்டு இருபது நிமிடத்தில் பூணைக்குட்டது. புதையிலைக் கணப்படும் தக்கெட்டும் இரண்டு அங்கை முன்று கொட்டு ஒரு மாற்றுமியம், நன்கு கொட்டு நெடுயைம், சுட்டு கொட்டு ஒரு குறிமையையும் கொடுக்க போதுமானதாக Dr. பேஷெட் தொழன் கூறுகிறார் ஒரு சிகிட்ட அங்கை குடுத்து இருந்த அழுகை நில 10 – 15 ம.மி. அதிகரிக்கச் செய்வதாக Dr. பேஷெட் ஹார்க் கெல்லன் கூறுகிறார். மேற்கூற ஒரு சத்தமனி வெண்டைக் குட்டையில் கூக்கெட் புதையை விட்டுப் பாத்தால் உண்டாகும் கந்தையைக் கொண்டும் அதன் கெடுதியை உணர்வைம்.

எனவே அறிவு, உடல், பணம் இவற்றைப் பாதிக்கும் இப் “புதையிலை” நமக்கு அவரியம் தேவைதானு? இவ்வளவு கெடுதியைச் செய்யும் இதை நம் புதைக்க வை மா? இக் கேள்வியை புதைக்கும் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள்ளே பணமுறை கெட்டுப்பார்த்து நல்லதாகு முடிவுக்கு வாங்க வேண்டும். இவ்வகை அளவுறும் புதையிலையின் நன்மையையும், நீண்ட வயதும் நன்கு உணர்ந்து உடன் திருந்தா விட ஆல் அதன் நீண்ட வயதை அறுபவர்த்தி உணர்ந்துவிட்டுவது நிருந்தினால் ஆரோக்கியமாக வை அழியும்.

T. Punniyamoorthy
A' class 68

ஒரு கிழிந்த சட்டைக்குத் தங்கப் பித்தான் (Button)
இருக்கவே கூடாது.
— செப்பழையை

வழி... வழியே ...

— பாலசிங்கம் —

A class 1968

1

மக்கள் பணியே அரன் பணியாம்
மாலில்தாத பெரும் துணிபாம்
அக்கறையோடு அவர் துயர
ஆற்றுதல் மனிதர் அறநெறியாம்

2

மருத்துவ மினையில் மக்கள் பஸ்
மண்டும் பிணியால் மாளாமல்
மருந்துகள் சேர்த்து மகிழ்வுடனே
மரற்றும் தாதிகள் மரண்புடையோர்

3

நோயோடு வறுமை நல்வுசெய
நல்லிதயம் சேர் தாதிகளும்
தாயோடு தந்தை சோதரர்போல்
தகுந்த நற்சேவை தந்திடுவார்

4

தாதிகள் என்போர் தங்குறையைத்
தீர்த்திடச் செய்யாத் திறமுடனே
சாதிகள் பாரார் சமரசமாம்
சுக்கர்க்கும் பணி செய்திடுரு.

5

இன்சொல், சேவை, இனியகுணம்
இயல்பாய்க் கொண்ட இதயமுனோர்
வக்சொல் வீசும் வகைதெரியார்
வாழும் மனித முதல்வரவர்.

6

உடமை கட்டுப்பாட் டுடனே
ஷ்ன்வீயமான சேவை செய்யும்
திட மெய்யுனர்வு தெய்வ பக்தி
தெங்கும் தாதிகள் வாழியுவே!

7

அன்பு செய்தே அகமிழ்ந்தீத
அகுவருப் பிள்ளி ஆதரவாய்
இன்ப துன்பம் இரண்டுமூடும்
இனைத் தொன்றேபோல்பார்த்திடுவார்.

8

உற்றுர் உறவோர் என்பதின்றி
ஈராச் யாரும் உறவினராய்
வேற்றுகை காட்டா வியல்பினராய்
வெந்துயர் நீக்குபவர் தாதிகளே!

9

நாடும் ஏடும் நம்மவரும்
நல்ல நம்தாதியர் சேவைதனை
ஈடும் உயர்வும் இனையில்லா
இறைவன் சேவை என்றிடுவார்.

10

வாழ்க வளர்க வையகத்தில்
வற்றுப் பெருமை பலவுடனே
குழ்க இன்பம் சுகமோங்கிச்
ஏற்றத் தடவை வாழியுவே!

ஆதரவற்ற தெல்லாம் ஏழைதான்; அந்தவிதத்தில்
உண்மையும் ஏழையாய் இருப்பதில் தவறில்லை.

— மனிவன்னன்

FIRST IN THE FINAL EXAMINATION

Miss S. Parameswary
A' class 1966

Miss S. Sivapragasam
B' class 1966

தொண்டும் தொழிலும்

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், இறந்தோம் என்ற வரலாறுதான் பல ருக்குண்டு. ஆனால் இதைத்தவிர மகாத்மாகாந்தி, மார்ட்டின் ஹாதர் கிங், அறிஞர் அண்ணூ, கென்னடி போன்ற ஒரு சிலரின் வரலாறுகள்தான் எமது நினைவில் நீங்கா நிறைவு பெற்று விளங்குகின்றது.

“ ஒன்று உகைத்து உயர்ந்த புகழில்லாஸ் பொன்றுது நிற்பது ஒன்று இல்.”

சுராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு தமிழ்மூரை ஈன்றெருடுத்த தவப் புதல்வன் பெரும் புவன் திருவள்ளுவர் எமக்கு விட்டுச்சென்ற நித்தில மணிக்கோவையின் ஒரு மணி இது.

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், இறந்தோம் என்ற வரலாறுதான் பலருக்குண்டு. நாம் ஏன் பிறந்தோம்? நம்மால் செய்யக் கூடியது என்ன? என்ற வினாக்களை நாம் நம்முள் கேட்க வேண்டும். வள்ளுவரின் வாய் மொழிப்படி இவ்வுலகில் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் ஒரு பொருளை (புகழை) நாம் அடைய வேண்டுமாகில் எம்மால் செய்யக் கூடிய நல்லறத்தைச் செய்தே ஆகவேண்டும். இதனால்தான் மறைந்த மாமேதை ஜோன் எவ். கென்னடியும் ஓரிடத்தில், “ நமக்காக நாடு என்ன செய்தது என்று கேட்காமல் நாட்டிற்காக நாம் என்ன செய்தோம்” என்று கேட்கும்படி கோருகின்றார். இவ்வுலகில் தினமும் பல நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பிறந்து இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால், மகாத்மா காந்தி, மாட்டின் ஹாதர் கிங், கென்னடி, அறிஞர் அண்ணூ போன்ற ஒரு சிலர்தான் எமது நினைவிலே நீங்கா இடம் பெற்று மறைந்தும் மறையாத மாணிக்கங்களாய்த் திகழ்கிறார்கள்.

அவர்கள் உயர்ந்தது, புகழ் பெற்றது எதனால்? தொண்டால், உலகிலே சிறந்த சேவை தொண்டாகும், மறைந்த திராவிடத்தின் திருவிளக்கு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் ஓரிடத்தில், “ எந்த மனிதனும் உபகாரியாகவும், கடைசி பட்சம் தனங்கள் மற்றவர்களுக்குத் துண்பம் தராதவனுக்கும் இருப்பதே பெரிய ஒழுக்கம்” என-

ரூர். இதின் மூலம் தொண்டே மாபெரும் ஒழுக்கமென்பது தெரிகிறதன்கே. பின்னி, மூப்பு, சாக்காடு மூன்றும்தான் சித்தார்த்தரைப் புத்தராக்கியது. இம்மூன்றும்தான் மனித சமுதாயத்தை நம்பிக்கையற்று வாழாக் கொட்டுகிறது. நோய் பினிகளினால் வருந்துவோரின் வாதையைத் தனித்து அவர்களை நம்பிக்கையுடன் நடமாடவைப் பதே உலகில் உள்ள தொண்டுகளில் மிகச் சிறந்த தொண்டென் மகாத்மா காந்தி கூறியுள்ளார். நோய் மருந்தினால் மட்டும் மாறுவதில்லை. தகுந்த கண்காணிப்பு, கவலையை மறக்கச் செய்யும் கனிந்த பேச்சு, நம்பிக்கை இழந்த மனதை நம்பிக்கை யிலாழ்த்தும் ஆறுதல் வார்த்தைகள் ஆகியனவே மருந்திலும் பார்க்க நோயைக் குணப்படுத்தும் மாமருந்துகளாகும்.

தாதிமார்த்தொழில் தொண்டு செய்வதற்கு எமக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் மாகும். ஆகவே நாம் தொண்டுள்ளத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எமது வழிகாட்டி நெற்றிங் கேலைப்போல் எம்மால் தொண்டு புரிய முடியாவிட்டாலும் எமக்குக் கிடைத்த இந்தத் தொழில் மூலம் எம்மால் தொண்டு புரிய முடியும்; புரிய வேண்டும். நோயென்னும் தீப் பிடித்து வேதனை என்னும் வெந்தணவில் வேகுபவர்கள்தான் நம் உதவியை நாடி வருவார்கள். அவர்களுக்கேற்ற பராமரிப்புக் கொடுத்து அவர்களின் நோயைக் குணப்படுத்தி விடவேண்டும். ஆனால் இத்துடன் நமது பணி முடிந்துவிட்டதா? இல்லவே இல்லை,

கூக்கள் சமுதாயத்தில் உண்டாகும் கெடுதிகளுக்குக் காரணம் அவர்களுக்குத் தங்கள் உடல் நல விடயங்களில் போதிய அறிவு இன்மையேயாகும்; எனவே தாதி

யராகிய நாம் மருந்துடன் நோயற்று வாழ்வதற்குரிய நற்கருத்துக்களையும், சுக வாழ்வு வாழ்வதற்குரிய வழிகளையும் கூட்டலாம். எடுத்துக்காட்டாக இவ்விடத்தில் சில உதாரணங்களை நாம் குறிப்பிடலாம். குடிவெறி, குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சேரி வாழ்க்கை என்பன சில. இன்று எம்மனை ரில் பலர் குடிப்பதில் இன்பம் காண்கிறார்கள். இதனால் அவர்களது பணம் பறி போகிறது. பலம் குன்றுகிறது. அவர்களின் குழந்தைகள் கூழுக்கு வழியின்றி நடுத் தெருவில் நிற்கிறார்கள். பெரியோரமட்டு மின்றி இளைஞர் பலரும் இவ்வழியில் செல் வதை இன்று நாம் காண்கிறோம்: இதனால் மனித இனம் இகழப்படுகிறது. மனித இனத்தின் பலம், பொருளாதார முன் னேற்றம் பின்னடைகிறது. இவற்றை கிராமங்கள் தோறும் கூடும் கூட்டம் மட்டும் தீர்த்துவிடாது. குடிப்பதினால் நோயற்று வைத்தியசாலையை நாடிவரும் நோயாளர்க்கு நெட்டிடங் கேளின் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றும் நாம் மருந்துடன் அந்நோய் ஏற்பட்டதற்குரிய காரணம், அதனால் அவன் குடும்பத்தினர் படும் அவஸ்தை போன்றவற்றை எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.

சேரிவாழ்க்கைதான் தொற்று நோய் கள் பரவுவதற்குக் காலாக உள்ளது:

சன்னெந்துக்கமும், போதிய காற்று, நன்னீர் வசதியின்மையுமே இதற்குக் காரணம். இப் படியான தொற்று நோயாளிகள் வைத்தியசாலையை நாடி வரும்போது அவர்கட்டுக் கொற்று நோய்கள் பரவுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அதை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்பதையும் விளக்கிக்கூற வேண்டும். நாட்டின் சன்னெந்துக்கப் பெருக்கத்தைக் குறைக்க குடும்பக் கட்டுப் பாட்டுத் திட்டத்தைக் கையாளலாம் என்பதை ஒவ்வொரு தாய்க்கும் நாம் கூற வேண்டும். அடிமேல் அடி அடித்தால் அம் மியும் நகரும் என்பதுபோல் திரும்பத் திரும்ப நாம் கூறும் அறிவுரைகள், தெளி வுரைகள் நிச்சயமாக அவர்களின் உள்ளத்தில் பகுமரத்தாணிபோல் பதிந்து பயன்விக்கும். மேலும் வைத்தியசாலைக் கட்டிலில் ஆறுதல் எடுக்கும்போதும் மற்றைய நோயாளிகளின் கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போதும் ஒருவரது சிந்தனையை இவ்வழி திருப்புவதின் மூலம் சிறந்த பயன்டைய முடியும்: ஆகவே நாம் தொழிலுடன் தொண்டையும் கலந்து செய்து எம்மால் கூடிய சேவையைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்:

S. Parwathyammal
'A' class 1967.

நினைப்பையும் சொல்லையும் செயலையும் சத்தியமாக வைத்து அந்தக் கணிப்பில் மட்டும் மனிதர்களின் சாதியைப் பிரிப்பதாய் இருந்தால் தூய்மை உள்ளவர்கள் தூய்மை அற்றவர்கள் என இரண்டு சாதிகள்தான் பிரியமானால் கூடிய சேவையைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்:

— பொன்னிலங்கு

CAPPING CEREMONY
(A' class 67)

CAPPING CEREMONY
(A' class 67)

மலேரியா

கி. பி. 4-ம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் மனித இனத்தைத் தாக்க வரும் இந்நோய் இன்று உலகின் பல பாகங்களில் எத்தனையோ உயிர் கணப் பளி கொள்கிறது. எமது நாடு மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தில் உலக சுகாதார கழகத்தின் உதவியுடன் ஒரளவு வெற்றிகண்டுள்ளது,

மனித இனத்தைத் தாக்கித் துன்பத் திர்குள்ளாக்கும் என்னற்ற நோய்களில் மலேரியாவும் ஒன்று. கி. பி. 4ஆம் நூற்றுண்டிலிருந்தே இந்நோய் மனித இனத்தைத்தாக்கித் துன்பத்திற்குள்ளாக்கி வருகிறது. கி. பி. 17ஆம் நூற்றுண்டிற்கு முன்புவரை இந்நோய்பற்றிய மூடக்கொள்கைகளும், மருத்துவமுறையும் நிலவினவேயன்றி நோய் உண்டாவதற்கான சரியான காரணமோ, அல்லது மருத்துவமுறையோ தெளிந்திருக்கவில்லை.

இது வரலாற்றுத் தொடர்புடைய ஒரு நோயாகும். உலகின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்பு கொண்டது; ஹோமியோபதி மருத்துவமுறை உருவாக்குவதற்கு இந்நோய் தணையின்றது. கி. பி. 1861ஆம் ஆண்டு முதல், 1865ஆம் ஆண்டுவரை நடந்த அமெரிக்க உள்நாட்டுப்போரில் 10 லட்சம் வீரர்களைத் தாக்கி மரணத்துக்குள்ளாக்கியது,

உலகில் ஆண்டுதோறும் சுமார் 30 கோடி மக்களைத் தாக்குவதும் 30 லட்சம் மக்களை இவ்வுலகைவிட்டு விரட்டுவதும் ஆகிய கொடுரைத் தன்மை கொண்டது.

இந்தநோயை ஒழிப்பதற்கான திட்டம் நம் நாட்டில் உருவாகிவிட்டது. உலகின் பல நாடுகளிலும் மலேரியாவை ஒழிப்பதற்கு உலக சுகாதாரக்கழகம் பெருமுறைச் செடுத்து வருகிறது. அதன் விளைவே நம் நாட்டில் காணும் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம்.

பரசைட் (Parasite) என்னும் ஒருவகை கிருமியினால்தான் இந்நோய் ஏற்படுகிறது என்னும் உண்மையை 1880-ல் அல்போன்ஸ் லார்வன் (Alphonse Larvian) கண்டு பிடித்தார். இக்கருத்தை, “மார்ச்சி பாவா”, (Marchijava), ஜெல்லி (Celli) போன்றவர்கள் உறுதி செய்தனர்;

மலேரியா எப்படி ஒரு மனிதனிலிருந்து மற்ற மனிதனுக்குப் பரவுகிறதென்பது பற்றி இந்திய இராணுவ மருத்துவர் “சேர் ரோலட்டராஸ்” (Roland Ross) என்பவர் பல ஆய்வுகளை நடத்தி, ஒருவகை கொசக்களினால் இந்நோய் பரப்பப்படுகிறது என்னும் பேருண்மையைக் கண்டார்.

நூளம்புகளில் அனபிலிஸ் (Anopheles) என்பது ஒருவகை இனமாகும். அந்த அனபிலிஸ் நூளம்புகளில் 44-க்கு மேற்பட்ட பிரிவு உண்டு. அதில் 3 வகை நூளம்புகள் மட்டுமே நோயை உண்டாக்குகின்றன. இந்துளம்புகளை அனபிலிஸ் குலுசிபேசிஸ், அனபிலிஸ் புளுபியாட்சிஸ், அனபிலிஸ் ஸீடிபெண்சி என்று அழைக்கின்றனர்.

இவற்றில் அனபிலிஸ் குலுசிபேசிஸ் என்னும் வகை நூளம்புகள், காட்டுப்புறங்களை அடுத்த கிராமப் புறங்களில் உள்ள சமநிலப்பரப்புகளிலும், குளங்களிலும், நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்ப் பகுதிகளிலும், மண்ணாடுக்கத் தோண்டிய பள்ளங்களில் தங்கியுள்ள மழைநீரிலும், விவசாயத்தின் ஆரம்பநாட்களில் தண்ணீர்பாய்ச்சி நாற்றுநடிக்கும் இடங்களிலும் அதிகமாக முட்டையிட்டுப் பல்கிப் பெருகுகின்றன,

அனபிலிஸ் புளுவியாட்சிஸ் வகை நூளம்புகள் மலைப்பிரதேசங்களில் வளர்கின்றன. அனபிலிஸ் ஸீடிபெண்சி என்பன உயரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள தண்ணீர்த் தொட்டிகள் (Over head tanks) வீட்டுக் கிணறுகள் போன்ற இடங்களில்தான் வாழ்கின்றன.

மலேரியா நோய் மனிதனைத் தாக்கும் விதம் எப்படியெனில், அனபிலிஸ் கொசக்களின் பெண் இனம் மலேரியா நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட மனிதனின் உடலில் உள்ள குருதியை உறஞ்சும்போது, மலேரியா பரசைட், நூளம்பிள் ஷயிற்றை அடைகின்

நது: நுளம்பின் வயிற்றில் கிருமிகள் பல மாற்றங்களடைகின்றன: இவை மாற்ற மடைந்து நுளம்பின் எச்சிலில் தங்கியுள்ள நிலையில் பரசைட் கிருமிகள் ஸ்போரோ சைட் என்று அழைக்கப்படும்.

பொதுவாக மலேரியா நோய் நாஸ்கு வகைப்படும்.

- (I) பிளாஸ் மோடியம் மலேரியா அல்லது குவார்ட்டன். இது 78 மணி நேரத் திற்கு ஒரு முறை தாக்கும் தன்மை உடையது.
- (II) (பிளாஸ் மோடியம் வைவாக்ஸ் அல்லது பி. டி வகை மலேரியா; இது 48 மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை தாக்கும் தன்மையுடையது.
- (III) பிளாஸ் கேமாடியம் பல்ஸீபரம் அல்லது எம்.டி. இவ்வகை கீல மணிக் கொருமுறை தாக்கும் தன்மை யுடையது;
- (IV) பிளாஸ் மோடியம் ஒவேல் என பது பெரும்பாலும் பறவையினத் தைத் தாக்கும். இந்நோயை முறை வைத்துத் தோன்றுகின்ற தன்மை கொண்டு முறைச்சரம் என்று அழைப்பார். இது முதலில் குளிர்கண்டு பிறகு

நோய் ஆரம்பிக்கும் தன்மை கொண்டது. எனவே, இதைக் குளிர்ச் சரம் என்று நாட்டுப்புறமக்கள் அழைப்பார். குளிர் தொடங்கிச் சில நேரத்தில் காய்ச்சல் கண்டு, பின் வியர்த்துக் காய்ச்சல் விடும் தன்மை கொண்டது. இந்நோயால் பீடிக்கப்பட்டோரின் மண்ணீரல் பருப்பதும், செஞ்சிவ அணுக் வில்கிருயி வளர்ந்து செஞ்சிவ அணுக்கள் வெடிப்பதால் இரத்த சோகையும் ஏற்படுகிறது. நோய் மூளையைத் (Cerbrum) தாக்கினால் செறிப்பிறம் மலேரியா எனப்படும்,

தற்போது இதை அழிக்க அரசாங்கம் பல வழிகளைக் கையாண்டுள்ளது. கொசுக் களுக்கு டி. டி. ரி. அடிப்பது வீடு வீடாகச் சென்று நோய் ஏற்பட்டுள்ளதா என அறி தல் போன்ற பெருமயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றது.

இந்நோய்க்குத் தற்போது குறிப்பிட்ட மருந்துதைக் கண்டுபிடித்துவள்ளனர். பிறிமா குயின், கமாகுயின் என்பன அவ்வகை மருந்துகளின் பெயராகும்.

Miss. Visvalingam.
B' class 66

இலட்சக்கணக்கான ஏழைகள் பசியினாலும், அறியா மையினாலும் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கும் வரையில் அவர்கள் உழைப்பின் பயணை உட்கொண்டு, அவர்களைக் கவனியாதிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் நான் துரோகி என்றே சொல்வேன்.

— சுவாமி விபுலரந்தர்

தொழிக்கு ..... !

சாந்தி, நரகம் ஒன்று இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டதும் தான் தருமத்தில் இறங்குபவணிப்போல, எல்லாம் இழந்து நிற்கும் இந்த நிலையில்தான் அன்பு செலுத்த விழைகின்றேன்.

அமைதியற்ற எனது மௌனம் நிறைந்த நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் சிறிது சுறுசுறுப்பாக முயல்கிறேன். அறைந்த வேகத்தில் உயர எழும் பந்து கவர்ச்சியால் கவரப்பட்டுத் திரும்பவும் பூமிக்கு வருவதுபோல அமைதியாக உன்னிடம் வந்துதானாக வேண்டியிருக்கிறது.

இறந்த காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தித் துச் சிந்தித்து என்மூலையே குழம்பிவிடும் போல் இருக்கிறது. வாழ்வைப் பற்றி நான் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளும்போ தெல்லாம் நீ அனுபவித்தவள்போல பேசியதை எத்தனைமுறை கேவி செய்திருக்கிறேன். எமக்காக வாழ்வு என்ற எனது அன்றைய அகராதியில் எழுந்த கேவிதான் அது. இளவயதினிலே என்னால் உன்னைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தது; ஆனால் ..... ! நீ என்னை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்பொழுது தான் என்னால் உணர முடிந்தது.

சிந்தனை மனிதனுக்கு இருப்பதாற்றஞ் சுவன் மற்றைய உயிர்களிலிருந்து வேறு படுகிறேன். இது உண்மை என்பதை சிறிது சிந்தித்த பின்புதான் உணரமுடிகிறது; கானலைக் கண்டு ஒடிட ஒடிடக் களைத்துவிட்ட மாணிப்போல போலி வாழ்வுக்காக ஓடிக் களைத்துவிட்டேன். அன்று உன்னை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்திருந்தால் ... ஒருவேளை உண்மையான வாழ்வைக் காண முடிந்திருக்குமோ ..... என்னவோ ?

கலை கலை என்று நான் பறந்துகொண்டிருந்தபோதெல்லாம் ..... எனது பாதை தவறிவிடப்போகிறது என்று உணர்ந்தாயோ என்னவோ? எனது கலை உன்னிடத்திலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது; ஆடம் பரம் என்னை அடிமை கொண்டிருந்தது என்று சொன்னால் தப்பல்ல; இச்சந்தரிப் பத்தில்.....

நீ தாதிப் பயிற்சிக்காக தெரிவு செய்யப் பட்டிருப்பதை எவ்வளவு மகிழ்வுடன் என்னிடம் சொல்ல வந்தாய் ..... ஆனால் நானே உன்னைக் கேவி செய்தேன். நோயாளிகளுடன் காலத்தைப் போக்கும் நிம்மதி யற்ற வாழ்வை ஏன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று தடுத்தேன். உனது உறுதி தளரவில்லையே! அந்த ஒரு கட்டத்தில் உன்னிடமிருந்து நானும் என்னிடமிருந்து நியும் எங்கெங்கோ பிரிந்தோம். காலம் உருண்டது .....

சாந்தி! அந்த வீபத்து எதிர்பாராதுதான். ஆனால் வரவேற்கப்பட வேண்டியது. மயக்கம் தெளிந்து கண்ணியித்துப் பார்த்தபோது ..... கண்ணி மைக் காமல் என்னையே பார்த்தபடி நிற்கும் உனது உருவத்தைத்தான் முதலில் கண்டேன். தாதி உடையில் குத்துவிளக்கின் ஒளிச்சுடர்போல வணக்கத்துக்குரியவளாகி என்னுன் நிற்கிறோம் ..... விபத்து ஏற்படுத்திய வலி என் விதன்டாவாதங்களையும் வேகங்களையும் அழித்து விட்டிருக்கிறது, கடந்த காலத்துக்கு ஒரு கணம் பறந்து திரும்புகிறேன். அன்பு வாழ்வு தூய வாழ்வு உன்னிடத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் மெருகு என்னைப் பொருமை கொள்ள வைக்கிறது.

* * *

உனது தொழிலுக்காக உன்னைக் கேவி செய்த நான் இன்று வாய்திறந்து எது வுமே பேசுமுடியாத நிலையில், மனதுட்குமைந்து இனைத் துக்கிடக்கிறேன்; வெண்புருக் கூட்டம்போல் வளைய வரும் உங்கள் உருவங்கள் மனதிற்கு நிம்மதி தருகின்றன. நோயின் உபாதையில் உழுலும் எத்தனையோ உயிர்கள், அவர்களிடம் நீங்கள் காட்டும் அன்பு, மருந்துடன் நம்பிக்கையையும் கலந்து ஊட்டி புனர்வாழ்வளித்து வாழ்வுப் போராட்டத்திற்கு அவர்களைத் தயார் செய்யும் பண்பு, இன்ப

துண்பங்களை மறந்து தியாக வாழ்வாக, தவவாழ்வாக அமைந்திருக்கும் தாதியக் கோட்பாடு யாவும் என் மனக் கண்முன் சமுன்று ஒன்றுகிறது. தூய்மை, தியாகம், தவம் யாவும் ஒன்றுகித் “தாதிவாழ்வு” என்னும் ஒளிப் பிளம்பாகி என் கண்களைக் கூச்சவைக்கிறது. எதுவும் பேசமுடியாமல் கூனிக் குறுகி நிற்கிறேன்.

சாந்தி ! நரகம் என்று ஒன்று இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டதும் தான் தருமத்தில் ஈடுபடுவரீகளைப்போல; எல்லாமே இழந்து நிற்கும் இந்த நிலையில் தான் அன்பு செலுத்த விழைகிறேன். ‘சேவை’ பற்றி நீ அடித்துச் சொல்விய பொழுதெல்லாம் வாளவிருந்தவள் இன்று என் அமைதியை அதில் காணத் துடிக்கி ரேன். சேவையின் சின்னமாகிய “புளோரன்ஸ் நெற்றிங்கேஸ்” அவர்களின் ஒப்பற்ற புனித வாழ்வை - அரிய சேவையை மனமார விரும்புகின்றேன். மரத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மலர்கள் மலர்கின்றன. ஆனால் அத்தனையும் பிஞ்சாகிக் காயாகிக் கனிவதில்லையே. அதே போலத் தான் மனிதமனதின் ஆசைகளும், எமது மனத் தில் எழும் அத்தனை ஆசைகளும் நிறைவேறிவிட்டால் .... ? நமக்கு மேம்பட்டசக்தி ஒன்றை மதிப்போமா?

எனது இந்த மாற்றத்தை நீ எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டாய். எனது அன்றைய நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் ... ஏன் என்னுலேயே நம்பமுடியவில்லையே. நோயில் உழல்பவர்களுடன் எப்படிக் காலத்தைக் கழிப்பது என்று சலித்துக் கொண்டவரை அந்தவாழ்வு இன்று தேடி வந்திருக்கிறது. மனமுவந்து நானே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்; ஆமாம், நான் தாதிப்பயிற்சிக்காக தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறேன்; அந்தத் தியாகத்

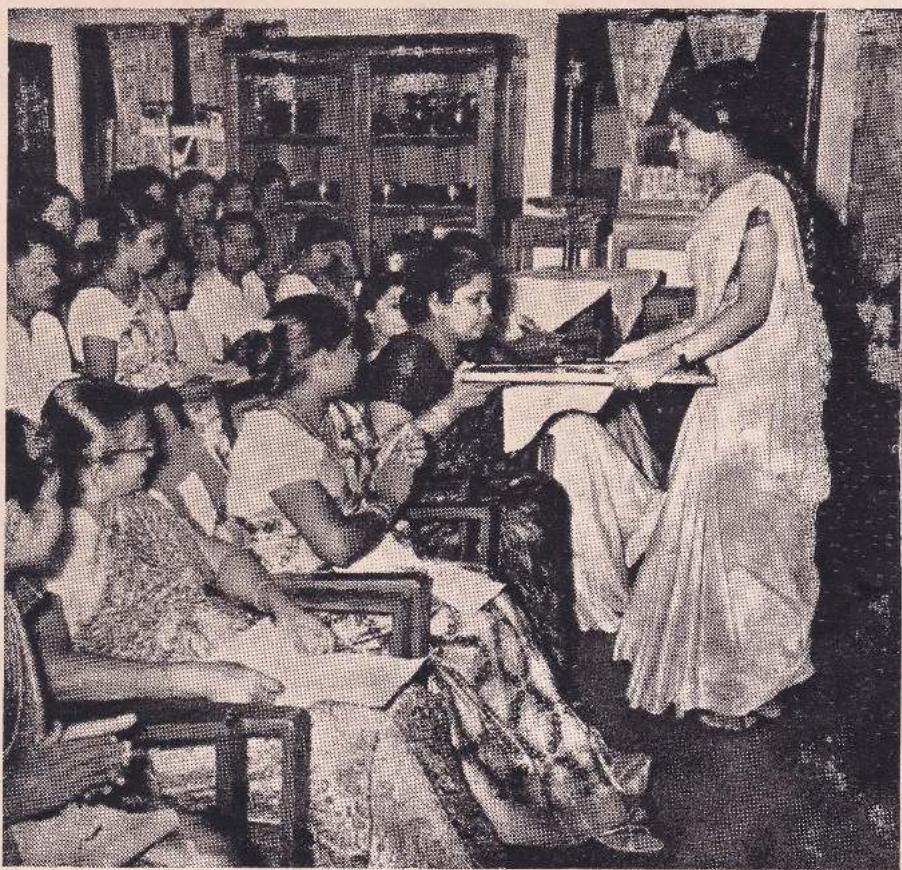
தில் என்னை அழுக்கி கடந்த காலத் தவருகளுக்குப் பிராயச் சித்தம் செய்ய விழைகிறேன்; எனது இந்த முடிவு உன்னை எவ்வளவு மகிழ்விக்கும் என்று உணரும் பொழுது சாந்தி அடைகிறேன்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் பாசத்திலும் பார்க்க நட்பு உயர்ந்து நிற்கிறது; அதற்கு உதாணமாக உன்னைத்தான் சொல்ல வேண்டும். கடந்தகால ரீதியிலே என் வாழ்க்கை போயிருக்குமானால் எனது அருமைத் தோழியை நான் இழந்திருப்பேன். ஆனால் நீயோ ... இதயமற்ற ஒருத்திக் காக கண்ணீர் விட்டிருப்பாய், நிச்சயமாகவேதான். ஏன் னில் அது உண்டு இயற்கை. கடந்தகால - அந்த வாழ்வி விருந்து மீண்டு அன்பு வாழ்வு வாழ முயல்கிறேன். இதற்கு அத்திவாரம் இட்டவள் நீ; எண்ணைப் பொறுத்தவரை நீ ஒரு காந்தியாக, ஒரு புத்தராக, ஒரு யேசுவாக என்னுள் என்றும் நிறைந்திருப்பாய்,

அமைதியற்ற உள்ளத்தினைக் கட்டுப்படுத்தி, சீரானபாதையில் சிந்தனைகளை செலுத்த முயல்கிறேன். இனிமேல் என்னை நீ சந்திக்கும்போது புத்தம் புதியவளாய் சந்திக்கப்போகிறூய் ..... இடையில் பிரிந்த தோழி என் வாழ்வின் எதிர்காலத்திய பயணத்திற்கு ஒளிகாட்டியாய் நிற்கிறூய்; தூய வாழ்வில் உன்னைத் தொடர்ந்து அன்று நீ என்னிடம் எதிர்பார்த்த வாழ்வை இன்று வாழ்ந்து காட்டுவேன். அதற்கு ஆசிரியையாக நீ இருக்கும்போது என்றுமே தவறு ஏற்படாது என்ற நம் பிக்கை சரியானதல்லவா?

“அன்பினர் எல்லாம் தமக்குரீயர்—அன்புடையர் என்பும் உரீயர் சிறங்கு” —திருமறை

Miss S. Selvaranee
A' class 67

அமெரிக்காவில் மேற்படிப்பை முடித்துத் திரும்பிய
அதிபர் அவர்களுக்கு
மாணவர் அளிந்த வரவேற்பு வைபவத்தின்
காட்சிகளில் ஒன்று

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

அதிசயமான இச்சையில் செயல்கள்

நாம் விழித்திருக்கையிலும், துயின் றிருக்கையிலும் எத்தனை எத்தனையோ மாற்றங்கள் உடலில் நடந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. சிலவேளைகளில் தானாக நடக்கும் இச்சையில் செயல்கள் (Automatic Involuntary Reflexes) பகிரங்க இடங்களில் நடைபெறும்பொழுது நாம் யிக்க சிரமமடைகின்றோம்.

அழகான பெண்ணின் முகம் திடமிரண வெளிநிப்போகிறது ... அதிகாரியுடன் அந்தியோன்னியமாகப் பேசும்பொழுது விகிதர் கொட்டாவி விடுகிறார் ..... சுட்டுவிரல் தற்செயலாக விலாப்புறத்தில் பட்டவுடன் குழந்தை வீரிட்டு அழுகின்றது. இவையெல்லாம் தன்னிச்சையின்றி நடைபெறும் எதிர்த்தாக்கங்களுக்கு (Reflexes) சில உதாரணங்கள். இங்ஙனமான (Most of this activities are designed to help the human mechanism in its efforts to maintain equilibrium to survive) தாக்கங்கள் சமநிலை உணர்வு தாக்கப்படாதிருக்க உதவி செய்து உயிர்தரிக்க உதவுகின்றது.

(Nerves) நரம்பு சம்பந்தமானவை :

நாம் கோபமாக இருக்கும்போது அல்லது பயமடையும்போது நரம்புமண்டலம் காரணத்தை அறியக் காத்திருப்பதில்லை. பதிலாகத் தருணத்தைச் சமாளிக்க உடம்பைத் தயார் செய்துவிடுகின்றது; உடனே இதயமும் கவாசமும் துரிதப்படுகின்றன; உடலின் சக்திக்கான வெல்லம் ஈரவிலிருந்து உடனடியாக இரத்த அருவிக்கு வந்து சேர்கிறது: அட்ரினலின் சுரந்து (Adrenalin is liberated to tighten blood vessels and hoist pressure) இரத்தக்குழாய்கள் சுருங்கி இரத்தமுக்கம் மேலெழுகின்றது. இதனால் ஓடவோ சண்டையிடவோ முடிகின்றது.

மூளையின் அடிப்பகுதியில் சினிக்கட்டியாளில் சிறிய திசுக்களினாலான (Sleeping) நித்திரை. இதயத்தின் நடவடிக்கை (Heart action) கவாசம் (Breathing) சமிபாடு (Digestion) இவைகளில் ஆளுகை செய்கிறது; இன்னும் எமது உடலுஷ்ணம் குறை

யும் காலத்தில் (If our body temperature drops.) எம்மை நடுங்கச்செய்து கூட்டை உண்டாக்கிக்கொள்கிறது. இவ்விதமாக அதிகமான எதிர்த்தாக்கங்கள் பாதுகாப்பிற்காகவே (Protective functions) நடந்தேறுகின்றன.

ஒரு விரல் நெருப்பிலே படுகிறது. தோலிலுள்ள குடுணரிகள் (Heat receptors) அதிர்ச்சியடைகின்றன. செய்தி நரம்பு வழியில் மின்னிடுகிறது. மூளைக் குப்போக இன்னும் சிறிதுநேரம் அதிகமாகும் என்றறிந்து முண்ணான அச்செய்கையைக் கிரகித்து உடனே தசைநார்கள் சுருங்க ஆணைதருகின்றது. தானாகவே விரல் நெருப்பைவிட்டு விலகிக்கொள்கிறது. இவையெல்லாம் கணநேரக்கைங்கரியங்கள், வைத்தியர் (Knee Hammer) கொண்டு முழங்காலில் தட்டிப்பார்ப்பது நரம்புப்பாதையின் சுக்தையும், துரிதத் தன்மையையும் அறிவதற்கேயாகும்.

(Saliva) உமிழ்நீர் :

நாளொன்றிற்கு இரண்டுபைந்து உமிழ்நீரை உமிழ்நீர் சுரக்கும் சுரப்பிகள் உடலுக்கு நீர் தேவைப்படும்போது தாகத்தை ஏற்படுத்தித் தாக்கம் புரிகின்றன: உணவுச் சமிபாட்டின் முதற்படியாக உணவை ஈரமாக்கி வழுவழுப்புத் தன்மை தந்து உள்ளனுப்புவதும் உமிழ்நீரே: உணவின் எண்ணம், மணம், காட்சி இவற்றின் போதெல்லாம் இச்சுரப்பிகள் தூண்டுதல் பெறுதலினால் நாமெல்லாம் வாழுறுகிறோம்.

அடுத்து, பயத்தை, கவலையை நோக்கின் இக்கவலையால் சுரப்பு வற்றி விடுகிறது; இதையறிந்து போலும் மேடைப் பிரசங்கங்களின்போது பேச்சாளர் பானம் பருகும் பழக்கம் உண்டாயதோ!

துப்பறிபவர்கள்கட. குற்ற வாளியென்று சந்தேகப்பட்டவர்களின் உமிழ்நீர்க் சுரப்பை அவதானிக்கத் தவறமாட்டார்கள். மத்திய காலத்திலிருந்தே மேலை

நாட்டு நீதிபதிகள் ஒருவன் குற்றவாளி யென்று சந்தர்ப்ப சாட்சியங்கள் நிருபிக்கத் தவறும்போது சட்டத்தின் பிடியிலி ருந்து குற்றவாளி சறுக்காதிருக்க, அவனுடைய வாயினுள் நிரம்ப மாப்பதார்த்தத்தை அடைத்து அவதானித்தார்களாம்ரெண்ணில் உண்மையான குற்றவாளியின் வாய் பயத்தினால், கவலையினுல் காய்ந்திருக்கும்; அவனுல் மாவை விழுங்கமுடியாது.

(Eye) கண் :

கண்களுக்கும் பல எதிர்த் தாக்கங்கள் பாதுகாப்புத் தருகின்றன. அதிக குரிய வெளிச்சம் கண்ணைத் தாக்குவதைக் கண்மணி சுருங்கிச் சமாளிக்கிறது. எம்மை அறியாமலே நாம் கண்களைழுத்தி திறக்கி ரோம். கண்ணிமையின் வெளிப்புறம் கேட்யமாகவும், உட்பக்கம் கண்ணீர் கொண்டு கண்ணைத் துடைத்துச் சுத்தம் செய்யும் கருவியாகவும் கண்ணீர் நீர்த் தண்மையும் வழவழுப்பும்பிரகாசமும்தரும் சாதனங்களும் அமைந்து அதன் மூலம் கண்களைப் பாதுகாக்கின்றது.

(Cough) இருமல் :

இருமலைத் தொண்டையின் காவல்நாய் என்று கூறுவர். இருமல் என்னும் எதிர்த் தாக்கம் தொண்டையைத் துடைத்துச் சுத்தம் செய்கிறது. ஆனால் சத்திரசிகிச்சையின்போது பிரச்சனை தலையெடுக்கிறது. இருமும் எதிர்த்தாக்கம் மயக்க மருந்தினால் அழிந்து போகிறது. இதனால் கிருமி களோ அன்றிச் சரப்பிகளோ இன்னும் காயம் தரக்கூடிய பொருட்களோ முச்சுக் குழாய்டு புக்க் சாதகமாகின்றது. சரப்புகள் போகாது தடுக்கவே மயக்க மருந்து தருவோர் சரப்புக் கவர்மூலம் (shucker) பாதுகாப்புத் தருவார்கள்.

இருமும்போது காற்று கவாசப்பையுள் நிரம்புகிறது. நிரம்பிய காற்றை முச்சுக் குழல்வாய்மூடி (epiclotis) மூடுகிறது இந்நேரத்தில்மேலண்ணம் மேற்காற்று வழியை மூடுகிறது. எல்லாம் ஆயத்தமாக இருக்கையில் நெஞ்சுச் சுத் தண்சநார்கள் இறுக்கமடைகின்றன; முச்சுக்குழல்வாய்

முடி திறக்கின்றது. அடைபட்ட காற்று விடுபட்டு உறுத்தும் பொருட்களை வெளித் தள்ளுகின்றது.

(Sneezing) தும்மல் :

தும்மலும் இருமல்போன்றதே: காற்றுப் பாதையில் ஏதாவது உறுத்தற் பொருட்கள் நுழையும்போது மூளை அப் பொருளில் இருந்து விடுதலை பெறுமாறு ஆஞ்சை தருகிறது. இருமல் நிகழும் பொழுது நிகழ்ந்ததுபோல் இந்நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாகச் செயல்படுகின்றன;

காற்றை உள்ளிழுத்தல் (inspiration) நெஞ்சு வயிற்றுத் தண்கள் இறுக்கமாகுதல் (Lightning of chest and abdominal muscle) தும்முவதற்குச் சில விநாடிகள் நேரமுன்பதாக மூளை கண்களை மூடும்படியாகவும் இருமும்போது இருந்தது போலல்லாது மேலண்ணங்களை நன்கு அகலத்திறக்கும்படியும் ஆணை தருகிறது: ஆகவே காற்று கூடிய அழுக்கத்துடன் மூக்கினாடாகவும், வாயினாடாகவும் வெளிப்போகின்றது: குழந்தை அடிக்கடி தும்முவதால் அதன் மூக்குச் சுத்தம் பெறுகிறது. தும்மல் பற்றிய ஒரு சிறு உண்மை என்ன வெளில் காற்றுப் பாதையில் சிறு உறுத்தல் (minor irritant) மட்டுமே தும்மலை உண்டாக்கும். நோவை உண்டாக்கும் பெரிய காயங்களோ அல்லது சத்திர சிகிச்சையோ தும்மலை உண்டாக்காது.

(Yawning) கொட்டாவி :

Yawning at times, one of the most soul satisfying. And at times one of the most embarrassing reflex. கொட்டாவி சில வேளைகளில் ஆத்மதிருப்பி தருவதாயும், சில வேளைகளில் மிகு தொல்லை இருப்பது போன்ற உணர்ச்சி தருவதாயும், உடல் தொழிலியல் அறிஞர்களும் (Physiologists) மனோத்ததுவ நிபுணர்களும் (Psychiatrists) கருதுகின்றார்கள். மூளை க்கு இரத்தம் குறையும்போதுதான் (yawning traces to brain anaemia) கொட்டாவி யுண்டாவதாக நிருபித்துள்ளார்கள்.

நாம் துயிலும்போது அன்றிச் சோர்த் திருக்கும்போது மூளையின் இரத்தோட்டம் குறைகிறது. போகும் பிராணவாயுவின் அளவும் குறைகிறது: நாம் செயல்பட முயலும்போது மூளைக்குச் செல்லும் இரத்தோட்டத்தினளவும் தீயக்த்தினளவும் அதிகரிக்கப் படவேண்டும்.

துயிலெழுந்து அல்லது சோம்பியிருந்த பின்பு கொட்டாவி விடும்போது, தேவையான காற்று அளவு நுரையீரலில் (Sputum) நிரம்புகின்றது. காற்றின் அளவு குறைவதாலும், இரத்தோட்டம் குறைவதாலும் எதிர்த்தாக்கமாயெழும் கொட்டாவி, அதே சமயத்தில் தேவையான அளவு காற்றையும் உள்ளிழுத்துப் பரிசாரமும் தேடிக் கொள்கிறது:

(Tickling) கூச்சம் :

தோலில் உள்ள நரம்பு முடிவுகளில் உண்டாகும் மெஸ்விய உறுத்தலே (slight irritation) கூச்சமாகப் பரிணமிக்கிறது. கூச்சத்தின் எதிர்த்தாக்கத்தின் மர்மம் உறுத்தலை மூளை எடுத்துக் கொள்ளும் விதத்தைப் பொறுத்தது. உதாரணத்திற்கு ஒருநபர்தானே இறகினால் கால்துசித் தட்டும் போது அன்றி விலாப்புறத்தை விரவினால் சொறியும்போது எந்தவித எதிர்த்தாக்கத்தையும் (reflex) உணர்மாட்டார். ஆயினும் இன்னொருவர் செய்யும்போது அவர் வெடித்துச் சிரிக்கின்றார்.

நாம் பீதியடையும்போது எதிர்த்தாக்கங்கள் மூலமாக முகத்திலுள்ள இரத்தக் குழாய்கள் சுருங்குகின்றன. எமது முகம் வெளிறிப்போகின்றது: இன்னும் எமது தோல்வியின்போதும், தாழ்வுணர்ச்சிக் கருத்துக்கள் (inferior complex) எம்மன்றில் தலைதூக்கும்போதும் எம்மன்றிற் கொவ்வாத காரியங்கள் எம்மை அவமானப்படுத்தும்போதும் முகத்தில் உள்ள நாட்கள் தாக்கம் பெற்றுத் (affected) தளர்வடைகின்றன. இதனால் முகம் வெண்மையடைகின்றது: இந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் முகத்தில் அசுவேழிதல் என்று சாதாரணமாகப் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்: இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் முகம் மாற்றமடைய உடம்பு ஏன் மாற்றமடையவில்லை? என்ற கேள்வியை ஆராய்ச்சியாளர் வசம் விடுத்து மறந்து ... இப்படி முகம் மாற்றமடைவது காலப்போக்கில் வயதுடன் மறைந்து விடக்காண்கிறோம்.

இவ்வித எதிர்த்தாக்கங்கள் என்னும் அதிசயமான இச்சையில் செயல்களைல் லாம் உடம்பு தன்னவத்தைப் பரிபாலனம் செய்ய முற்படுங்கால் ஏற்படும் சிறு சிறு நிர்வாகக் குழப்பங்களே. ஆகவே இவை குறித்து நாமும் சிரமப்படாதிருப்போமாக.

செல்வி யோ. வயிரமுத்து
B' class 66

மகிழ்ச்சி என்பது மிக அண்மையான பொருள்; அது முடிய கதவு; ஆனால் தாழ்ப்பாள் இல்லை. கை நீட்டினால் திறந்துவிடலாம். ஆனால் தயங்கி நின்று விட்டாலோ மறைந்த காட்சிதான்.
—“விசிறி வாழும்”

புலம்பல்

1. நம்மினில் பல்லோரும் நலமின்றிப் போகுங்கால் நாடிடும்வைத்திய விடுதியே நம்மில் சிலர்க்கு நரகமாய்த் தோன்றிடுதே, நாம்என்ன செய்தல்சாலும்
2. என்னையே கேளுங்கள் நான்சொல்வேன் உண்மை எனதுபெயர் கந்தசாமி எந்தன் நோய்தான் என்றுமே தீராத இழவான சலரோகமே.
3. முப்பதாம் பராயமதில் முதலில்கண்டார் — என்னை முற்றுன சலரோகியாய் மும்முன் ருண்டுகள் முடிந்துதான் போயது முடிவிலென் கண்டுகொண்டேன்
4. இந்த இடைக்காலவேளையில் நான்பட்ட — இன்னங்கள் இசைத்திட்டால் என்சொல்லில் அடங்காத துயரமே ஈசனே என்செய்வேன் இதற்கு மருங்திலையோ.....

வேறு

1. உண்ணும் உணவதனை ஒருமுறை தவறியெனும் ஒருஅவுண்ஸ் கூடஉண்டால் உலகே சமூஹம் ஒருவித மயக்கநிலை உண்மையில் உண்டாயிடும்.
2. உம்மைநீர் சலரோகி என்றுதான் சொல்லி ஒருமுறை உவார்டில்சேரின் ஒருபெரிய ஊசியது கொண்டு உறிஞ்சுவர் ஒருதொகை உதிர மதையே.
3. ஜயப்யோபிள்ளை இதுஎன்ன அநியாயம் — அலட்டப்புகின் உமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது — அப்போதான்உங்கள் பிளட்சுக்கார் அளந்திடல் சாலும் என்பார்.
4. இத்துடன் விட்டிட்டால் இருபிறப்பும் புண்ணியமே இரக்கமது இல்லினர்போல் தினமும் திரிமுறைகள் இன்சலின் என்றிடும் இன்னல்தரும் இயமஹை இடத்துக்கு இடம்மாறி ஏற்றி எடுத்திடுவரே.

5. தினமும் தீர்முறைகள் சிறுநீர் எடுக்கேல்
திட்டுக்கள் வேண்ட வேண்டும்
உண்ணும் உளாவில் ஒருமாற்றமும் இல்லை
உறங்கினும் இனிப்பின் எண்ணம்
தேநீரில் சினி சேர்த்திடவே மாட்டார்
தேவைக்குச் சாதம்சாப்பிட வொண்ணுது
தித்திப்புப் பண்டம் திருடியே உண்பினும்
சிறுநீரின் நிறமது திருட்டையே காட்டும்.
6. சலரோக நோயதைச் சார்ந்திட்ட சிக்கல்கள்
சார்பாக உம்மை நோக்கின் இடுக்கணது
கொண்ட இருதய நோய்களும் நடுக்கமது
உண்டாக்கும் நரம்பு அழற்சியும் — நற்கண்ணின்
பார்வைக் கேடும் சொல்லாது உம்மை
தூரத்தி உறவாடும் சொல்லொண்ணு துன்பம்எஞ்சும்
7. ஆகவே மக்காள் அளவான நீரகை
உணவுதை உண்டு கொள் வீர
அளவுதனில் மீறியே பொல்லாத சலரோக
ஆட்சியின் ஆட்பட் டரேஸ் அப்புறம்
அதன் துன்பம் தாளவே ஒண்ணுது
அநுபவ அருமையை அறிந்து சொன் னேன்.

செல்வி நவாத்தின ராஜேஸ்வரி
"A" Class 1968.

கோழையாக இல்லாமல், வேடதாரியாக ஆகாமல் ஓவ்
வொரு மனிதனையும் மகிழ்விக்க முயற்சி செய். தூய்மை
யுடனும் உண்மையுடனும் உன் கொள்கையைக் கடைப்
யிடித்து நட. நிகழ் காலத்தில் உனக்கு எவ்வளவு தடை
கள் இருந்தாலும், எதிர்காலத்தில் உலகம் உன் சொற்க
ஞக்குச் செவிகொடுத்தே தீரும் என்பதை மறவாதே.

—சுவாமி விபுரநந்தர்

எது இன்பம்

உலகில் உள்ள இன்பங்களில் தலையாய இன்பம் இதுவென்று
அவள் மனம் கூறுகிறது. அவள் வர்சையில் சேர்கிறார். நடையில்
ஒரு புதிய தெப்பு... அவள் ஒரு தாதியல்லவா!

கோட்டை முனியப்பர் கோவில் மணியின் கயிறு, எவ்வேலே ஒருவனின் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவித்தது. வாளிப் பழுக்கேறிய இளஞ்சேவலொன்று தானும் இனி ஒரு புதிய சமுதாயத்தை விடிவு பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆவளில் தன் சிறுகுளை அடித்துப் பலமுறை கூவு கிறது. அதன் குரவில் புதிய மிடுக்கு இருந்ததே தவிர தெளிவு இருக்கவில்லை:

குமரி இருட்டின் ஆட்சியில் இலமித்துக் கிடந்த உலகம் சிறிது சிறிதாக விடிகிறது. அப்போது,

தாதிகள் பயிற்சிப் பாடசாலையின் எங்கோ ஒரு மூலையிலிருந்த சுவர்க்கடிகாரர் மொன்று ஐந்துமுறை அடித்து ஓய்ந்தது. அந்த ஒலி அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. ஆயினும், அவள் இன்னும் கண்களைத் திறக்கவேயில்லை.

பக்கத்து “பெட்”டில் படுத்திருந்த கமலேஸ், பரபரவென்று எழுந்து, தன் அலுவல்களைக் கவனிக்கத் தொடங்கியதை அவள் காணவில்லை— உணர்ந்து கொண்டாள்,

“ஓ... என்ன வாழ்க்கை இது? நிம்மதி யில்லாத வாழ்க்கை யும் ஒரு வாழ்க்கையா?”— அவள் வாய் முனைமுனைக் கிறது. காலை ஏழு மணியிலிருந்து மாலை ஏழு மணி மட்டும் பலவித நோயாளர்களுடன் போராட்டம் அப்புறம் இரண்டு மணிநேரம் “ஸ்ரடி”... ஒன்பது மணிக்குப் பிறகு “பெட்”டுக்குப் போன்று, பலவித நினைவுகள். “என்ன மகள்; எங்களை யெல்லாம் பிரிந்து எப்படி வாழ்கிறோம்?”— என்று அப்பா கேட்பார். அவள் கண்கள் கலங்கி விடும். கலங்கிய கண்களில் திரண்டு நிற்கும் கண்ணீர்த் துளிகளின் நடுவே அம்மாவின் ஒலியான உருவும் மங்கலாகத் தெரியும்... ஒரு வருடத்திற்கு முன் வீட்டிலிருக்கும்

போது அம்மா விதம் சிதமான கறிகளுடன் வாய்க்கு உருசியாகச் சமைத்துத் தந்த தெல்லாம் அலை அலையாக எழுந்துவரும் நெஞ்சிலிருந்து .....

அடுத்ததாக ஆசைக்கு, அருமைக்கு என்றுள்ள தம்பியின் முகம் அவள்மூன் தோன்றும்... என்றே ஒருநாள் அவள் சுகயீனமாயிருந்தபோது அவள் பட்டபாடு அப்பப்பா! “என்னக்கா செய்யுது?... இஞ்சு பாரக்கா என்னை... ஏன் ஒருமாதிரி இருக்கிறோம்?... அக்கா! இந்தத் தோடம் பழத்தை உரிச்சுத்தாநன்... கொஞ்சமெண்டாலும் சாப்பிடு எத்தினை நாளைக்குத் தான் இப்பிடி ஒன்றும் தின்னுமல்ல இருக்கப் போரோய்?” அன்பின் குழைவோடு வெளி வரும் அவனது இனிய வார்த்தைகள், அவனது இதயத்தில் தேன்மாரி பொழிவது போல் இருக்கும்... அக்காவின் நினைவும், அவளைப் பிடித்தின்னும்; அடுத்ததாக, தோழிகள் விமலாவும், கமலாவும் அவள் மூன் தோன்றுவார்கள். அவர்களைத்தான் எப்படி மறக்க முடியும்? அவர்களுடன் சாதாரண நட்பா அவள் கொண்டிருந்தாள்? விமலாவையும், கமலாவையும்பற்றி நினைத்ததுமே அவள் கண்கள் அருவியாக மாறிவிடும். அந்திமாலை வேளையில் தன் ணீர்க் குடங்களை எடுத்துக் கொண்டு, வில் அக்குளத்தின் கரையெல்லாம் அவர்கள் கற்றித் திரிவார்கள்,

விமலா தாமரை மலரைப் பிடுங்கத் தன்ணீரில் இறங்குவாள்.. கமலா அவளைத் தள்ளிவிடுவாள். தன் ணீரில் விழுந்த விமலாவைக் கண்டு இருவரும் விழுந்து சிரிப்பார்கள்.

தோழிகளுடன் சேர்ந்து பட்டாம்பூச்சி போல் பறந்து திரிந்த அந்த இனிய நாட்களை நினைக்கும்போது அவள் இதயம் ஒப்பாரி வைத்து அழத் தொடங்கும்: இப்படி

எத்தனை வகையான நிலைவுகள்? எவ்வளவு ஆசைகள்? எத்தனை எழுச்சிகள்? சுதந்திரமாக உலாவத்தான் வறியில்லை. ஆனால் சுதந்திரமாகத் திரிந்த, அந்த இனிய நிலைவுகளை நினைத்துப் பார்ப்பதற்காவது நேரம் இருக்கிறதா?

குளித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, உடை மாற்றுவதற்குள் ஆற்றோம்புக்காக்கல் ஆகிவிட்டது. மாணவத் தாதிகள் வருட முறைப் படி வரிசையாகச் செல்கின்றனர். அவனும் சேர்ந்து கொள்கிறார். “ஸ்ராவந்தேஸ்” எழுதி வைத்த “ரி ப் போட்” குகளைப் பார்வையிடுவதற்கி ணடயில் “அம்மா” என்ற குரல் அவளை அழைக்கிறது.

சிரிப்புத்தவமும் முகத்துடன் அவரை நோக்கிப் போகிறார். “தங்கச்சி.. என்னைக் கொஞ்சம் தூக்கி விடம்மா”... கையைப் பிடித்துப் படுக்கையில் அமர்த்துவதற்கிடையில் “சளார்” என்று அவளின் கையில் சளியை உமிழ்ந்து விடுகின்றார். வேண்டுமென்றால்... இயலாமை காரணமாக. அவள் கண்களில் அனுதாபம் பிறக்க வயோதிப்பரைத் தூக்கிப் படுக்கையில்விட்டு கையைச் சுத்தம் செய்யக் கூடிருார். “சி.. என்ன கடவுள் இவர்?” அவள் வாய் முனுமுனுக்கிறது. இப்படி எத்தனை விதமான நோயாளர்கள்! அன்றையப் பொழுது எப்படியோ கழிகிறது. அடுத்த நாள் அவனுக்குக் குழந்தைகள் “வார்ட் டில்” வேலை. இப்போது தான் முதன் முறையாகக் குழந்தைகள் “வார்ட்டுக்கு” அவளை அனுப்புகிறார்கள். அந்த வார்ட்டுக்குள் நுழைந்த துமே “அக்கா” என்ற இனிய குரலொன்று அவளை அழைக்கிறது. அவளின் ஆஸ்பத்திரி வாழ்க்கையில் இத்தனை காலமாக அவள் கேட்டிராத குரல்...! ஒரு கணம் அவள் உடல் சிவிர்க்கிறது. குரல் வந்த திக்கை நோக்கிக் கூடிருார்;

அந்தக் குரலுக்குரிய சிறுவனின் பிஞ்சு முகத்தைப் பார்த்ததுமே அவன் இதயத் தின் ஒவ்வோர் அனுஷும் பொங்கிப் பூரிக்கிறது. “அக்கா உங்களை எனக்குப் பிடிச் சிருக்கு” அந்தச் சிறுவன்தான் இப்படிக் கூறினான். அவனை வாரி அணைக்க வேண்டும் போல் இருந்தது அவனுக்கு. “உன்னை யும் எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு”. அவனது கண்ணத்தைக் கிள்ளியபடி கூறினான் அவள். “எனக்கு வயித்தில் கட்டி அக்கா”... இதைக் கேட்டதும் அவள் மனம் பதறு கிறது: “உன்னை நான் கவனமாகப் பார்க்க கிறேன்.. நீ சந்தோஷமாக இருக்க வேணும் தெரியுமா தமிபி?” “ஓம் அக்கா” என்று அவளது கண்ணத்தில் ஒரு முத்தம் பதித்துவிட்டுச் சிரிக்கிறான். அவள் அடுத்த “பெட்”குக்குச் செல்கிறார். அந்த “வார்ட்”டிலுள்ள குழந்தைகள் அவள் இதயத்தைக் கொள்கின்றனர்;

மாலை ஏழு மணி. வழக்கமாக எல்லோருக்கும் முன்பாகச் செல்லும் அவள், இன்று கடைசியாகச் செல்கிறார்; அந்த “வார்ட்”டை விட்டுப் போகவே அவனுக்கு மனமில்லை. அடுத்த நாட்காலை நாலரை மணிக்கே எழுந்து விட்டாள். கோட்டை முனியப்பர் கோயில் மணிகூட இன்னும் ஒளிக்கவில்லை. எப்போ வார்ட்டுக்குப் போவோம் என்றே அவள் உள்ளம் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தது. திடீரென்று ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்துக்குக் காரணம் அவனுக்கே தெரியவில்லை. உலகிலுள்ள இனபங்களில் தலையாய் இனபம் இதுவென்று அவள் மனம் கூறுகிறது. அவள் வரிசையில் சேர்கிறார். நடையில் ஒரு புதிய தெம்பு... அவள் ஒரு தாதியல்லவா?

Miss. V. Annapackium,
“A Class 67”

தாதியர் சேவை

Mrs. P. Selvanayagam
(Sister Tutor)

உலகத்திலே மிகக் கடினமானதும், அதே வேளையில் மிகவும் உன்னதமானது மான பொதுச்சேவை தாதியர் களின் சேவையாகும். தியாக உணர்ச்சியிலே பிறந்து, சேவை மனப்பான்மையிலே வளர்ந்து, கனிவாலும், பொறுமையினாலும் பொலிவுபெற்று விளங்கும் இச்சேவைக்கு ஒப்பானது வேறெதுவும் இல்லை; உலகில் மனிதனுக்கப் பிறந்ததே மனிதன் செய்த பெரும் பாக்கியம், அப்பாக்கியத் தைப் போன்றே ஒருவர் தாதிச் சேவையில் ஈடுபட்டு அச்சேவை மேஜ்மையடையப் பணிபுரிவதும் மேலான பாக்கியமாகும்.

தாதியரின் சேவை, தாய்மையை யொத்தது; தன்னலமற்றது. ஒர் உயிருக்காகப் போராடிக்கொண் டிருக்கும்போது, நோய் நொடியில் கண்கலங்கி அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண் டிருக்கும்போது, அன்போடும், கருணையோடும், முழுமனதோடும் நோயாளரின் அருகில் நின்று சேவை உணர்வுடன் பணிபுரிந்தால் அது புனிதமான சேவையன்றே! ஆன் பெண் வேறு பாடின்றி, சாதிமத பேதமின்றி, உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், ஏழை, பணக்காரர், உற்றார், உறவினர், மற்றேர் என்ற பாகுபாடின்றி உள்ளத்தைப் புனிதமாக்கி, சிந்தனையை, தியாக சிந்தனையாக்கிக் கருணையுடன் கனிவாகப்பேசி, பொன்னுண் பூப்போன்ற மெஜ்மையான கரங்களைச் சேவையுணர்வுடன் நீட்டிப் பணிபுரியும் சேவை தாதியர் சேவையன்றே! பணத்திற்காக வல்ல, பதவி முன்னேற்றத்திற்காக வல்ல, உழைப்பு ஒன்று வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல ஆனால், பொறுமையுடன், பொறுப்புணர்ச்சியுடன், விடாமுயற் கிவிவேகத்துடன் செய்யும் மகத்தான பணியன்றே தாதியர் சேவை!

ஓய்யாரமான வாழ்க்கை வாழுவும் நிறையச் சம்பாதிக்கவும் இது ஒரு வழி என ஒருசிலர் என்னிக்கொண்டு இது

தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தால், நாள்டைவில் அவர்கள் தங்கள் தப்பானநோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இவர்கள் தம்மனதைச் சீர்ப்படுத்தி தெளிவுகண்டு சேவையில் ஈடுபடவேண்டும்.

இத் தாதியர் சேவைக்கு முன்னேடியாய் இருந்த பெரியார், உயர்குலத்தில் பிறந்து பெருஞ் செல்வச் சீருக்கு உரித்தான் புளொறங்கள் நைற்றிங் கேல் என்னும் பெண்மனியாவர். இவர் தனது செல்வம், சீர்-இனிதான் இல்லற வாழ்க்கை, ஏன், தன் அருங்காதல் இவற்றை யெல்லாம் துறந்து, தன் வாழ்வு முழுவதையும் பிறருக்காக, பினியும் காயமும் பட்டவர்கட்காக, தொண்டு செய்வதில் செலவிட்டபெரியார். இவரை இன்னும் உலகம் போற்றுகிறது. இவர் இளங்கண்ணியாய் இருந்த காலத்தில், தாதியர் தொழில் மிகவும் ஈண்மாகக் கருதப்பட்டது; பெண்கள் பாதம்வரை நீண்ட அங்கியை அனிந்தகாலம் அது, மிகவும் ஆசாரம் நிறைந்த நாட்களில் எந்தப் பெண்ணும் பிறர் உடம்பினைத் தொடரவேமாட்டார்கள்; வெறியர்களும், மறியலுக்குப்போக வேண்டிய குற்றவாளிகளுமான ஆண்களே மிகுந்த அருவருப்புடன் இத்தொழிலைச் செய்தனர். அவ்வளவிற்கு தாதித்தொழில் அந்தக்காலத்தில் பிறபோக்காகவும், குறைவாகவும் கருதப்பட்டு வந்தது. இப்படியான நிலையில் இருந்த இத்தொழிலை, ஒரு பெண்மனிஅதுவும் உயர்குடியிற்பிறந்து வளர்ந்த மாது ஏற்றுக் கொண்டது; அன்று புரட்சிகரமானதாயிருந்த தென்றால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பெற்றேர் உறவினர் ஒத்தசமூகத்தின் ரெல்லாரிடமுமிருந்து வந்த எதிர்ப்புக்களை எல்லாம் அவர் தம் திடசித்தத்தால் மேற்கொண்டு இதையொருபுனிதமான உயரிய உன்னத தொண்டாக மாற்றினார்களுல் அப்பெண்ணின் இலட்சியத்திற்கு இலக்கணம் தேவையில்லை என்றே கூறலாம்;

அந்நாட்களில் கிறிமியன் யுத்தத்தில் ஆயிரமாயிரம் காயமுற்ற வீரர், தகுந்த சிகிச்சையும் பராமரிப்புமின்றி அவர்களது இரண்காயங்கள் அசுத்தத்தால் தொற்றுக்கள் ஏற்பட்டு, தகுந்த உணவு, சுத்தமான உடை, நல்ல காற்று இன்றி மாண்டு மடிந்தனர். யுத்தகளத்தில் குண்டுக்கு இறையான வீரர்களின் தொகையையிட இவ்விதம் பராமரிப்பின்றி இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை பன்மடங்கு அதிகமாய் இருந்தது. இதற்கு நிவாரணம் தேட வழி காட்டியாக இம்மாது தோன்றினார்; யுத்த வைத்திய அதிகார எதிர்ப்புக்கள் பலமாக இருந்தும் இவர் இவற்றை எதிர்த்து வாதாடியும், நேரில் செயலாலும் எதிர்த்து பண்த்தைச் செலவிட்டும் வெற்றி கண்டு மின்னெனியாக விளங்கினார். இரவிலும் தம் துயிலொறுத்து விளக்கேந்திய கரத் துடன் காயப்பட்ட வியாதியஸ்தரைக் கவனித்து பணிபுரிந்த இம்மாதுவின் நிழலுக்கே வணக்கம் செலுத்தினார்கள் அந்தக் காலத்திலே. நாங்கள் என்றுமே அம்மனி தாகுல மாணிக்கத்தை நினைந்து அவரின் அடிப்படையில் தாதிச் சேவை புரிந்தால் அதற்கும் உண்டோ பெறுமதி?

இன்று உலகில் ஓப்பில்லா மதிப்புடன் விளங்கும் இச்சேவையை ஏற்றுக்கொண்ட நாம் நம்மையே இதற்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். பின்னியாளர் எல்லோரும் ஒரு தரத்தினரல்ல, பற்பல சூழ்நிலைகளில் வாழ்வார்களும், வெவ்வேறு குணம் பழக்க வழக்கங்கள் உள்ளவர்களும் உள்ளர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்ற விதத்தில் பரிவுடனும் பொறுமையுடனும் நடத்தப்படு எனிதல்ல. தாதியரும் மனிதர்தான்: அவர்களுக்கும் விருப்பு வெறுப்பு, சுக சொகரிய ஆசைகளுண்டு. இருந்தும் தம் துண்பங்களை அடக்கி மற்றவர்க்கு ஏற்ற வகையில் இதமாக நடத்தல் ஆவசியம். வருத்தத்திலே துண்பப்படும் ஒரு நோயாளி தாதியரிடமிருந்து அநேக காரியங்களை எதிர் பார்க்கலாம். அவர்கள் தாதியரிடம் வாய் விட்டுக் கூறமுடியாத நிலையில் இருக்கலாம். அவர்கட்கு வேண்டியது தாதியரின் தயவு, அன்பு, கருணை. அடுத்ததாக மருந்து, வைத்தியர் வருத்தத்தை மாற்ற இருக்கிறார் (doctor is for cure) தாதியானவர்

பராமரிக்க இருக்கிறார் (nurse is for care) மாற்றுவதும் பராமரிப்பதும் சேர்ந்தால் நோயாளிக்குச் சுகம் கிடைக்கும்;

நோயாளியானவர் நோய்வாய்ப்பட்டதும் அவரின் சரீரமும் மனமும் பாதிக்கப்படுகிறது. தன் நோயைப்பற்றியும், வேறு குதிய சுற்றுடல் பற்றியும், வேறு சொந்தக் காரியங்கள் பற்றியும் நினைத்துக் கவலையும் பயமும் அடைகிறார். இந்தக் கட்டத்தில் தாதியானவர், தன் சேவையின் முத்துக் களை அள்ளிவீசி நோயாளியின் பயத்தைப் போக்கி கவலையைத் துடைத்து சந்தோஷமாய் இருக்கச் செய்வது தாதியர் சேவையிலேயே தங்கியுள்ளது. மனதாலும் உடலாலும் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளரோடு தாதி—நோயாளி உறவால் (Nurse-Patient Relationship) இணைக்கப்பட்டு, அவர்களோடு அன்போடும் கருணையோடும் கதைத்து அவர்களை தாதியர்மேல் நம் பிக்கை உண்டாகச் செய்து, கவலை பயத்தை நீக்கி, நேரத்துக்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டிய ஒள்டதங்களை வைத்தியரின் கட்டளைப்படி கொடுத்து, ஊனுடைபரிமாறி, அவர்கள் அறியாது செய்யும் குற்றம் குறைகளைப் பாராட்டாது தன் இன்முகத்தால் அணைத்தையும் மேற் செய்யும் சேவையே தாதியர் சேவையாகும்.

இந்த மகத்துவமான சேவையையாட்டிய ஒரு சம்பவம் ஒன்று இலங்கையிலே நிகழ்ந்தது என் நினைவுக்கு வருகிறது மட்டக்களப்பிலே மாந்தீவு என்னும் இடத்தில் ஒரு குஷ்டரோக வைத்தியசாலை உண்டு. அங்கு தொண்டு புரிந்த கண்ணியாஸ்திரித் தாதிகளில் உயர்குல செல்வசூழ சீமாட்டியான ஒர் ஆங்கிலப் பெண்ணும் ஒருவராவர். சென்ற யுத்தத்தில் அவரின் குடும்ப நண்பனும் கப்பற் தலைவருமான ஒர் உயர் அதிகாரி இலங்கைக்கு வந்தபோது அம்மாதைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தார். சம்பாஷணையின்போது அக்களனியாஸ்திரியை நோக்கி நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் பொன் தருவதென்றாலும் நான் இவ்வேலையைச் செய்யேன் என்றார்ம். அதற்கு அப்பெண்மனி அடக்கத்துடன் “நானுமேதான்” என்று பதிலிறுத்துவிட்டுத் தொடர்ந்து, “நான் இதைப் பொன்

னுக்காகவோ, புகழுக்காகவோ செய்ய வில்லை ஆனால் மக்களுக்குச் செய்யும் இத் துய சேவை மூலம் தேவதொண்டினையே செய்கிறேன்' என்றாராம்: இந்த உள்ள மையான சம்பவம் தாதியர் சேவையின் மகத்துவத்தை வெள்ளிடை மலிபோல் விளக்கமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

தாதியர் சேவை ஒர் இயந்திரத் தொழில் போன்றதல்ல. (Nursing is not Mechanical) இச்சேவை உயிருக்கும் உடலுக்கும் உள்ள கோளாற்றைத் தீர்க்கும் மகா உண்ணத்தான் ஒரு சேவை. ஆகவே

உள்ளத்தையும் உடலையும் பராமரிக்கும் (Mental care and Physical care) இத் தொழிலை மேலான சேவையெனக் கருதி, தீபமேந்திய புளொறன்ஸ் நைற்றிங் கேல் அம்மையாரின் நாமத்திற்கு அஞ்சலி செலுத்தி, அன்னரின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி தாதியர் சேவையின் மகத்துவத்தைச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்வோமாக:

வாழ்க தாதியர் சேவை!

வளர்க அதன் மகத்துவ தத்துவம்!

கல்லூரி மாணவிகளும் குடும்பப் பெண்களும் தங்களைக் கவர்ச்சிப் பொருட்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டாம். (வாழ்வு பூராவும்) குடும்பத்தின் ஆணிவேராய் இருந்து தழைத்துக் குலுங்க வேண்டியிருக்கிறது. சுத்தமாக உடுத்துவது அவசியம்; அழகாக உடுத்துவது இயற்கை. உடையில் ஆடம்பரமுங் வேண்டாம்; கவர்ச்சியும் வேண்டாம். ஆடம்பரமாக உடுத்துவதினால் மற்றப் பெண்களின் பெருகமை, வீட்டுப் பொருளாதாரத்தில் சீர்குலைவு, ஆனால் பொருளை இழப்பது பெரிதல்ல. இழுக்கக் கூடாத ஒன்றை மலிவுப் பொருளாக்கிக் கொள்வதுதான் பேதமை. கவர்ச்சியாக உடுத்துவதால் மற்றவர் மனதில் விகார உணர்ச்சியை எழுப்புகிறோம் என்பதைப் பெண்கள் மறக்கவேண்டாம். நோக்கத்தில் தவறில்லை என்று சொல்லி ஒரு செயலின் பலனிலிருந்து யாருமே தப்பமுடியாது. எளிமையில் அழகும் உறுதியும் காண்பதுதான் உயர்ந்த வழி.

— அகிலன்

THE MATRON OF THE JAFFNA HOSPITAL (68-69)
LIGHTING THE TRADITIONAL OIL LAMP
ON THE EVE OF OATH TAKING
(A' class 1967)

மாணவ மன்றத்தின் வருடாந்த அறிக்கை

மாணவ வைத்திய சாரணீகள் சஞ்சிகைக் கூலம் எமது நடப்பு வருட அறிக்கையை வாசகப் பெருந்தகையீர்களாகிய உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் செயல்ளார் என்ற முறையில் நான் பெருமைப்படுதின்றேன்.

மன்றங்கள், கழகங்கள், சங்கங்கள் தோன்றி இயங்கி, மறைவது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்ட இந்நாளில் இவ்வாருண அறிக்கைகள் வாசகர்கள் மத்தியில் மிக முக்கியத்துவமான தென்பதனை வளியுறுத்தி அதனால் பெறப்படும் ஆசியையும், ஆக்கத்தையும் மனதில் கொண்டே இவ்வறிக்கையையான் எடுத விழைந்தேன்.

1969-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 2-ம் திகதி முதல் செல்வி நவமணி அவர்களின் தலைமையின்கீழ் எமது நடப்பு வருட மாணவர்மன்றம் இயங்கி வருகின்றது: இம் மன்றத்தின்கீழ் உபகுழுக்களாகத் தெரியப்பட்ட,

- (1) பொதுநலக் குழு
- (2) இலக்கிய வட்டம்
- (3) சஞ்சிகைக் குழு
- (4) விளையாட்டுக் குழு
- (5) உணவுக் குழு

என்பன மாணவர் மன்றத்தின் நலனையும், அறிவாச்கத்தையும் மனதில் கொண்டு உழைத்து வருகின்றன.

எமது மன்றத்தின் ஆக்கச் செயல்களை இங்கு எடுத்து விளக்குவது அதிகப் பிரசங்கித்தனமாகாது என நினைக்கின்றேன்:

1. யாழ். இலங்கைத் தாதியர் சங்கத் தால் நடாத்தப்பெற்ற வெள்ளிவிழாவில் கண் இடம்பெற்ற பொருட்காட்சியில் எமது பாடசாலையால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட, “தன்னிறவற்ற நோயாளிக்கு அளிக்கப்படும் சிகிச்சையும், தாதிப்பராமரிப்பும்” என்னும் காட்சிப்பொருள் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

2. யாழ். விளையாட்டுக் கழகங்களிடையிலான வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் எமது மாணவிகள் பங்குகொண்டு வெற்றிக் கிண்ணத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டார்,

3. மாணவமன்றத்தின் மூலமாகக் குழுமுறையில் “நோய்களும், சிகிச்சை, பராமரிப்பு” என்பன ஆராயப்பட்டுப் பின் சகல மாணவர்களுடனும் கலந்து ரயாடல் மாணவமன்றத்தினால் நடாத்தப்பெற்று வருகின்றது: இதில் மூவர் அடங்கிய இரு குழுக்கள்,

(அ) ஈரல் கலன்பியை (Cirrhosis of Liver)

(ஆ) பெப்சின்புண் (Pepticulcer) என்னும் விடயங்கள் பற்றித் தமது கலந்துரையாடலை முடித்துள்ளன.

4. இத்துடன் பல வரவேற்பு, பிரியாவிடை வைபவங்கள் எமது மன்றத்தினால் சென்றமுறை நடாத்தப்பெற்றன. இதில் அதிபர் அவர்கள் தனது ஒராண்டுகால மேற்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வெளி நாட்டில் இருந்து திருப்பியபொழுது அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு வைபவத்தைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இவ்வைபவங்களில் மாணவ, மாணவியரின் கலை நிகழ்ச்சிகள் பல இடம்பெறுகின்றன. இவற்றைப் பொதுநலக்குழு ஒழுங்கு செய்கின்றது.

5. வழைமேபோல் இலக்கிய வட்டத் தின்கீழ் சமய விழாக்கள் இடம் பெற்றன. அவற்றில்,

(அ) சிவராத்திரி விழா

(ஆ) நத்தார் விழா

(இ) கலைமகள் விழா

என்பனவற்றைச் சிறப்பாகக்குறிப்பிடலாம்.

இம்மன்றத்தின் பெருமுயற் சியால் எமது கலாசாலைக் கென் ஒரு முருகன் ஆலயம் அமைப்பதற்கான ஒழுங்குகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக உங்கள் ஒத்துழைப்புப் பெரிதும் தேவைப்படலாம் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

எம்மன்றத்தில் தொடர்ந்து வரும் ஆக்கவேலைகட்டு அணைவரதும் ஆசியைக் கோரி நிற்கின்றோம்.

செயலாளர்,
மாணவர் மன்றம்,

மாணவ மன்ற அங்கத்தவர்கள் 68—69

தலைவர்	— செல்வி T. பூபாலபிள்ளை
பொதுதலைவர்	— திரு. K. சின்னராஜா
காரியதரிசி	— செல்வி P. பத்மாவதி
பொதுகாரியதரிசி	— திரு. P. சிவசம்பு
தனுதிகாரி	— செல்வி S. பார்வதி அம்மாள்
பொதுதனுதிகாரி	— திரு. W. I. அப்துல் அலீஸ்

வகுப்புப் பிரதிநிதிகள் :

A வகுப்பு 66	— செல்வி L. கந்தையா
A வகுப்பு 67	— திரு. M. I. M. கலீஸ்
A வகுப்பு 68	— செல்வி B. யோசனீன்

பொதுச் சேவைக்குழு :

தலைவர்	— திரு. C. அந்தோவிப்பிள்ளை
காரியதரிசி	— செல்வி T. பரமேஸ்வரி

பொதுக் காரியக்குழு :

தலைவர்	— திரு. A. அல்பிரட்
காரியதரிசி	— „ S. சுசிதானந்தன்

இலக்கிய மன்றம் :

தலைவர்	— திரு. S. சண்முகராஜா
காரியதரிசி	— செல்வி S. கனகப்பா

பத்திரிகைக் குழு :

ஆசிரியர்	— திரு. N. கனகரெத்தினம்
பொதுஅசிரியர்	— செல்வி S. நேசபாக்கியம்
பிரதிநிதிகள்	— A. யோகரெட்னம்
	— திரு. M. W. அப்துல் லத்தீப்
	— செல்வி Y. வைரமுத்து
	— „ S. மகாலெட்சுமி
	— „ N. வெறுப்பிள்ளை

உணவுக் குழு முற்பகுதி :

தலைவர்	— செல்வி R. K. ஜெயசௌதி
பொதுதலைவர்	— „ E. நவமணி
காரியதரிசி	— „ S. C. பிகராடோ
தனுதிகாரி	— „ L. சுப்பிரமணியம்
அங்கத்தவர்கள்	— „ S. செல்லப்பா
	„ S. சுங்கரலிங்கம்
	„ A. நகுலேஸ்வரி
	„ S. புவனேஸ்வரி

உணவுக் குழு பிற்பகுதி :

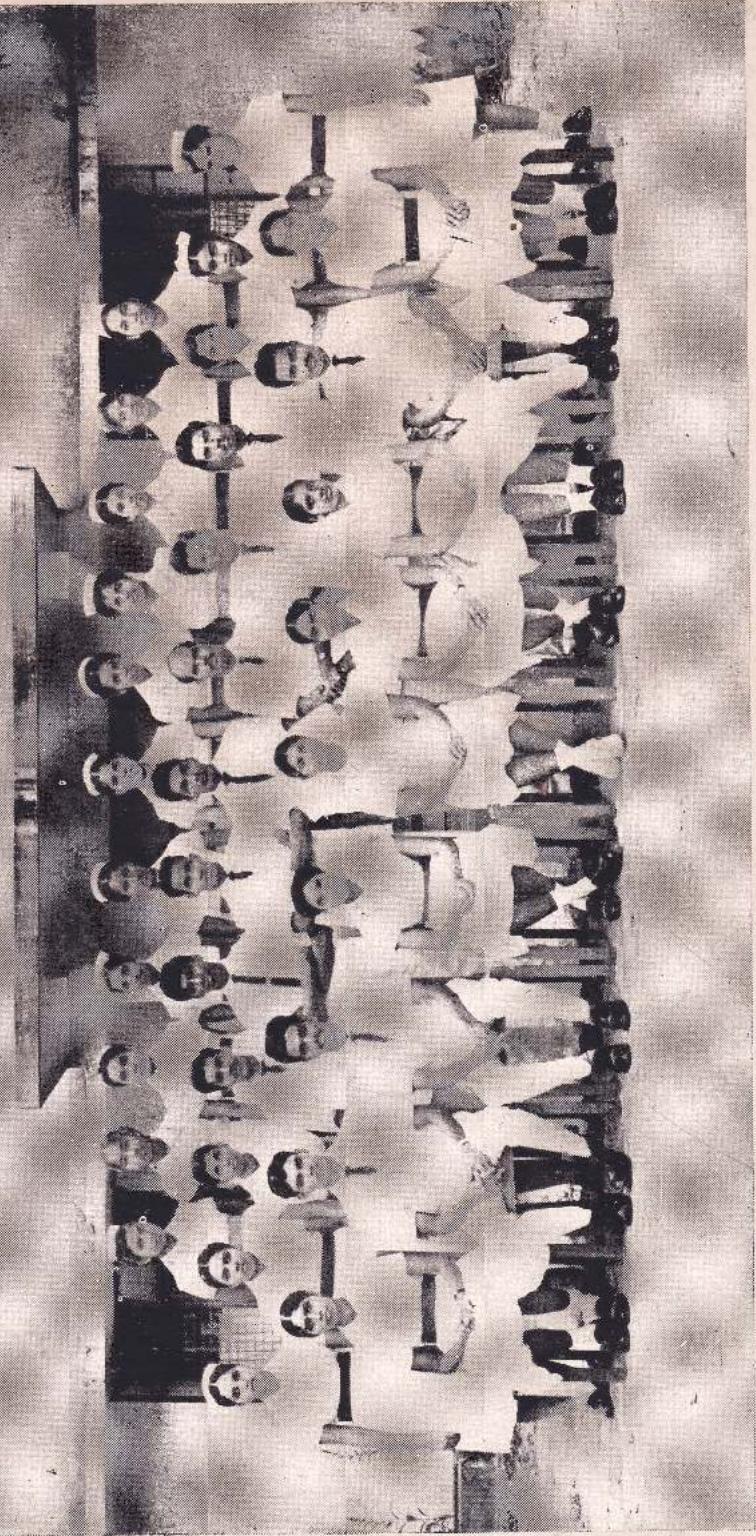
தலைவர்	— செல்வி K. தெய்வாணப்பிள்ளை
காரியதரிசி	— „ J. P. குருஸ்
அங்கத்தவர்கள்	— „ S. சிவகுமாரி
	„ V. அன்னப்பாக்கியம்
	„ K. பராசக்தி

விளையாட்டுக்குழு :

தலைவர்	— செல்வி M. கணசபாபதி
காரியதரிசி	— „ P. துரைராஜா

மாணவ மற்று அரிச்கத்துவர்கள் 1969

SCHOOL OF NURSING
TAFFNA
1967

கோட இடமிருந்து வரும் : செல்வி S. செல்லப்பா, M. விமலா ரேதன், S. புலரேஸ் வரி, L. கப்பிரமணியன், J. P. குள்ள, E. நவமனி, S. C. பிரசாரட்டா, L. கந்தையா, P. துறைராஜா, S. சிவகுமாரி, R. K. ஜெக்ரேசாதி, குடும்பமிருந்து வரும் : செல்வி V. அண்ணப்பாக்கியம், B. பொரெசேன், A. தகுவேஸ்வரி, Mr. M. I. M. கலீ, Mr. S. சங்கராஜா, C. அநாதாவீப்பிள்ளை, S. சுக்ஷிதாங்கந்தன், J. A. பூர்முகா, Mr. S. சங்கராஜா, A. அல்லிரேட், கெல்வி S. சங்கரலிங்கம், K. பராசக்தி, T; பாரமேஸ்வரி, N. காங்கரத்திவேந், கெல்வி S. காங்கரத்திவேந் : செல்வி S. காங்கரபா, Mr. W. I. அப்துல் அலீஸ், P; கிவங்கம்பு, கெல்வி T. பூபாலபிரேஸ், கெல்வி J. G. R. போல் (உதவி அதிபர்), P. பத்மாவதி, S. பார்வதிமயள், Mr. K. சின்னராஜா, கெல்வி M. கணக்கபாப்தி.

Sleep the Great Restorer

Nature has a basic need for rest. Sleep a miracle of the human organism, should be regular and plentiful. If we do not get enough sleep we are unfit for work, because the body Recuperates and Builds up during sleep.

To deny the need for rest is to invite disaster. Hard working men and women require more rest and sleep than sedentary workers. Growing children need more sleep than adults. Infants should be given more and more sleeping time, since they grow during sleep. As far as the human body is concerned, sleep gives mental relaxation as well as physical relaxation. The higher centres which are governed by the cerebral cortex of the brain takes complete relaxation during sleep. Memory power, thinking power, Intelligence etc. are governed by the cerebral cortex of the brain. Therefore, for our mental and physical alertness during our working hours, we must get enough sleep and rest—a full eight hours sleep at night and complete relaxation once during the day.

But in our little isle of Lanka insomnia has become a major problem. "I can't sleep doctor, please give me something to sleep" we pupil nurses very often hear patients complain to doctors, at the out patients department of our hospitals. Being overtired or not tired enough is an enemy of sleep. All of us should know how to help our parents, brothers sisters and friends to overcome a poor sleep pattern.

Here are a few simple suggestions that may help you drift more quickly into the arms of Morpheus:—

1. Sleeping rooms should be large and so arranged that there is circulation of air.

How can rest be beneficial in a room without gentle current of fresh air.

2. A well made comfortable bed is next in line. Soft bed helps our body, to have an even flow of circulation of blood, throughout the body during sleep.

3. If possible all distracting sounds should be eliminated. Even a drip from a faucet at night, may be the enemy of tranquillity. But sometimes light music may lead us into sleep.

4. Relax and shut out the problems of the day. Lying relax in your bed forget all the worries and you will drop off to sleep very soon.

5. Bladder should be emptied before getting into bed and bowels if necessary. Nocturnal eliminations may interrupt good sleep.

6. A gentle body wash with some warm water before getting into bed encourages the sleep.

7. A stimulant drink such as Nestomalt, Ovaltine, Horlick's usually helps a good night's sleep.

Rest in bed is one of the luxuries of life we rich and poor can enjoy alike. Rest and sleep are the rewards for mental and physical labour. The healthfully tired body delights in refreshing sleep. Even after the burden of great shock, sleep brings a measure of relief.

It is good sense to accustom yourself, to the necessary amount of sleep, the great restorer of tired muscles and nerves. Sleep brings all of us tranquillity and physical stamina. "Be early to bed and early to rise."

J. A. Fernando,
A class 68.

The Thalidomide Tragedy, The Costly Error in Therapeutics

By

DR. V. A. BENJAMIN, M. S. (Cey.), F. R. C. S. (Eng.)

Surgeon, Jaffna.

In 1969, parents of children born deformed after their mothers had taken thalidomide during their pregnancies, successfully sued the company that marketed the drug. The Court assessed the damages to the deformed children at £52,000 and £32,000 respectively, in two recent decisions in Britain. The company agreed to pay 40% of the full damage assessed by the court, on the plaintiff's consenting to withdraw all allegations of negligence against the marketing company.

One child was 8 years old. He had malformed, short, upper and lower limbs, an undescended testicle, and an under-developed scrotum. He needed help for dressing, undressing, washing and cleaning and for toilet. This total dependence on others, for such functions, was destined to be lifelong. The other child was 7 years old. He was able to write with his right foot, but not with his hands. He could not dress, undress, wash, bathe, brush his hair, or go to the lavatory without assistance.

These cases illustrate one of the most costly errors in the use of drugs, and represents one of the worst examples of IATROGENIC DISEASE. Iatrogenic means "physician caused."

The story of the Thalidomide tragedy is now a well known one. Around 1960 and 1961, doctors became aware of increasing frequency of children being born deformed. The bones of the limbs were defective, and the children had either substantially normal looking hands and feet, or

rudimentary hands and feet, arising directly from the trunk of the body, like flippers of a seal. The deformity was described as "Seal Extremities" or Phocomelia. This awareness of the disturbing abnormality took place in West Germany.

Is incidence of such abnormality was as follows:

Year	No. of cases of this abnormality.
1949-1958	Nil
1959	17
1960	126
1961	477

The West German doctors were disturbed by this rising incidence of a particular type of abnormality, and began investigating into possible causes. Virus diseases among mothers during early pregnancy, exposure to radio-active fall out, exposure to X-rays, hormones, foods, food preservatives, and contraceptives, were all considered.

One doctor investigating this problem, sent out questionnaires to the parents of such children, and he found that 20% of the mothers had reported having taken thalidomide containing drugs, during their early pregnancy. He called the mothers and questioned them closely, and on close questioning, 50% of the mothers admitted having taken thalidomide.

The same doctor addressed a meeting of medical men, in 1961, and announced that these deformities were the result of a certain drug being taken by the mothers,

during their pregnancy. He did NOT disclose the name of the drug he suspected. At the end of the meeting, a Physician walked up to the doctor and asked him, "Is it thalidomide? Because we have such a child, and my wife took thalidomide."

Soon, thalidomide was withdrawn from all countries. Evidence became undisputable that thalidomide had caused the most grisly disaster in the short history of modern drug treatment.

Subsequent estimates claimed that in West Germany alone, thalidomide caused over 10,000 birth deformities in babies, 5,000 of whom survived. Other countries in which deformed thalidomide babies were born include Britain, U. S. A. Canada, Australia, Belgium, Brazil, East Germany, Israel, Lebanon, Peru, Switzerland, Sweden, and Spain.

Thalidomide was a very pleasant hypnotic, and most patients with difficulty in sleeping, preferred thalidomide to other sleeping tablets.

We in Ceylon had a very narrow shave. At the time thalidomide was withdrawn from sales all over the world, at least three different drugs containing thalidomide were available in the drug-stores in Ceylon. I personally had a large stock of unused 'Medical Samples' of thalidomide containing preparations, one of which had been put out for dysentery,

New drugs should always be treated with caution.

References :

- B. M. J. (1969) Vol. 3, 366
  - Laurence D. R. (1969) Clinical Pharmacology, J. & A. Churchill, London.
-

The best reply to an atheist to give him a good dinner and ask him if he believes there is a cook.

—Lewis Nizer.

Those who make the worst use their time most complain of its shortness.

—J. De L. Bruyere

Pre-and Post-operative Care of Patients

By

DR. N. RAMACHANDRAN

Resident Surgeon.

Pre-and post operative care of patients forms a very important aspect of the management of patients for operations. It is true that the responsibility of the care of the patients comes under the surgeon, his assistants, housemen, the ward sister and the nursing staff. But it is the nursing staff who comes in close relationship to the patient most of the time and this aspect must be well known by the nursing staff. Very often one finds that everything is arranged for an operation including the surgeon, the theatre and the anaesthetist but due to the carelessness of the staff in the ward the patient has had a good meal or a good drink in the meantime and the operation has to be postponed. The patient out of fear and in the belief that he needs extra energy before operation; has a good heavy meal or a drink—the latter being the popular "Orange barley." Incidentally this so called orange barley has a very good sale around any hospital in Ceylon and it goes with every patient who is admitted to the ward! It is with the efficiency of the nursing staff that prevention of wound infection, cross-infection and other complications in operated cases depends.

I shall discuss briefly some of the important aspects of this subject under the headings, 1. General care of the patient, 2. preparation of the area for operation, 3. preparation for anaesthesia and post-operatively 1. The care of the wound, 2. The nutritional requirements, 3. The care of the small bowel, bladder and the rectum and 4. the nursing care for the prevention of deep vein thrombosis, bed sores etc.

General care of the patients

The most important fear in operative surgery is that of infection. This could be prior to operation, at the time of operation or even immediately after the operation. Prior to operation infection could be prevented by an efficient nursing staff. The infection could come from the patient himself i.e. auto-infection or he may contact it from other patients in the ward i.e. cross-infection. This could be prevented by keeping the patient clean prior to operation by asking him to have a good bath and wear clean clothes and attending to the cleanliness of the bed-linen too. To prevent cross-infection these patients are kept in a section of the ward away from infected cases especially far away from cases having wound infection, infected burns and those having diarrhoea. That is why in any surgical ward there is a clean section for pre-operative and post-operative cases and an infected section for infected cases. Similarly in a maternity or a gynaecological ward—for that matter in any ward this practice must be observed to prevent cross-infection in a ward.

The patient is advised not to take a meal or a drink about 8-10 hrs. prior to operation. Any patient is worried and apprehensive prior to the day of the operation so that a few comforting words from the nursing staff will give the patient confidence and comfort. A mild tranquiliser or sedative the day before the operation ensures good sleep and rest prior to operation.

An enema is given in the night prior to the operation to empty the bowels and this may be repeated in the morning before sending the patient to the theatre. He or she is asked to empty the bladder first before sending to the operating theatre.

Preparation of the area for operation

This is the most important aspect for prevention of wound infection. The area for operation is well shaved. Very often the shaving is so shabbily done that the surgeon has to do the shaving again in the theatre. One reason is the poor quality of the blades that are available in the market today but this should not be an excuse for the carelessness. After all we use these same blades to shave our faces! Then the area is scrubbed well first with soap and then savlon and lastly spirits. The area is then covered with a sterile lint and patient is sent to the theatre.

This preparation is very important especially in those areas like the perineum as for vaginal operations or operations in the rectum. Because in the perineal region there is usually an abundance of infective organisms especially *B. coli* organisms. Orthopaedic operation like compound fractures open reductions or operations into joints—meticulous care in the preparation of the area must be exercised. Otherwise the wound and especially the bones and joints get infected and this is a life long tragedy!

In those cases for surgery of the bowel or rectum, the bowel has to be 'prepared' by sterilising the organisms inside the bowel. This will be advised by the surgeon in charge. A bowel wash is given and the rectum is completely emptied especially for those cases of bowel resection, haemorrhoidectomy, sigmoidoscopy, proctoscopy etc.

Those cases for vaginal operations too, the vagina is douched with an antiseptic prior to being sent to the theatre.

Preparation for Anaesthesia

As mentioned earlier for those cases of operation under General anaesthesia the patient is kept fasting about 8-10 hrs. prior to operation. If it is under spinal anaesthesia the lumbar region is shaved and prepared as above. The patient is usually pre-medicated as advised by the anaesthetist.

A Ryle's tube is passed and stomach aspirated and patient sent to theatre with the tube in place.

Post operative care

Care of the wound. Surgical wounds may be closed or completely sutured as in all cases of planned operation like gastrectomy, herniotomy, Abdominal Hysterectomy etc. Some wounds may be left open as in abscesses. Others may have a drain or a tube connecting into a closed system as after thoracotomy.

In the case of closed or fully sutured wounds, the wound is well sealed at the end of the operation and the wound must not be opened till the 5th post operative day unless there is bleeding or discharge—in which case the wound must be inspected before the 5th day. On the 6th day the alternate sutures are removed under strict aseptic conditions with sterile instruments and the "no-touch" technique. The next day all sutures are removed. If the wound is infected then the surgeon must be shown the case.

In those cases where the wound has a drain e.g. after thyroidectomy, hydrocolectomy or amputations the drain must be removed in 24—48 hrs. unless there is lot of discharge. Otherwise the drain causes infection.

In those cases where the wound is packed with gauze as in abscesses or carbuncle the gauze is removed on the 2nd day and repacked if necessary.

In thoracotomy cases or continuous drainage of urine as after prostatectomy the surgeon will decide when to disconnect these tubes.

Care of the Nutrition of patient :

After a general anaesthesia has been given to the patient he is not given anything to drink till about 8—10 hours after the operation. If spinal or local anaesthesia has been given the patient could drink in a short time provided there has been no surgery of the stomach or bowel.

The patient requires, fluids, calories electrolytes and vitamins. All this must be looked into. After an operation like herniotomy or appendicectomy on the second day fluids are given and 3rd day solids could be given. But in those cases where the stomach or intestine has been opened then nothing is given by mouth for about 48—72 hrs. till peristalsis is well heard even then in small quantities only at the beginning. In those cases where gastric suction is put on then intra-venous fluids like saline and 5% Dextrose or Hartmans solution must be given. Blood transfusion may be necessary in some instances where there has been excessive bleeding at the time of the operation.

Care of small bowel, bladder and rectum.

After operations in the abdominal cavity the small bowel is handled and as a result there is a certain amount of delay in onset of peristalsis. Generally this returns in 12—24 hrs. But if there has been intestinal resection and anastomosis it may take longer. Distension of abdomen must be looked for and in these cases gastric suction must be done, and nothing should be given by mouth till the distension subsides and peristalsis returns to normal.

Bladder

Usually the patient does not pass urine for the first few hours especially in lower

abdominal operations or operations in perineal regions. In those cases when the urine has not been passed, hot water bottle over the bladder may stimulate to empty otherwise drugs like carbachol can be given. Failing this the patient must be catheterised under strict asepsis.

Rectum

Usually the patient is constipated and if the bowels do not open on 3rd day a mild laxative like senokot tablets can be given provided the stomach or bowel has not been opened. Failing senokot, Enema could be given. Recently I was summoned to see a post-operative patient (on whom a cataract was done) with intestinal obstruction with a lump. I felt the loaded pelvic colon and found that his bowels were not opened for 12 days. An enema solved the problem! He was perfectly well after a good motion.

Nursing care

This is important for prevention of bed sores and deep vein thrombosis. It is also important to keep the patient clean and cheerful. Those days post-operative patients were allowed to lie flat without even allowing them to turn or get up from the bed for several days. This resulted in severe bed sores over the pressure points. This is also a cause for deep vein thrombosis and embolism.

Now a patient is allowed to turn to a side on the first day after operation. The sacral region especially is liable for bed sores. The patient must be sponged and those pressure points must be dusted and kept dry free from sweat. This must be repeated daily. Rubber cushion may be applied to prevent excessive pressure. The patient is asked to sit up in bed on second day and on the third day he may be allowed to get down from the bed. In those severely ill patients or after major operations they may not be allowed to get down from the bed for a few days but he should be turned from side to side and prevented from getting bed sores. These cases physiotherapy must be given. In the case of unconscious patients a clear airway must be maintained by keeping the patient on a side with head low and sucking out the secretions.

நத்தார்த் திருநாளின்போது
A' 66 மாணவிகளும் ஆசிரியர்களும்

2ND YEAR ANNIVERSARY
(A' class 1967)

ஸ்ராண்டு ஸ்ரீதேவ விழா
(A' வகுப்பு 1967)

A Heart at Peace Contentment Deep

In this our age of woes and ills,
Most people seem to live on pills.
If some poor chap can't sleep at night,
He takes a pill to put him right,
Instead of finding out the cause,
No doubt, defying nature's laws;
Or conscious striken he may be
And long from worry to be free.

*   *   *   *

Then should he have some indigestion,
He gets pills treatment without question.
He never enquire about the food
He takes and thinks so very good?!
He may be fond of pies,
Of fish and chips and other fries;
He may not eat at proper hours
And over-tax his gastric powers
By gorging too much food and drink.
Such people never stop to think
About the patient's stomach's plight;
Imprisoned for from broad daylight,
There at the gullet's end it lies
And lift it gaze towards the skies,
By one unanswered question vexed,
"Good Heavens! what's coming next?!"

*   *   *   *

How often many people drown
Their sorrows when they're feeling brown
By feasting wildly every night
And, in the process, getting fight;
For heavy food and too much wine

Is hot the wisest way to dine!
 Next morning waking tired and late
 They lustily bemoan their fate.
 With weary limbs and fuddled brain,
 How can they face the nervous strain,
 Of daily unremetting toilet,
 Which makes the stoutest heart recoil?
 They think the case they understand
 And have the remedy at hand:
 Before the day has well begun,
 They take a pill or more than One,
 Thus prodding jaded nerves and heart
 To play their needful daily part.

* * * *

Should someone all day cough and bark
 And cough throughout the hours of dark
 And nearly cough his inside out,
 Don't ask he should do without
 His daily dose of cigarettes
 To which he is attached like pets!
 Don't ask him nightly to refrain
 From lighting up! Too big a strain
 That would be for a nervous man;
 His cigarettes you dare not ban.
 A fell disease one needn't mention:
 Advice receives but Scant Attention.
 A pill he wants to do the trick,
 Just Any pill, and give it quick.

* * * *

A woman who is over-weight
 Will eat all day from morn till late.
 She may desire in time to slim,
 But one soon finds the prospect dim
 Of getting her to eat much less:

To diet would cause great distress.
 Such people given a diet sheet,
 Seem meekly to accept defeat;
 They look at all food described
 And at the quantities prescribed,
 Then cause the Doctor to be shaken
 By asking "*Is this diet taken
 Before or after usual meals?*"
 At this, the doctor almost squeals:
 He knows the next demand will be
 Some Medicine, Potent, nice and free.

* * * *

No doubt, pills help folk to endure
 But, given at random, cannot cure.
 More satisfactory it would be
 From pills of all kinds to be free
 To work with vigour, play with zest,
 And ever strive to do our best.
 Good health, hardwork and simple fare
 Are priceless gifts beyond compare,
 And in their wake, will come sound sleep,
 A heart at peace, contentment deep.

K. S. Ramalingam,
 A Class 67.

It is no use saying "we are doing our best" you have
 got to succeed in doing what is necessary.

—Sir Winston Churchill.

Towards Better Dental Health

By

DR. V. CUGADASAN, F. D. S. R. C. S. (Eng.)
Dental Surgeon in Charge, G. G. H., Jaffna.

The most prevalent disorder the one from which almost every person suffers in some degree from the earliest year onwards is Dental Disease. It is not a killer its ravages do not haunt the imagination and so it does not get the headlines. But it must reap a pretty harvest in money, pain, anguish, sub normal health disfigurement and loss of working hours. Here is a statistical quotation from a leading London Hospital. There are approximately 35,000 new cavities in childrens teeth every day Four tons of teeth are extracted every year and 200 pints of Blood are shed and perhaps an equal amount of tears.

What are these dental disorders, how can they be treated and most important of all how can they be prevented? Briefly and in the simplest of over simplifications they are—

1. Dental caries or decay of the teeth themselves.
2. Inflammation of the gums and bone of the jaws.
3. Irregularities in the arrangement of the teeth and in the relation between the two jaws.

Dental caries is the most prevalent chronic disease and is unique in respect of all others in that it is unhealing and irreversible. It is a highly complex process still not fully understood. But there is ample evidence from every part of the world that the wealthier a community is and more it spends on a diet with high refined sugar content the higher is the incidence of dental decay. British people consume a lot of

sugar and they take in two weeks what their fore fathers ate in a whole year. If we look at the emerging countries (African) you get a picture as a recent survey in Ghana shows of people gradually abandoning the simple natural diet of the ancestors and taking to the diet offered by the highly refined but terribly seductive products with disastrous effects.

The inside of the mouth is rather like a test tube. In it the teeth are bathed in a warm alkaline solution containing millions of bacteria. Add a lump of sugar and within a very short time vast numbers of these bacteria will feed on this sugar and turn it into acid which attacks the enamel of the teeth destroying them if the process is not halted. The saliva tries to neutralise the acid and wash it away but if the sugar is sticky consistency (toffees) and if between meals snacks and sweets are constantly added to it the teeth are subjected to a near continuous attack. Rats living in natural conditions do not get decay but feed a rat experimentally on a high sugar diet the teeth decay very quickly. Yet feed it the same diet through its stomach with a tube and its teeth will not decay at all. Again it is quiet impossible to attribute tooth decay to any single cause such as eating sweets. There is however striking evidence that frequent sweet eating between meals will enhance whatever may already exist for decay to occur. Dental decay is a disease of primarily of childhood and youth.

Gum disease

The teeth are attached to the bony sockets by millions of tiny tough fibrous

strands which act as shock absorbers when the teeth come into contact and the bone of the jaw is covered by the gums which should be firm pink and healthy. If the gums become inflamed (gingivitis) the infection can slowly spread destroying these fibres so that the teeth lose their support and become loose. There are many ways in which gums can become inflamed but the commonest cause is local irritation which may be due to stagnant food particles left in the mouth as a result of poor oral hygiene or the formation of tartar consisting mainly of calcium salts which get in to the mouth dissolved in the saliva and are then precipitated as rough hard deposits round necks of teeth.

Irregularities

The teeth and jaws together with the tongue and muscles of the face will act in harmony and form a complex and beautifully balanced piece of machinery designed.

1. to masticate food efficiently before passing it on to stomach.
2. to form the words in speech.
3. to give facial expression of our emotions.

Majority of causative factors can be treated and most of them can be cured. The techniques of dentistry have advanced tremendously in the last twenty years. The high speed drill new and improved local and general anaesthetics antibiotics new filling and denture materials are gradually

dispelling the fear of the image of the dental surgeon as a bogey man.

Regular dental inspection can in itself greatly reduce dental disease and the surgeon can deal with the trouble when it is relatively simple and painless. He can save all the first or milk teeth which are really just as necessary as the secondary teeth. Preventive dentistry today means looking not only the mouth as a whole but as a part of the body of a person with inherited tendencies and a parental environment in which diet discipline oral hygiene habits all play a part.

Here are some common sense things we all can do to better our dental health—

- A. Eat nourishing wholesome meals a reasonable balance of meat fish eggs milk bread fresh fruit and Vegetables.
- B. Chocolate is a nourishing food but have it at the end of a meal together with any other sweets and then clean away any sugar left around the teeth.
- C. Brush the teeth after breakfast and on going to bed so that mouth is kept clean all night. Do not put sticky sweets and biscuits in between meals.
- D. Get your teeth examined by a dental surgeon once every six months.

If you listen too much advice, you wind up making other people's mistakes.

—A. L. Volker.

Service—The Essence of all Religions

"Lo! in the house of misery,
A Lady with the Lamp I see.

* * *

And slow as in a dream of bliss
The speechless sufferer turns to kiss
Her shadow as it falls
Upon the darkening walls."

Well dear reader! Does the above lines reminds you of the nursing profession? It was the Lady with the Lamp Florence Nightingale who raised Nursing to a profession in England. There is no other profession which affords greater opportunities for serving humanity than this profession.

All religions emphasize on service. This includes worship, love, charity, work, self control, sacrifice (and the like.) Hence service is considered to be the essence of all religions. According to all religions, "More things are wrought by prayer than this world dreams of" But true worship, lies in the service of humanity. In a world of selfish mentality daily, we come across the oppressed the afflicted, the helpless and the forelors. They create opportunities for service. Direct individual service oversteps all artificial barriers of classes and status. Contemplation frees us from pride and lust, giving bliss. It takes off anger, hatred and jealousy. No earthly power can make such a strong appeal to our feelings and uplift the soul in the way that divine—contemplation can do.

Service is love expressed in action. Love and Service are unseperable. 'Love of God is the Love of man' remarked Gautama Buddha. Charity too is combined with service. "Though I have the gift of propesly and understand all mysteries and all knowledge and though I have all faith so that I could remove mountains and have not charity, I have nothing. Charity suf-

fereth long and is kind. Charity envieth not and is not puffed up."

God's plan for Man's evolution is work. By serving man one is really serving the Lord who is the endeveller of all human hearts. All of us should devote part of our time and energy to serve those who suffer in one way or the other. Service is the first step in spiritual practice as it leads to unselfishness and unselfishness is the root of all virtue.

An increasing number of men and women during the past century have arisen to protest against the cruelty of various kinds and have worked to reduce or put a stop to it. In this connection we must remember Florence Nightingale. Florence Nightingale the founder of modern methods of Nursing and Hospital practice was born of very well-to-do parents. Inspired by a passion for service she turned down attractive offers of marriage and in the teeth of her parents opposition studied nursing. Her opportunity came when at this outbreak of the crimean war, English soldiers suffered intolerable hardships and a storm of indignation broke out in England.

Florence Nightingale volunteered her services and with a band of devoted nurses hastened the front. By her untiring zeal and energy and her wonderful powers of organisation she evolved order out of chaos, reformed the hospitals, and brought down the death rate among the soldiers.

"She taught nurses to be Ladies and brought Ladies out of Idleness to be nurses." Not to be ministered unto but to minister. She in short like all other great men and women proved that true service trains the mind to behold automatically the hidden essence behind all names and forms and that service is the essence of all religions.

Miss S. Kanagasabai,
'B' Class 63,

NET-BALL CHAMPIONS
in the Inter D.R.O. Division Tournament(Northern Province)

Standing Left to Right :- Miss S. Nesapackiam
" M. Kanagasabapathy
" P. Sinnadurai
" V. Pathmajothy
" S. Paruwathyammal

Sitting Left to Right :- Miss A. Manora
" J. G. R. Paul (Sister Tutor)
" S. Kanagappah (Captain)

EDMOND ALDO LI SITELI

1860. 1861. 1862. 1863. 1864.

Yet We Hope to Live

The world has advanced in science and arts. New and wonderful things are being produced for our use. We have begun to live in comfort. Our wants are very many. The giantistic advancement in industry is not keeping pace with our needs. Man has conquered the moon. In a few years he will conquer the mars and other planets. We are very proud of our valiant deeds.

But, there are some among us not satisfied with these marvellous things. What is wrong with these human beings? When Apollo 11 landed on moon an American—a prominent professor was not happy over it. "What a big fool" he is. When we think deep into this professors' remarks, we cannot dismiss him mad.

Here we have to ask ourselves a number of questions. Are we living in this world? Are we allowing others to live? "Live and let other live." Are we not advancing towards the jungle life of our primitive fore-fathers?

The development of any country is measured in terms of its big hospitals, and increase in police personal. Do these really mark the development of mankind? There is no need to answer these questions.

What we want today is not these, but a change in heart. The sugar coated words and emotional speeches come not from the heart of the speakers. The people are tired of these orations. The unrest among the educated youths of the world is a result of this disappointment. It is no use blaming the youths. The young may be wrong in the eyes of some. But where lies the remedy?

We must start thinking a-new. Think of others and with others. Share your thoughts with others, however small or insignificant they may be. Show sympathy and kindness in your words and deeds. Create an atmosphere of confidence and truth. Make others—even your opponents—feel that you are amenable to reason, respect the other man's point of view, and understand others feelings.

This change of heart will conquer the goodwill and willing co-operation of our mankind and make this world a paradise to live in.

Miss E. Navamany,
A Class 67.

They say that life is a high way
And its milestones are the years,
And now and then there is a tollgate
Where you buy away your tears.

It is a rough road and a steep road
And it stretches broad and far;
But at last it leads to a golden town
Where the golden houses are.

—Joyce Kilmer.

Poliomyelitis

Poliomyelitis or infantile paralysis is one of the most dreaded disease among young children. The bulbar poliomyelitis, one of its type, which leads to surgical intervention or death due to respiratory difficulty if not detected early.

Name of the patient :—K. Ledchumy

Age :—3 years   Place of Birth :—

Kilinochchi

Religion :—Hindu   B. H. T. 33360

Date of Admission :—16th October 1969

Date of Discharge :—18th November 1969

Ward :—Paediatric Ward No. 11.

During my period of training in the paediatric unit, this was the only patient who was admitted to the ward, with the characteristic symptoms of poliomyelitis. From the second day of her admission, I had the opportunity of nursing this child. So with the help of the fellow nursing staff, I tried my best, to put in practice of what we have studied, to bring the child back to normal. Seeing the child's progressive signs of recovery I selected this patient for special study.

This child Ledchumy is the eldest of the two in the family. The younger one is a boy of one and a half months of age. Her father, Mr. S. Krishnapillai, aged 27 years, residing in a farm at Kilinochchi with his family. He earns his daily living. Ledchumy is a handsome little child with round smiling face and fair complexion. She is of about 2½ feet in height and had a fair body build.

Clinical History

The parents noticed, about five days prior to admission, that the child was not normal. She had pain on the legs and body. She had headache and drowsiness. She looked ill and later couldn't walk as before.

Taking no risk they rushed her to the nearest government hospital at Kilinochchi. The medical officer examined the child, suspected for poliomyelitis and transferred the patients to government general hospital, Jaffna, for better care and treatment.

On admission, she couldn't stand. Her speech was stammering. She had pain in both her lower and upper extremities. She didn't have any difficulty in breathing or swallowing. She had no fits or vomiting. Parents said that the child got this attack almost suddenly.

On examining the child—

General condition—Satisfactory.

Tongue —Pink and moist.

No Neck rigidity.

Blood volume and tension was good.

Heart sound—No abnormalities was detected.

Temperature—102°F.

Pulse rate —112 Per minute.

Respiration —32 Per minute.

Upper extremities :—No abnormalities.

Lower extremities :—Flaccid.

Muscle tone and power diminished.

Reflexes—absent or diminished.

Signs and symptoms.

On the second day of admission she had fever.

Third day with fever she developed stiffness of neck and hoarseness of voice.

She was very irritable, restless and sensitive.

Fifth day, she had mild fever and she couldn't move her hands and legs.

Yes! The active stage of polio—The Paralytic stage,—had played its part and crippled the poor little child. Now it is the stage for the nurse to play her part, to bring the child back to normal.

What is Poliomyelitis ?

Poliomyelitis is an acute infectious disease of the nervous system. The causative organism is a virus, which is transmitted by direct contact with the nasal and oral droplets of a patient. Carriers, flies, filth and fingers contaminated with urine and faecal matters too play a part in transmitting the disease.

Though the virus enters the body through the nasal and oral route, it is only in the nervous system it shows significant clinical symptoms.

The incubation period is usually 7 to 14 days, but may vary from 3 to 21 days. The virus finds its way into the nervous system, and affects the ANTERIOR MOTOR NEURONES of the spinal cord and the MOTOR NEUCLI of the cranial nerves. When these nerve cells are destructed the muscles supplied by these nerves loses their power, tone etc. and the resultant paralysis occur.

Clinical Features.

The patient may show a general discomfort. He will be irritable and sensitive. He will complain of pain in the muscles and back. Neck rigidity and other meningeal symptoms may be noted if examined. In a day or two this non-paralytic or Abortive stage may disappear. But in some patients it may proceed further and paralysis may occur. It is very important to note that, you should not be deceived by this improvement between the two stages; because activity of any kind at this time will worsen or rather increase the degree of paralysis. The

Paralysis occurs within a day to few days after the onset of fever.

The muscles will be flabby; reflexes are diminished or absent. There will be pain and tenderness over the affected limbs. The temperature and other symptoms may subside following the paralysis.

If an early treatment and proper nursing care is given at this stage, the patient may show signs of complete recovery by the end of second week.

Bulbar poliomyelitis the dangerous type, for it causes respiratory paralysis. The muscles supplied by the cranial nerves; the inter costals, diaphragm, the muscles of the pharynx and larynx are involved. Here the patient may not be able to speak properly, swallowing and respiratory difficulty is unavoidable. Patients with these symptoms should be kept in an Iron Lung, the respirator. In some patients, in addition to the respirator, a tracheostomy is performed to establish a clear air way.

Investigations

Investigations that can be done in poliomyelitis are :-

1. Lumbar puncture to withdraw cerebro spinal fluid.
2. Specimens of Stools and Blood for virus and antibody respectively during the first and third week.

In this child lumbar puncture was done and cerebro spinal fluid withdrawn for laboratory examination.

Normal Value of C. S. F.

- Pressure :- 7 to 9 mm./Hg.
 Protein :- 15 to 40 mg.%
 Sugar :- 50 to 80 mg.%
 Sodium Chloride :- 720 to 750 mg.%
 Cells :- W. B. C. 0 to 5 per cubic milli meter.

In poliomyelitis the C.S.F. findings will be:-

Appearance :- clear

cells :- increased

Sugar :- increased

Culture :- sterile

In this child :-

C. S. F. culture :- sterile

Sugar : 92 mg. %

Cells : R.B.C. feildfull

Appearance :- clear

Nursing Care :

In caring the sick, the nurse should understand the patients emotional and physical needs. She should meet their demands with kindness and tactfulness. She should make them comfortable, physically and mentally, to the new environment.

As far as this patient Ledchumy is concerned we were very kind to her and she too showed willingness and co-operated with us in almost all our procedures.

She was kept isolated in a room, which was mobbed with disinfectant solution daily. All utensils used for her were kept separately. The patient's unit was kept clean and tidy.

She was placed flat on bed with the head turned to a side. Later the foot end of the bed was raised to avoid aspiration of secretions. She had plenty of secretions which was sucked out intermittently. At the same time oxygen inhalation was given via nasal catheter. During the first few days when she had fever we gave her cold sponge baths and applied ice bag to head. Mouth was cleaned with lime juice, sodium bi-carbonate etc. and applied glycerine to keep it moist. We moved her to sides very gently, supporting the limbs, while sponging. Very thin linen was used to cover her in order to relieve weight of bed clothes on her body.

Diet.

Problems of feeding if we don't meet tactfully, the maintenance of electrolyte and fluid balance, in small children, may be complicated.

During the period of acute illness and until she was able to take normal food, we fed her with fluids such as, Milk, Orange juice, Vegetable and Chicken soup, Malted milk etc. alternatively—via intra-gastric tube.

Elimination

She didn't have any problems such as retention of urine or constipation except for a mild diarrhoea; which was controlled by regulating the feeds. Eliminations was disinfected with lysol lotion before disposal.

Observations, Drugs and Treatment.

During the first few days of illness, pulse and respiration was checked half hourly. Temperature was taken four hourly.

We observed her very closely for any signs of bulbar polio. Whatever we saw or whatever the patient said we never failed to inform the doctor. One day we noticed her eyes tearing with discharge. The eye specialist was requested to see her. He instructed two-hourly eye wash with normal saline and to instill gutte chloromyectine, which we carried out accordingly.

There is no specific drug for this illness. But antibiotics are given to prevent secondary infections. Vitamins are given as an aid to restore the muscles. For our patient, we gave tetracycline 250 mgs. 8 hourly for one week. Then Ampicillin 125 mgs. 8 hourly for two weeks. Later, when ampicillin was stopped, she was given tetracycline 125 mgs. 8 hourly. Syrup Vitamin B complex — teaspoonful three times a day and Vitamin A & D one capsule daily, was also given.

Activity.

The activity of this patient was restricted. She was on strict bed rest except for frequent changes in position, which was done by us very gently. Keeping the patient in good body alignment is most important, specially in poliomyelitis, to avoid the dangers of deformity. We used cotton splints to support the paralysed limbs and cotton pads to prevent footdrop. The child was very sensitive and even for a slightest movement she complained of pain. So we had to handle her cautiously while changing the bed linen, her position or while giving sponge baths. We gave warm bed baths to relieve the pain in her muscles. Nearly a week after the paralysis, reluctantly she co-operated with us to do some passive exercises with the paralysed limbs. We continued with the exercises daily, and to our satisfaction, she showed some active movements of the upper limbs, by the eighth or ninth day. Now the physiotherapist was called in and with his effort, the active movements of the lower and upper limbs was resumed during the third week of her illness. The main objective of the Nursing care was achieved almost in a month. The child had recovered marvellously. Now she can walk again. Yes; she said, "good bye" to all those who cared her and walked away with her mother happily.

Common Complications.

The common complication that may occur in patients with poliomyelitis are hypostatic or Aspiration pneumonia and the latest residual damage—the deformity. As far as this child is concerned, she was not affected with any of these complications.

Health teaching.

As the patient is too young to understand, health teaching and guidance are very

necessary to Parents. So I told her parents to keep the child healthy by giving nourishing diet, bathing her promptly and try to avoid infections such as common cold. Also I advised them to train her health habits such as washing of hands before meals and after toilet with soap and water. To use closet to prevent the spread of the disease. Further I told them to keep their food covered so that no flies find its way to it. To continue with the exercises which was done in the ward.

To observe the child carefully and to visit the clinic promptly if any abnormality is detected. Lastly I told them to get the other child immunised against the disease.

Precautions.

1. Vaccination against the disease.
—every child should be given three polio vaccines at the age of 3 months, 5 months and 1 year.
2. Slight fever during an epidemic should be observed and such children should not be allowed to do any normal activity.
3. Common bathing places, swimming pools and crowded places should be avoided.
4. During an epidemic operations such as Tonsillectomy, dental extractions are not done and injections of any kind are withheld.
5. Milk, Water etc. should be boiled. Pasteurized milk may be taken without fear.

Mr. T. Paramanathan,
'A' Class '67.

நன்றி நவீல்சின்றேம்

- * இந்தச் சஞ்சிகையை நாம் வெளியிட எமக்கு ஆகிய சகல ஒத்துழைப்பை யும், ஊக்கத்தையும், அளித்து உதவிய அதிபர் அவர்கட்கும், மற்றும் ஆசிரியர்கள் யாவருக்கும் முதற்கண் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

- * யாம் இந்த மலரை வெளியிடுவான் வேண்டி விடயதானங்கள் கோரி நின்றக்கால் எமக்கு விடயதானங்கள் ஈந்துதவிய வைத்திய நிபுணர்கள், அஜைவருக்கும் எம்மனமார்ந்த நன்றிகள்.

- * இந்த மலருக்கு ஒரு முகவரையைத் தந்துதவிய எமது அதிபர் அவர்கட்கும், மலரை வெளியிட எம்முடன் பெரிதும் ஒத்துழைத்து வேண்டிய போதெல்லாம் ஆலோசனைகள் தந்து எம்மை ஊக்குவித்த எமது ஆசிரியை செல்வி I. P. யோசவ் அவர்களுக்கும் நாம் என்றும் கடப்பாடுடைய வர்களாவோம்.

- * சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்காக நாங்கள் விளம்பரங்கள் பல கோரிநின்ற போது மறுக்காது எமக்கு அவற்றை அளித்த வர்த்தக ஸ்தாபனத்தினர் அஜைவர்க்கும் எமது நன்றி.

- * இந்த மலரை அழகாக அச்சிட்டு வெளியேற்ற உதவிய புனித குசை மாமுனிவர் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினருக்கு எமது ஆழந்த நன்றிகள் உரித்தாகுவதாக.

- * இறுதியாகப் பத்திரிகைக் குழுவுடன் ஒத்துழைத்த எமது சகமாணவர்கள் அஜைவருக்கும் குழுவின் சார்பில் நன்றி.

ஆசிரியர்—1969.

பரிசுவிக்கப் போகிற்களா?
எதைக் கொடுக்கலாம்
என்ற சிந்தனையா?

'எவர்' சில்வர் பாத்திரம்,
ரேடியோ, கடிகாரம்,
அழகிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த
விளக்கு, கைப்பை,
மற்றும் நவநாகரிக பொருட்கள்,
உங்கள் நின்தனையை விட்டு உதந்தனைத்
தேர்ந்து உவகைபொங்க அளியுங்கள்.

க. செல்வராசா அன் பிறதர்ஸ்
37, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இஜீதா சாரீஸ்

கைத்தறிச் சேலைகள்,
மற்றும்
கைத்தறிப் பிடவைகள்
மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மின்சார நிலைய வீதி, - 9, ஜூபிலி பஜர்,
யாழ்ப்பாணம்.

With the best Compliments of

SILVA WATCH WORKS

13/25 Jubilee Bazaar,
Near Ranee Cinema
JAFFNA.

prop. Gnanamuthu Sebastian.

அசல் தங்க நகைகளைப் போல்
ஏல் கோல்ட் நகைகளை
உத்தரவாதத்துடன்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மற்றும் சாய்ப்புச் சாமான்களும்
எம்மிடம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பென்ஸி கவுஸ்

68, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

Space Donated by

Sothida Vilasa Book Depot.
46, Grand Bazaar,
JAFFNA.

காலத்திற்கேற்ற கவர்ச்சியும்
நாகரிக டிசைன்களும்
அமைந்த
தூத்துச் சாறி, படுக்கை ஸ்ரிப்பு,
துவாய், வேஷ்டி
ஆகியவற்றிற்குப் புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனம்
லீயோ ரெக்ஸ் லீவிங்
இண்டஸ்ட்ரீஸ்
45, ஜாம்மா மொஸ்க் லைன்,
(பாட்டா மேல்மாடி)
யாழ்ப்பாணம்.

அழகிய செருப்பு - சப்பாத்து
வகைகளுக்கு
பிரகாஸ் ஸ்ரோரஸ்
31, 33, கண்ணியர் ரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கை, நாணயம், நயமிக்க
பலதரப்பட்ட ரகங்கள்,
இனங்கள், நிறங்களுக்கு
ஸமத்திரு நாட்டின் இணையற்ற
பிரபல்ய
பாதரட்சை விற்பனையாளர்.

For Your D'arees
SELECTION

AND
RANGE OF ITEMS

VISIT US AND

Satisfy Yourself

Kanesan Stores

78, K. K. S. Road,
JAFFNA.

T'phone : 7169 T'grams : KANESANTEX

* மணிக்கூடு

* கைக்கடிகாரம்

முதலியன்

பழுதுபார்த்துக் கொள்வதற்கு

உத்தரவாதமும்

நம்பிக்கையும் உள்ள

இடம் :

சுகி உலாச் வேக்ஸ்

முதலாம் குறுக்குச்சங்தி,

38/1, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சுகாதார முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட

சிற்றுண்டு வகைகளையும்,

தேநிரையும், குளிர்பானங்களையும்

ருசித்திருக்கிறீர்களா?

இல்லையேல்

இன்றே விழுயஞ் செய்யுங்கள்

விபுலானந்தா கபே

36/1, 1-ம் குறுக்கு வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர் :

வே. துரைராசா.

VISIT

K. M. Shanmugam

GENERAL MERCHANT,

1-C, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Lechmi Bhavan

For Delicious Food and
Refreshments

35, Kasthuriar Road,

JAFFNA.

K. M. சண்முகம்

பலசரக்கு வியாபாரம்

1-C, கே. கே. எஸ் ரூட்,

யாழ்ப்பாணம்.

REFINE & CO.

40, GRAND BAZAAR,

JAFFNA.

For

GARMENTS

AND

TEXTILES

றிபைன் அன் கோ.

வட இலங்கையில் 30 வருடப் புகழ்பெற்ற தொயல்
ஸ்தாபனம்.

40, பெரியக்கூட,

யாழ்ப்பாணம்.

You Want to Invest?

Certainly your choice is the

BLOOD BANK JAFFNA

Dividends Guaranteed

(in the world and the next)

The only bank where you pay so little to get back so much

MINIMUM DEPOSIT

—ONE PINT ONLY

*Space donated by
School of Nursing,
Jaffna.*

அம்பிகாபதி ரெக்ஸ்ரல்ஸ்

66, பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

❖ றீல்நூல்கள்	❖ சிலக் நூல்கள்	❖ கழி நூல்கள்
❖ ரேந்தைகள்	❖ பட்டன்கள்	❖ எலாஸ்ரிக்

சுலவிதமான சாய்ப்புச் சாமான்கள் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Wools, Lycos, Braidings, Cords, Skeins, Bias Bindings,
Elastics, Fancy Buttons, Machine Embroidery Reals,
Handkerchiefs, Ribbons, Gift Sets, Brassiers, Socks,
Tailoring Requirements and Fancy Goods Etc.

AMBIHAPATHY TEXTILES

66, Grand Bazaar,

JAFFNA.

போன் : 281.

தந்தி : ஜூவல்ஸ்.

மதிப்பிற் சிறந்த வைரங்கள் !
அழகிற் சிறந்த ஆபரணங்கள் !
யாவற்றிற்கும்

தங்க மாவிகை

யாழ்ப்பாணம்.

FOR SUPER CRAFTSMANSHIP

VISIT

GOLD HOUSE

JAFFNA

for QUALITY PHOTOGRAPHS

9
25
9
225
54
211

GNANAMS

JAFFNA.

PHONE: 7067